

అ గ్ర గా ము లు

ర చ య త

వావిలాల సోమయాజులు, బి. ఏ.,

డి ఓరియంట్ పబ్లిషింగ్ కంపెనీ (రిజిస్టర్డ్)

మద్రాసు :: తెనాలి :: సికింద్రాబాదు

తొలి పలుకు

వీర వనితలు, వీర మహాపురుషులు కర్తవ్యతా విమూఢములైన జాతుల నుద్ధరింప నావశ్యకములైన సమయములం దవతరింతురు. కారణజన్ములైన వారు కార్ష, సాధనానంతరము నిర్వాణపథము నొందినను మృతజీవులై నిత్యమును జాతి నుద్ధరింప జేయుదురు.

అట్టివారు గుణగరిష్ఠులు, ఆదర్శమూర్తులు. ఇట్టి వీరుల జీవితచరిత్ర పఠనము నలన నుత్తమలక్షణములు, సున్నితాదర్శములు వ్యక్తుల కలవడి వారిని దివ్యజీవన మార్గముల నడిపించు ననుట నిస్సంశయము.

ఘోస్ని లక్ష్మీబాయి ప్రథమ భారతస్వాతంత్ర్య సమర నేతాజిని. తిలక్ మహాశయుడు ప్రప్రథమమున స్వారాజ్య శంఖారావ మొనర్చి పరదాస్య శృంఖలాబుద్ధులై మగ్గుచున్న సోదరభారతీయుల మేల్కొల్పిన వీర వైతాళికుడు. గాంధీజీ స్వాతంత్ర్యనౌక నహింసా సమర సాగములందు సామర్థ్యముతో నడిపించి తీరమును వీడ్చిన యద్విజ్ఞులయ మహానావికుడు. జీవితసర్వస్వమును భారతదాస్య విమోచనా కృషి కర్పించి విదేశముల నసించు భారతీయుల సమైక్య మొనర్చి వారిని సంగ్రామరంగమునకు ప్రోత్సహించి నడిపించిన యసమాన సమరసేనానాయకుడు నేతాజీ.

వీరు నలువురును స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు—అగ్ర గాములు. వీరి జీవితాదర్శములను, కార్యసాధనారంగములను, విజయవిశేషములను నిరూపించు గ్రంథమే నా 'అగ్రగాములు'. ఈ వీరమూర్తుల జీవితచారిత్రక ఘట్టముల పఠించి స్వతంత్ర భారత బాల బాలికలు దేశసేవా తత్పరతతో పురోగమింతురు గాక యని నా ఆకాంక్ష.

నన్నభిమానించి యీ గ్రంథమును వారి గ్రంథమాలలో నొక కుసుమముగ స్వీకరించి పాఠశాలోకమున కర్పించిన ఓరియెంట్ పబ్లిషింగ్ కంపెనీ యజమానులగు శ్రీ యం. యస్. శర్మగారికి నా కృతజ్ఞతా పూర్వక వందనములు.

—రచయిత

రూ స్మీ రాణి

“పృథ్వీ ! జననీ ! నీ గర్భమునుండి జన్మించినాము; నీ గర్భమునే చేరుకొందుము. మా శరీరములు నీవి. మ మ్మెట్లు పాలితునో ! మా సేవ లె త్లండుకొందునో !! నే నాధిక సంపద నణమూత్ర మర్థింపను. నా దామోదరుని మహావీరునిగ తీర్చిదిద్దు శ క్తిని ప్రసాదించి వీరమాతయను కీర్తి దక్కింపుము. ధన్యరాల నగుదు.” అని యుదయపూజావేళ విసమభావ ముతో కరకమలములు ముకుళించి లక్ష్మీబాయి భూదేవి నర్తించినది.

తరువాత పురాణశ్రవణ మారంభము కావలసియున్నది. ‘ప్రారంభింపు’ డిన్నట్లు లక్ష్మీ పౌరాణికునవైపు దృష్టిమరల్చి నది. పురాణపతిచమును విసవచ్చిన నగరప్రజలును, పౌరాణికు డును మరియొక నైపునకు చూచుచున్నారు. ఆమె యాదిక్కునకు చూచినది. దివాన్జీ లక్ష్మణరావు, మోరోపంతులు వచ్చి సేలచియున్నారు.

అత్యవసరమైన రాచకార్య మున్నగాని వారల్లు ఎచ్చు వారు కారు. గమనించి కాంనాహెబ్ లేచి యేకాంత మందిరము నైపునకు బయలుదేరినది.

అట నేకాంతమందిరములో వారి సంభాషణము పూర్తి యైనది.

నిండేలు ఖండములోని గూఢాస్థిరాజ్యమును మోసముతో నాండ్లాయులు లక్ష్మీబాయిభర్త గంగాధరరావు కాలముననే కాజేసినారు. స్మిస్తుతము భర్తమరణానంతర మామె దత్తపుత్రుడు దామోదరునకు పోషకురాలిగ దుర్గపాలన మొనర్చుచున్నది. ఈదుర్గమునైన వారికి దక్కకుండ జేయుటకు వారేమైన నెత్తు లెత్తిరా యేమి ?

దివాన్జీ, మోరొపంతుల రాక కొకానొక రాచకార్యమున గచర్నల్ జనరల్ డిప్లొమేసీకి దక్షిణభాగమున ప్రతినిధిగ నున్న మాల్యూమ్ ఎడ్వనుండి 'ఎల్లిస్' యను నాండ్లాయు ప్రముఖ శాకకు ఎచ్చుటయే కారణము. కుశలప్రసంగము తెలియవలెననాతి సతకు మాల్యూమ్ వ్రాసిన లేఖను దివాన్జీ చేతికిచ్చి సదివిచినాడు. రాణి వినినది.

“గూఢాస్థి నాకొస్తుభము. నేను లక్ష్మిని. నా గూఢాస్థిని నేను మీ కీయలే” అని తెరవెనుక నుండి గంభీరస్వరమున నామె పలికినది. ఇట్టి మాట నాండ్లాయుడు శతాబ్దము నుండి యెన్నడును వినలేదు. హృదయమును కుదుటబరుచు కొని ఎల్లిస్ యిట్లునినాడు.

“అల్లీ ! ఇది గవర్నరు జనరలుగారి యాజ్ఞ. ఇందుగో మీకు కొద్దము కలుగవలసిన కారణము నా కేమాత్రమును గనుపించుటలేదు. ప్రజాపాలనా భాగమువలన మీకు ఇచ్చి పడుచున్నారు. దానిని పొలగించి మానమున కైదువేల రూప్యములు మీకుంబయునకు మనోవృత్తి సెచ్చుట కాయన నిచ్చెయించినాడు.” అని మరియు నతి జేమో చెప్పబోవుచున్నాడు. రాణి “మీ మనోవృత్తి నా కెందుకు ? నే

గ్రహింపగల దేదో స్వీకరింతు” నని గద్దించి సలికినది.

అంగ్లేయుల దౌర్జన్యములను, కఠినశాసన, పాలనా పద్ధతులను విన్న సభలో కలకలము చెలరేగినది. స్త్రీలు రోదనధ్వను లారంభించినారు. ఎల్లిస్ దివాన్జీని పిలుచుకొని పోయి మరికొంతసేపు సంభాషించినాడు. ప్రయోజనము లేదు. రాణిమాటకు తిరుగు లేదు. యద్ధమున కప్పుడే యనుజ్ఞ నొసగవలసినదని వేడుకొనిన సరదారుల ‘కిషి సమయము కాదని’ వారించి యామె దర్బారునుండి వెడలిపోయినది.

ఈవార్త యొకటిరెండు దినములలో గూస్నీ రాజ్య మంతయు జాగ్రత్తయినది. ప్రజలెల్లరును దీని ఫలితాంత మేమగునో యసి యాతురత వహించుచున్నారు.

“నాకు దత్తస్వీకారమున కధికారిము లేదట! ఏదేశ స్మృతి ననుసరించి? భారతదేశ స్మృతులలో దత్తపుత్రుడు పుత్రుడు కాడని యెక్కడ నున్నది? లుప్తసిద్ధాంతముతో దేశీయుల కేమి పని? ఈ అంగ్లేయుల లుప్తసిద్ధాంతముతో బాటు వారి చాలసము సంతిమొంద వలసినదే!” అని రాణీసాహెబ్ నిశ్చయించినది. దివాన్జీతో సంప్రదించినది. అతడు రాజ్యచాలన మున నరువది వత్సాములు గడపి సమస్త మవగతమొనర్చు కొన్న వృద్ధమూర్తి, ప్రతిభావంతుడు, మహామేధావి. అంగ్లేయ ప్రభుత్వ మారంభమైనది మొదలు భారతదేశచరిత్ర మతనకి హృత్కలిత.

“నాగూస్నీని వారి హస్తగత మొచ్చు ఏతెరా? కుత్తు కలో ప్రాణమున్నంతవర కది సాగదు.” అన్న రాణీనిశ్చయ మునకు వృద్ధమూర్తి లక్ష్మణరావు సత్వప్రభాస మాచన

ముహమ్మద్ నాలోచించి—

“అమ్మా! ఆంధ్రీయుల బల మత్యధికము. వారికి దేశ మును మూడులక్షల సైన్యమున్నది. దీనికిదోడు శిరంగి సైన్య మును నెవేలమంది యున్నారు. వారిలో దలపడు టన్న సామాన్యకృత్యము కా” బని పలికినాడు.

“అయిన నేమి? అందులో విస్తారము దేశీయ సైన్యము. తాత్కాలికముగ వారికి క్రికి లొంగి మిత్తులైన దేశీయసంస్థా నాధీశ్వరులు సమయమువచ్చిన నేనాక్షేప వ్యతిరేకింపవచ్చును. వారిలో నే హంతకలహము లున్నవాడు నే నెరుగుదును. మీరు వా రెడకును భారతమాతృగర్భమున జనియించిన యేకాదమలని ముచ్చినపు చున్నారు.”

“గాయనాహ్వాన! మీరు మహమ్మదీయులమూట వుచ్చినయి స్లున్నారు. మొగలాయీప్రభుత్వంతకాలమున సిక్కుల మతిగురువుల వా రవ్యక్తముగ చిత్రినధ గావించినా రన్న స్పష్ట సిక్కుల కడుపులో గార్చిచ్చునలె రిగుల్కాను చున్నది. వారుభయు లేకపక్షమున జేరి యేకవిశ్వాసముతో పోరాడుట కల్గ.”

ఇట్లు రాణికి లక్ష్మణరావునకును సంభాషణ నుడిచి నది. ఎదుర్కొన నలసినది ప్రబలశత్రువు; తానొక చిన్న దుర్గమున కధికారిణి! తనలో మొలకెత్తిన విప్లవజీవమున సమస్తభారతమున నెడవెట్టి పండించిన నెంతటి పౌరుషవైభవ నేమి?

పీష్వా నానాసాహెబును సిక్కు దత్తపుత్రునిగుంటలన నతని తండ్రి పీష్వా బాజీరావునకు ప్రభుత్వ మిచ్చుచున్న

యెనుబదివేల పానులు భరణము నాపునల చేసినారు. అతడు నేకు బిఘూరుసంస్థానములో కొరలుదీయ యత్నింప పసిబట్టిన కాలసర్పమునలె కాలమునకై వేచి సమయ మాసన్నమైనదని పగ సాధింప పూనినాడు.

నానాసాహెబు యానద్భారతమున విష్ణువశక్తుల స్మృతిల్ని ప్రభుత్వవనముల దహింప బద్ధకంకణుడై శ్రీమించు చున్నాడు. ఆంగ్లేయప్రభుత్వము నెదుర్కొనవలెనన్న కేవలము దేశీయుల విష్ణునశక్తి చాలదని గమనించి మారువేషముల దేశీయ సైన్యములతో పరిచయము లేర్పరుచుకొని వారిని విష్ణువసన్నధుల గావించినాడు. అతని సైన్యాధ్యక్షుడు తాతియా హోపే వీవ్పాయెడ నచంచల భక్తివిశ్వాసములతో యానద్భారతమును పర్యటించి స్వాతంత్ర్యసైన్యముల చేకూర్చుకొను చున్నాడు.

‘దేశీయ సైన్యమున విష్ణువభావములు పొడకట్ట నారంభించినవి. ముప్పదిన్నాళ్లన దేశీయసైన్యము సింధులో సధిక వేతన మిచ్చిన గాని పోరాడ మనిన వెడలగొట్టి యాంగ్లేయ సైన్యోద్యోగులు వారిని శిక్షించినారు. అరువదియారవ ఏటా లము పంజాబు యుద్ధరంగములో ప్రవేశించి పోరాడమని సంచలన మొనర్చు నారిన వెడలగొట్టి నారు. ఆకాన్ రంగమున బలనంతముగ వారిచే పోరాడించినారని దేశీయసైన్యములు విసిగినవి. వీరిలో స్వాతంత్ర్యకాంక్ష ప్రవేశించిన చాలును. భారతజాతికి విముక్తి యని సెచ్చయించి తాతియా దేశీయసైన్యములతో బ్రసంగించి వారి సంసిద్ధతను చేకూర్చుకొని యాంగ్లేపాలనము వలన క్షతి నొందిన సంస్థానములన్నిటిక

వచ్చి వారిని పీషా సాగింపనున్న స్వాతంత్ర్యసమరమున నాయ మొనర్ప సక్కించుచున్నాడు.

మహావీరుడు తాతీయా ఝాన్సీకి వచ్చి రాణిగో బ్రసంగించినాడు. “ఒకశతాబ్దకాలము మనము నిద్రపోయి నాము. ఆంగ్లేయులు స్థానబలమును జిక్కించుకొని యినుప వలలు యావద్భారతమున పన్నినారు. దానిలో మనము మత్స్యములమై బయటపడ తన్నుకొనుచున్నాము. వ్యక్తిగత ముగ మనమెన్ని యత్నము లొనర్చిన, నవి నిష్ప్రయోజన ములు. నే డీతెను దెంపవలెను. పీషాకు సాయపడ మిమ్ముల వేడుచున్నానని” తాతీయా ఝాన్సీదర్బారులో భవిష్యత్స్వా తంత్ర్య సమరసేనా నాయకునివలె మేఘగంభీరముగ బ్రసం గించినాడు.

దర్బారులో సరదారులు, సిలేదారులు, నుద్యోగులు, ఫిరంగీసైన్యనాయకుడు గుల్బహద్దూరు, సైన్యాధ్యక్షుడు ఖుదా బక్ష్ నున్నారు. వారిందరు విచ ఝాన్సీరాణి ప్రసన్నగంభీర ముగ నిట్లు పలికినది.

“శత్రువులకు కాల మాసన్నమైనది. ఈ పరప్రభుత్వము సంకెంతి కాలము మనము సహింపగలము. మన యాచార వ్యవహారములకు స్వస్తిజెప్పి, మన భావనాలోకముల విష పాషాణముల కలిపి, మన సాధాత్మత్వమును చిన్నభిన్న మొనర్చి ప్రభుత్వము కల్గేముల సట్టుతిప్పనీయక కాలము గడుపుచున్నాడు. వీరమున ప్రసంచమున ప్రథమగణ్యమైన మన జాతి బాసినవృత్తి కలవాటుపడ ప్రారంభించినది. దీని సక సహించుట కనకాశము లేదు. పీషాసామెబ్ పూను

కొనిన స్వాతంత్ర్యసమరమున విజయము మనకు లభింపగలదని నా దృఢవిశ్వాసము. ఝాన్సి సమస్తము నా వీరుని యడుగు జాడలలో నడునగలదని మీకు నేను వాగ్దానము జేయుచున్నా” నని రాణి ప్రసంగము చాలింప సభలో జయశబ్దములు చెలరేగినవి. ఈమాటలు సత్యము లన్నట్లు ఝాన్సి కోటలోని మహాదేవాలయ ఘంటిక మొరసినది. తాతీయా రాణియెడ కృతజ్ఞతా వాక్యములు పలికిన తరువాత సభ ముగిసినది.

తాతీయా దక్షిణదిక్కునకు చచ్చినపుడు నానా సాహెబు కాన్పూరు, లక్నో, సంబాల్ పురము, మరికొన్ని స్వదేశసంస్థానములను మరిల దర్శించి గూఢచారుల నియమించి తిరిగినచ్చినాడు. సాతంత్ర్యసమర సన్నాహము లతిగూఢముగ సాగిపోవుచున్నవి.

గవర్నరుజనరల్ డల్ హౌసీ యింటికి తిరిగివెళ్ళినాడు. బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము కాసింగ్ ప్రభువు నతని స్థానమున నియమించినది. ఆంగ్లేయులు డల్ హౌసీ లుప్తసిద్ధాంతము వలన కలిగిన రాజ్యలాభమునకు సంతసించుచున్నారే గాని, భారత దేశమున తత్ఫలితముగ కలిగిన మార్పుల గమనించుటలేదు. భయముతో వారిపాలన సాగుచున్నది. ప్రజలలో సమస్త నగ్గములందు ససంతృప్తి బయలుదేరినది. దాని నేకముఖ మొనర్చుటకై ప్రధమస్వాతంత్ర్యవీరులు నానాసాహెబ్, తాతీయా, ఝాన్సిరాణీలు పూనుకొనినారు.

దేశమునం దెల్లెడ వృద్ధులు శివాజీ, సురాజిందేలా, నానాఫక్షి వీస్, టిప్పసుల్తానుల దేశభక్తి త్యాగములు, శక్తి

సామర్థ్యము లింకను యువకలోకమునకు గథలుగజెప్పి శౌర్య
రిసమున వీరగుణ ముగ్గుబాలతో రంగరించి పోయుచున్నారు.
అట్లేయు లెన్ని యత్నము లొసర్చినను దేశీయాచార మూల
సంభము లించుకైన గడులలేదు. దేశీయవిద్యావిధానమున
మాపులేదు. తమ పూర్వచరిత్రను జ్ఞప్తియొనర్చుకొనుటకు
జాతిచరిత్రలలో నెన్నిపుటాగో వెనుకకు త్రిప్పవలసిన యగత్య
మానాటికి కలుగలేదు.

“త్వరలో మనయుద్ధ మారంభము కానున్నది. మీరు
సిద్ధుడ” డని లక్ష్మీబాయికి శారుసముఖమున లేఖవచ్చినది.
“నే నెన్నడును సంసిద్ధమే”నని యామె సమాధాన మంపినది.

లక్ష్మీబాయి తెల్లని ‘పైజామా’ తోడిగినది. ‘అంగా
రిఫా’ వేసినది. మయూరశ్యామలమైన కంచుక మొకటి పైన
దొడిగినది. తలపై టోపీధరించి తెల్లని జరీకుచ్చుల తలపాగ
జుట్టినది. ఇడుముకు గరిగంచుల దుప్పటి బిగించి మణులు
బొదిచి కైజా రందు నిలిపినది. పురుషవేషముతో శ్వేతాశ్వ
వహివోహించి గూాస్వీరాభ్యమునను బందేల్ ఖండమునను గ్రామ
గ్రామమున కేగి ప్రజాహృదయక్షేత్రముల బ్రభుత్వముపై
విస్లేననీజముల నాటి పండించినది.

“అదుగో! పరప్రభుత్వము నెటాపంచలు కానున్న దివ్య
సమయ మాసన్నమగుచున్నది. లెండు! మేల్కొనుడు!!
మీతో నిద్రించుచున్న సమస్తశక్తుల కేంద్రీకరించి బోరాట
మునకు సంసిద్ధులు కండు. పూర్వచైరములకు నేడు తావు
లేదు. సమయము లెప్పైనా మనకు బాసనతనము తప్పదు.
నిత్య లక్ష్మీమందిరమైన దేశమున దారిద్ర్యదేవత కరాళ

తాండవ మొనర్చును.

“గానిసవృత్తిలో బ్రతుకుటకంటె స్వచ్ఛంద జీవనమునకై చావుమేలు.

“ఈనాటి మనము జీవించునది మన పూర్వుల పునీత భారతమున కాదు. నరలోకమున ముం దెన్నడును కని విని యెరుగని నరక కూపమున. మన సంస్కారము జీర్ణించుచున్నది. ఎట జూచిన చార్జన్యము! దురాగతము!! దౌష్ట్యము!!!

“అంగ్లేయ ప్రభుత్వమును శతవర్షములు సాగనిచ్చినాము. అయ్యో! మన మెంత యశక్తులము. శివాజీవంటి స్వేచ్ఛావీరుల రక్తనాళముల స్రవించిన మన జాతిరక్తమున నీనాడు వేడి చల్లారినదా? మనశక్తిసామర్థ్యములు పౌరుష పరాక్రమములు గంగలో కలసినవా?

“పీష్వాసాహెబ్ నాయకత్వమున స్వాతంత్ర్యసమర మారంభమైనది. ఆ తల్లిసేవలో మీరును పాల్గొనుడు. మీవీరమును లోకవిఖ్యాత మొనర్చుకొనుడు. మీసమస్తమును ధారపోయుడు. స్వేచ్ఛను నిలువబెట్టుకొనుడు.

“ఈ పిలుపు వినరా! ఇక మిమ్ము పిలుచువా రుండరు. పిలచినను మున్నందు స్మశానవాటిక జేరిన శవములవలె బలుకలేరు” అని ప్రణయానురాగములతో, బరమ వీరముతో, ‘నసూర్యంపశ్య’ యైన రాణీసాహెబ్ గ్రీష్మవేళల గ్రామగ్రామముల పర్యటనమొనర్చి నిద్రాహారము లేరుగక, భారతస్వేచ్ఛా శంఖారావ మొనర్చుచు విజయయాత్ర)

మొనర్చి తిరిగి యూన్నీ దుర్గమును చేరుకొనినది.

200 డేల్ ఖంజము సనుస్తమును నేల్కొన్నది. రాణి నడిచిన నీడల ననుసరించుటకు ప్రజ ప్రమాణముల స్వీకరించి నది. వస్త్రములు కావలసిన భవనసహాయ మొనర్చుటకు నిశ్చయించినారు. నా రాండ్లయవస్త్రముల చేతులతో యమ మాతనలు పడుచున్నారు; బలవంతపెట్టి ప్రభుత్వసహాయముతో జెప్పించుటకు వస్తువుల కొనిపించుచున్నారు. రాణి మాజ్ ననుసరించి శత్రువుల కాహరణదాస్థములు లభించునన్న భయముతో గృహీతులులు పైనుల బండింపక భూముల నూసరిత్రేత్రిముల గావించినారు. కొన్నివత్సరములకు గావలసిన మాహరణదాస్థముల దుర్గమునందు భద్రపరచినారు. స్వచ్ఛందముగ సైన్యమున జేరి శిక్షణ పొందుచున్నారు. స్త్రీలు కండకములలో నిలచి సైన్యమునకు సహాయమొనర్చు ప్రతినిధులు గైకొనినారు.

నానాసాహెబ్ ఢిల్లీ, కాన్పూరు, లక్నో, ఆగ్రాల మధ్య పోరాడుచుక్కవలె తిరుగుచున్నాడు. బేంఢ్లో బ్రచారి మొనర్చు సందర్భమున కొంతప్రభమును వ్యతిరేకత పొడకట్టి సమసిపోయినది. అతని చారు లనేకరీతుల యావద్భారతమున వ్యవహరించుచున్నారు.

నైజాములో గదలిక కలుగలేదు. 1800 లో నాండ్ల యుద్ధమున తడవక సంధిచేసుకొనినాడు. దానిననుసరించి వారి కతడు సైన్యసహాయ మొనర్చక తప్పదని సలికినాడు. కాని యతని దేశములలో సంచలనము కలిగినది. గ్వాలియర్ ప్రభువు దేశద్రోహమునకే నిశ్చయించినాడు. కొలదికాలము

క్రిందట జరిగిన నేపాలయుద్ధములో నాంగ్లేయులకు బౌథ్ రాజు నవాబునజీరు సమస్త సహాయముచేర్చి గెలిపించినా డన్న క్రొధముతో వారిని నురుమాడ వలెనను కొరికతో పశానులు కాచుకొని కూర్చోసేనారు. మహమ్మదీయుల శిక్షింప సిక్కులు సర్వదా సంసిద్ధులుగ నున్నారు. ఆంగ్లేయులు 'విడదీసి పాలించుట' లో గడు నేర్పరులు.

ఒక దినమున రూపీరాణికి నానాసాహెబ్ స్వహస్తముతో నున్న లేఖ వచ్చినది. అందు—

“మన యత్నము లెల్ల ఫలించుచున్నవి. తంత్రము లనుకూలించు చున్నవి. నామమాత్రావశిష్టుడుగ రుగ్మతో, నృద్ధాప్యముతో, కాటికి గాట్లచాచుకొని కూర్చొనిన మొగలాయీ చక్రివర్తి బహదూర్ మా కాశాజ్యోతి గల్పింప గలిగినాము. పర్షియారాజు షీరట్ వరకు దండెత్తి వచ్చినట్లు ఢిల్లీలో వార్తలు ప్రబలుచున్నవి. ఢిల్లీ జుమ్లామశీదు గోడలపై నాంగ్లేయ సైన్యముల దరిమివేయ కృతనిశ్చయమై యతడు భారత దేశమునకు సైన్య మంపుచున్నాడు, మహమ్మదీయు లందరు నందు జేర సంసిద్ధులు కావలసిన దని మహీపంకములతో నేను వ్రాయించిన లేఖనములు వారిలో సంచలనము గలిగించినవి. షాల్వీవేషములతో దర్గాలలో బ్రవేశించి నానమ్మినబంట్లు జాగరూకతతో విప్లవదూతలుగ వ్యవహరించుచున్నారు.

“దేశీయ సైన్యములలో మనము కలిగించిన సంచలనము కారణముగ నిశీధివేశల సభలు జరుగుచున్నవి. గుసగుసలు నాగుచున్నవి. షాల్వీవేషములతో నేను పైచాబాదు, ఢిల్లీ,

మీరబ్, చాట్నా, కలకత్తాల పర్వతించు చున్నాను; నోగులు చోగులుగ నున్న విస్తృతమును గలిపి దారి మల్లు చున్నాను.

“మనసమరము రాజపుత్రిస్థానమున నారంభము కాను న్నది. కైఫూరు, జోధపూర్, చికనీర్, మొనలైసప్రముఖులు మర్ధాశ్వకులు రాజోవు సమరమున దిట్టస్థులుగ నుండుట కంకోకరించినారు.

“కాని యా ప్రాంతమున న్వాతంత్ర్య సేనల నడిపింప నమర్చుచు నాయకుడెవ్వడును గనిపించుట లేదు, మీప్రయత్నిముల సప్రమత్తులుగ నుండు” డని యున్నది.

1857 మార్చిలో డేలీయైస్సెన్యమున జనించిన కలకలముతో న్వాతంత్ర్యసమర మారంభమైనది. ఆంగ్లేయులు ఓండ్రిమ్మిదని కాల్బలము గౌర్కపూరులో తిరుగుబాటు చేసినది. అందు నిగ్గుదేరిన సిపాయీలను సైన్యములనుండి వెడలగొట్టినారు. వారు నానాసాహెబ్ సైన్యమున చేరినారు. వెనువెంటనే అంబాలా, కాన్పూరు, లక్నోలలో విప్లవ మారంభమైనది. మీరబ్ లో నాంగ్లేయుల మూడవ మాశ్వికదళము, పదకొండు, నిరుపదవ పటాలములు విప్లవ మొనర్చి జాతీయ స్వేచ్ఛాసైన్యమును గలనుకొనినవి. 11 మే నెలలో నాంగ్లేయ కమిషనరును బలిచేసి, ‘యాంగ్లేయ ప్రభుత్వ మంతరించిన’ దని విజయనాదము లొనర్చుచు నానా సాహెబును కొందరు సైనికులు గలుసుకొనినారు. ఇట్లనేక సైన్యములు తిరుగుబాటుచేసి స్వచ్ఛందసేనలతో జేరినవి.

ఆంగ్లేయులతో విప్లవవీరు లనేకయుద్ధము లొనర్చి

నారు. నానాసాహెబు మహారాజపురము, కాన్పూరు, బీహారులలో వారి నెదుర్కొని బలము చాలనందున తిరోగమించి నారు. మహమ్మదీయులు బహదూర్ సాను చక్రవర్తిని గావించి ప్రమత్తులై యున్న సంవత్సరమున ఖైల్సన్ సేనా నాయకుడు వారిపై కెత్తివచ్చి యతనిని బండ్ గావించి నిర్వంశ మొనర్చినాడు.

అనుక్షణమును పెరిగిపోవుచున్న నానాశక్తి కాంగ్లేయులు వెరగుపడినారు. తమసర్వస్వము నొడ్డి సంరక్షించుకొని నిశ్చయించి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమున కాంగ్లేయులు మొర పెట్టినారు. 17 ఆగష్టు 1857 న భారత స్వాతంత్ర్య యుద్ధ వీరుల నెదుర్కొన కాలిన్ కాంబెల్ ను సర్వసేనాపతిగ నియమించి యతని యాజ్ఞాను సారముగ వర్తింప నాప్రభుత్వము సేనల కాజ్ఞ నొసగినది. సమస్త భారతముననున్న సైన్యముల వారు జేగూర్చుకొనినారు. ఆంగ్ల దేశమునుండి నూతన సేనల రప్పించినారు.

బహుకాలము సమరములు సాగినవి. 15 మార్చి 1858 న లక్నోలో మహాభయంకర యుద్ధముజరిగినది. నానా సేనలు ఔధ్ నవాబు వజీరుసేనలు శత్రువునెదుర్కొని ధైర్య సాహసములతో బోరాడినవి. కాని చివరకు గుమతీ నదీ మార్గమున తిరోగమింప వలసినవచ్చినది. శత్రువులు వారిని వెన్నాడి నారంభించినారు. అరణ్యములలో నష్టకష్టముల కొర్చి పోరాడుచు తుద కవి సేపాళమును బ్రవేశించినవి. ఆనాటినుండి నానాసాహెబే మైసదియును కెలియదు.

తాతియా కొంతసైన్యముతో యమునానదిని దాటి

స్వాతంత్ర్యసమరమున సాయమొసర్చి రాకరించిన చక్కాన్ రాజుపైబడి యతనిని శిక్షించినారు. అందులన నతనికి బదునై చు సైనికులు, మూడులక్షల చూపుములు లభించినవి. ఇంకా జోచ్చిన యారాజు కొంత సైన్యసహాయ మొనర్చుట కంగీకరించినాడు. నేడు శత్రువులపై సాతంత్ర్య సమరము సాగించు పేరులకు ముఖ్యస్థానము కాల్పి.

నానాసాహెబు వార్తలు తెలియకపోవుటవలన, సర్వ సేనాపతి తాతియా శ్రీమంతను పీష్వా నొనర్చి సమరమొనర్చి సిద్ధముగ నాంధ్రయుల రాకకై వేచియున్నాడు.

సంయుక్తప్రాంతముల యుద్ధము కాంబెల్ కాలిన్ నడిపించుటకును, మధ్యభారతమున సర్ హ్యూ రాన్ నడిపించుటకును నిశ్చితమైనది. రాన్ యుద్ధనీతివిశారదుడు. ముందు రూన్సిసి సైన్యమొనర్చుకొని కాల్పి పైబడ నిశ్చయించినాడు. శత్రువులు ముందు కాల్పిలో యుద్ధమొనర్చితనపై ఒడుదురని రాణి తలపోసి కొంతసైన్యమును తాతియాకు సహాయార్థ మంపినది.

ఇట్టి సీతిలో శత్రువులు మహాదయమునాటి సముద్రపు కెరటములవలె పొంగి పొరలినచ్చి రూన్సి నలుదెసల ముట్టడించిరి. రాణి యందుకు సిద్ధపడినది. మోరోపంతు, గుల్ మహమ్మదు, ఖుదాబక్ మరియు నితిర ప్రముఖ సరదారులను దుర్గరక్షణకై నిలిపినది. సుబేదారులు బురుజులపై జాగరూకతతో బ్రవర్తించుచున్నారు. దుర్గభిత్తికలపై దూసిన కరవాలములతో, ముద్గర, పరిశు, పాశాది, సాధనములతో వారప్రమత్తులై యున్నారు.

శత్రు సైన్యములతో రణభయోపదానము మాన్పించినది. ఖిం
గులు వెల్లు మొగలు పెట్టినారు. రాణి దుర్గమునుండి భర్తనికి
ప్రతిభర్తనిగ ఖింగులు మోయుచున్నది. ఆమె ఖింగులతో
విఖ్యాతిగన్న 'శత్రు సంహారము', 'నల దారము', 'ఘన
గర్జ' అన్న పేర్లు కురియుచున్నవి. ఆరుదిశము లన్ని గడచి
నవి. శత్రువు తలచినట్లు రాణికి ఖింగినామాగ్ని పూర్తి
కాలేదు. తన కైపోవు నన్న భయముతో నాంగ్లేయు సేనాధి
పతి 'హోస్' ఖింగియుద్ధము మాననాడు. బహుయుద్ధములతో
సలిగిన సైన్యమునకు గొంత విశ్రాంతి చేకూరిన దను ధైర్య
ముతో గోటకెగ బ్రాక నాహ్లాపించినాడు.

దుర్గములమునకు వారు చేరుకొనిన వెంటనే రాణి
సైన్యము శిలాన్మృత్తులు కురిపించినారు. ఆదిశని ప్రయోజ
నము లేదని మరియొక దిక్కున లగ్గల తగిలించి కొటగోడల
పైజేర యత్ని మారంభమైనది. తమల యుద్ధములు ప్రారం
భించినవి. రాణి పంపినవార్త కాల్పి చేరినదో! లేదో!!
ఆమె సైన్యములు రాలేదు. ఆహారమును గైకొనుటకైన
నామె సైన్యములకు శత్రువు లవకాశ మిచ్చుటలేదు.

రాణి సాహెబ్ మండహాసములతో, మహాద్రోహ ప్రసం
గమ లతో దుర్గము నలుదెసల దానెయై యుద్ధము నాగించు
చున్నది. ఉభయపక్షముల నష్టములు విశేషముగ నున్నవి.

ప్రమాదము లొకదాని వెనుక నొకటి రాణికి సంభ
వించుచున్నవి.

ఆమె యొకవంకకు మరిల మరిల చూచుటతో సభి
ప్రాయ మేమి? అదిక్కున నేమున్నది? అడుగో! తాతియా;

స్వరాజ్యమున సేనానాయకుడు; మొదలు కాకలు తీరిన కదనయోధుడు. దూరముగ బేత్వానది కావలగట్టున బహు బలముతో గనుపించుచున్నాడు. లక్ష్మీగౌరి ముఖమున సంహృషఁదేఖలు నర్పించుచున్నవి.

అండ్లయ సైన్యాధ్యక్షుడు తాతియా సైన్యమును గమనించినాడు. అతనిపై యుద్ధమొనర్చుటకు సైన్యము వ్యతిరేకించుచున్నది. పూర్వ మతని చేతిలో నదిదెబ్బలు తినినది. అతడు ధైర్యశాలి, నిరుత్సాహ మొనగనివ్యక్తి. కేవల మాండ్లయ పటాలముల ముందుకు రప్పించి వారి నుద్దేశించి “ప్రపంచ యుద్ధరంగముల నెన్నిటనో ఖ్యాతిగడించిన బ్రిటీష్ సైన్యమునకు నే డీక్షయుద్ధమున పేరుప్రతిష్ఠలు మంట గలియ నున్నవి. ఏ మహత్తర సామ్రాజ్యమునకై మన పూర్వులు ప్రాణముల బలికావించినారో, రక్తనదము. లింకించినారో, దానిని నిల్పిన ఖ్యాతి మీకు దక్కనున్న” దని యుద్బోధించినాడు. మరిణమో. యశమో, యని సాహసించి సమస్త సైన్యము నతడు తాతియా కెదురు నడపించినాడు.

రూన్సిరాణి దీనిని గమనించి దుర్గద్వారముల దెరిపించి వెనుకనుండి వారిపైబడ నిశ్చయించి కొన్నిపటాలముల గడలించునంతలో ఫిరంగిసైన్యము శత్రుపక్షమునుండి యగ్నిపిండముల గురిపింప నారంభించినది. ఆమె సైన్యమునకు దిగి వచ్చుట కవకాశము లేకపోయినది.

తాతియా సైన్యములో నర్థభాగము బేత్వానది దాటినది. మిగిలిన యర్థభాగము దాటవలసి యున్నది. అట్టిస్థితిలో రోజ్ సైన్యములు వారి నెదుర్కొనినవి. అతని సైన్యములు

తీకమక పడసాగినవి. మరుక్షణముననే ధైర్యసైన్యము లతో నెదుర్కొనినవి. అందు రాణి శిక్షణమిప్పించిన ఝాన్సీ సైన్యముతో నాండ్లాయ యోధులు, నాశ్విక దళములు తల పడినారు. శత్రుసైన్యమున ననేకులు మృతినొందినారు.

‘రోజ్’ దేశీయసైన్యమును ముందుకు బంపినాడు. ఆ యిరువది యైదవ పటాలము నేపాలదేశ సైన్యము. అది హిమవత్పర్వత శ్రేణుల పాదప్రదేశమున ప్రభవించిన గూర్ఖాజాతులతో నిండినది. ఇంతలో కల్నల్ నేపియర్ నూతనసేనలతో వచ్చి యాండ్లాయుల గలసికొనినాడు. యద్ధము మహాభయంకరముగ కొలదికాలము సాగినది. ప్రస్తుతస్థితిలో నేను ఝాన్సీ కెట్టినాయము చేయలేనను నిశ్చయముతో తాతియా తిరిగి కాల్పీవైపునకు వెడలిపోయినాడు. ఆండ్లాయ సైన్యములో నొకపటాలమును డరుము కొనుచు వచ్చిన కాల్పీసైన్యము ఝాన్సీదుర్గములో బ్రవేశించినది.

ఝాన్సీ రాజ్యమున శత్రువుల కాహారపదార్థములు లభించుటలేదు. తాతియా సైన్య తిరోగమనముతో⁹ వారికి కావలసినంత పదార్థము లభించినది మరల ఝాన్సీ ముట్టడికి బూనుకొనినారు. సన్నాహముల సిద్ధ మొనర్చుకొనుచున్నారు.

ఝాన్సీరాణి చిత్తము ప్రథమమున నించుక చలించినది. దైనము తన కనుకూలము కాదని తలపోసినది. మరుక్షణముననే ధైర్య మవలంబించి దుర్గరక్షణోద్యోగమున మానస

మును సుస్థిర మొనర్చుకొనినది, సైన్యముల హెచ్చరించినది. సరదాదారులకు, సిలేదారులకు నావశ్యకములైన యనుజ్ఞల నొసగినది. సైన్యము నుద్దేశించి యుద్ధోద్దేశక వాక్యముల బలికినది.

“మిత్రబలము మనకు సాయమొనర్చునన్న యాశ తీరినది. నేడు మనము స్వశక్తిపై నాధారపడివలెను. మరణమునకు మనము సంసిద్ధుల మైన నాడే భవిష్యత్తున బ్రతుకున్నది. మీ హృదయకుహరములలో నూతనాశాజ్యోతులు వెలిగింపుడు. మన పూర్వపీఠుల స్మృతిపీఠముల నిల్పుడు. పోరాడుడు. మిమ్ము రక్షించు కొనుడు. స్వదేశమును, స్వజాతిని, స్వధర్మమును రక్షింపు” డనిన యామె వీరోచిత వాక్యములకు సైనికులు జయజయ ధ్వానము లొనర్చిరి. మిన్నలు మాక్రొంగ పీఠాశ్రమము లొనర్చిరి. దుర్గములోని హర్షోద్వేగ నినాదములతో శత్రుహృదయములు దద్దరిల్లుచున్నవి.

31 ఏప్రిలు 1858. ఉదయారంభమునుండి యాంగ్లేయులు ఝాన్సీపై ముట్టడినారంభించినారు. ముఖద్వారముపై ఫిరంగీసైన్య మగ్నివృష్టి గురిపించుచున్నది, ఝాన్సీదుర్గము నుండి “మారో ఫిరంగీకో” అని గుల్మహమ్మద్ ప్రచండ కంఠస్వరము వినిపించినది. మరుక్షణమున శత్రుపేనపై నొక యగ్నికెరటము పయనించి వారిని జెల్లచెద రొనర్చినది. అనతి కాలములో వారు మరల తేకుకొని మృత్యువును తిరస్కరించుచు ముందుకు సాగివచ్చినారు.

ఆంగ్లేయులు కోటగోడ లెగబాగుటలో సుశిక్షితులు.

అందు జాను, మైకేల్, డిక్, ఫాక్సులు, అందెవేసిన చేతులు. రూపాన్నిరాణి సైన్యప్రధానులలో నొకడైన రఘునాథసింగు నిలచిన బురుజును బట్టుకొను యత్నములో గోడలపై నిచ్చెన గొలుసుల వేసి వారు యెక్కి వచ్చుచున్నారు.

దుర్గ మేటవాలైన గిరిశిఖరిపై నుండుట రూపాన్నిరాణి కుపకరించినది. వారి నామెసైన్యము ఖడ్గములతో నెదుర్కొని రూపుమాపినది. ఇట్టి యత్నములు నిష్ప్రయోజనము లని వారు మరొకవైపునకు వెడలినారు. ఇంతలో కొటలోపలనుండి 'హరహర ! మహాదేవ !!' యను నార్తనాదములు రాణి చెవులబడినవి. లంచమిచ్చి మోసముతో నాంగ్లేయులు దక్షిణదుర్గద్వారమును బట్టుకొని ప్రవేశించి తుమ్ముల యుద్ధము లొనర్చుచు ప్రజల చిత్రవధ జేయుచున్నారు. భయకంపిత గాతురై ప్రజలు నలుదెసల పరుగిడుచున్నారు.

'ఇక మృత్యువు తప్పదు'. రూపాన్ని నిశ్చయ మొనర్చినది. కాళీమూర్తివలె నాకృష్ట కృపాణముతో నశ్వమును నలుదెసల బర్బులై తించు చున్నది. ప్రజల చిత్రవధ కన్నుల బడినది. ఆమె కన్ను లెర్రవారిసవి. ఆమె యున్నట్లు రాలెనది.

సంకులసమర మారంభమైనది. ఖడ్గయుద్ధము భయంకరముగ సాగుచున్నది. హాహారావములు, సైన్యనిర్ఘోషలు, కరాళాట్టహాసములు, దుర్మరణారావములు, తమలో దాము పోరాడుకొను చున్నవి. ప్రధానద్వారము శత్రువుల వశమైనది. బురుజుల గాపాడు మంత్రులు కొందరు మరణించినారు. మోరోపంతు మొండెము తనముందు నడచి నేలపై దొరలు చున్నది.

ఝూన్సీరాణి శరీరము రిక్తసిక్తమైనది. ఖడ్గము కరుకు వారినది. శత్రువులు నలుదెసల మూగి ముందుకు సాగి నచ్చుచున్నారు. ఆలస్యమైన నష్టకష్టముల బాలుగావించిన యామహావీరమూర్తికి వా రేమి యపాయ మొనర్తురో !

అశ్వ మధిరోహించి గుల్మహమ్మద్ ఖుదాబక్షులు వచ్చి యెదుట నిలచినారు.

“రాణిసాహెబ్ ! దుర్గమును శత్రువులకు స్వాధీన మొనర్చుట యుక్తము”

“ఝూన్సీని ? నాకౌస్తుభమును ? శత్రువుల హస్తముల కందించుటా ? తుదిప్రాణ మున్నంత వరకును జరుగదు.” రాణి యున్నత్రురాలివలె ననినది.

“మీరు పీష్వాసైన్యముల కలుసుకొని మరల స్వాతంత్ర్య సమరమును సాగింపవచ్చును గదా ? మీఝూన్సీ మీకు దక్కవలెనన్న...”

“ఔను. పీష్వాసైన్యముల చేరుకొనుటయే మన కర్తవ్యము” రాణి నిశ్చయమున కాసైన్యాధిపతు లిరువురును సంతసించినారు. రాణి కంగరక్షకులుగ పదునైదుగు రాశ్వీకుల తీసుకొని నిశీధవేశ వా రుత్తరద్వారమును బ్రవేశించి నారు.

గవని కాపలాదా రడ్డపడి ప్రశ్నింపగా నతనికి “మేము టెహ్రి సంస్థానాధీశ్వరు డాంగ్లేయులకు హరణమిచ్చిన సైనికులము. సర్ హ్యూ రోజ్ యాజ్ఞానుసారముగ సైన్యరక్షణ కేగుచున్నా” మని మోసగించి దుర్గమునుండి బయటపడినారు.

రాణి బేత్వాసదిని దాటి యగాధమార్గమున నర్థనిశీధ

మందు కాల్చి మార్గములో నడచుచున్నది. వెన్నుపై వత్త పుత్రుని దామోదరుని పట్టు సెల్లాలో గట్టుకొనినది. ఒకచేత నశ్వపల్యాణములు మరియొకచేత నుధృతఖడ్గము నున్నవి. ఎదునై దశ్వములును నొక శలాకవలె వెంట నడుచుచున్నవి. ఒకప్రక్క గుల్మహృద్, మరొకవంక ఖదాబక్స్ మధ్యన రాణి పయనించుచున్నారు.

రాణి దుర్గమును వదిలి కాల్చి పోవుచున్న దన్న వార్త సరదారులకు తెలిసినది. వారును సైన్యముల మంలించి రాణి వెనువెంట బయనమైనారు. ఆంగ్లేయులు సమస్తమును దెలుసుకొనినారు. లెఫ్టి నెంటు బౌకర్ రాణిని కాలవలంబన మొనర్చక వెన్నాడ నారంభించినాడు. ఇరువుర సైన్యమునకు గనుజూపుమేర దూరము లేదు. మరుసటి దిన ముదయవేళకు రాణి కాల్చి రాచబాటకు చేరినది. వెనుకనుచ్చు రాణి సరదారులు బౌకరుతో దలపడి యతనిని సైన్యసమేతముగ యమపురి కంపినారు.

కొంతసైన్యముతో, సరదారులతో, రాణి కాల్చి జేరినది. ముట్టడి ప్రారంభమైనది మొదల అమె నిద్రాహారము లెరుగదు. చేడు కొంత స్వస్థత చిక్కినది. ఉపాదయవేళ వరకును నిద్రించి మేల్కొనది. తాతియా మరికొన్ని విప్లవసేనల కూర్చుకొని శత్రువుతో సమరమొనర్చు సన్నద్ధపడినాడు. ఝాన్సీరాణిరాక యతనికి నూతన చైతన్యమును గల్పించినది.

ఇరువురును స్వాతంత్ర్యసమరమును మరణాంతము వరకు సాగింప వునవిప్రమాణము లొనర్చినారు. కొంత సైన్యమునకు తాతియా నాయకత్వము వహించినాడు. మరి కొంత సైన్య

మును ఝాన్సీరాణి నడుపుట కంగీకరించినది. పీష్వా ప్రతినిధి శ్రీమంతు మఠికోంత సైన్యమును బాలించుటకు బూనుకొని నాడు. కాల్పీనుండి నలుబదిమైళ్లు ముందుకువచ్చి 'కుంచి' యొద్ద సైన్యములు నిలచినవి.

లక్ష్మీబాయి సైన్యము బందానవాబు, సాగరమహా రాజు, వనపుర రాజులు పంపినది. వారు క్రమశిక్షణ మొందిన వారు కారు. కేవల ముత్సాహులు. సైన్యనిర్మాణ మామెకు నచ్చలేదు. కాని వారిని నడిపింపక తప్పదు. శత్రువుల క్రమ శిక్షణ మత్సర్యమైనది. సాధనసామగ్రిలో వా రధికులు. అందు జనరల్ 'రోజ్' యాజ్ఞ కెట్టి యాటంకమును లేదు.

అట్టి గ్రీష్మసమయమును బ్రజ మున్నెన్నడును గని విని యెరుగరు. ఆంగ్లేయ సైన్యము లావేసగిని భరింప లేవని రాణి గమనించినది. ఫిరంగియుద్ధము పగలు పన్నెండుగంటల దాటినతరువాత ప్రారంభమొనర్ప వలె నని శాసించినది.

యుద్ధ మారంభమైనది. ఆంగ్లేయుల పక్షమున నూతన సేనానాయకు లనేకులు యుద్ధ మొనర్చుచున్నారు. స్వాతంత్ర్య సైన్యము శక్తికొలది పోరాడినది. వ్యక్తిగతము లైన ధైర్యోత్సాహ క్రియ లనేకములు సైనికులు ప్రకటించినారు. ప్రయో జనము లేకపోయినది. 7 మే 58 న కుంచియొద్ద జాతీయ సైన్య మునకు మరల నొక యపజయము !

సమరము సాగుచున్న సమయమున తాతీయా కొంత సైన్యముతో నదృశ్యుడైనాడు. తిరోగమించుటలో రాణి నాయకత్వమున స్వాతంత్ర్య సైన్యము ప్రకటించిన ధైర్య సాహసములను శత్రువులు వేనోళ్ల పొగడినారు. రెండు

మూడు మైళ్లవరకును తుములయద్దములు సాగించినారు. వారి ధైర్యము వీగిపోవుట లేదు; చెదరుటలేదు. విప్లవసైన్యములో నాశ్వకబలము కాల్బలమును, కాల్బల మాశ్వకమును నిందించు కొనుట కారంభించినారు. కొందరు రూపాస్మిని నిందించినారు. మరికొందరు బందానవాబును నిందించినారు.

రాణి ముందునకు వచ్చి కాల్పీమైదానములో సమస్త సేనల నుద్దేశించి “మహాయోధులారా! ఒకరినొకరు నిందించుట కిది సమయము కాదు. మన సర్వస్వము వినాశము నొందుచున్న సమయమున నీ యనైకమత్యమునకు దావీయకుడు. తాత్కాలికముగ దిరోగమించినాము - మరిల శత్రువుపై బడక తప్పదు.” అని వారిని రాణి యాశ్వాసించినది.

మే 22 న రూపాస్మిరాణి సమస్తసేనలతో యమునానది యొడ్డున నిలచి నూతనోత్సాహమును రగిల్చినది.

“పైనికులారా! అదుగో యమునామాయి! ఆ పవిత్రనీరముల గ్రహించి మాతృదేశముకొఱకు, స్వధర్మము కొఱకు, మాసర్వస్వముల బలిగావించుటకు సంసిద్ధుల మని ప్రమాణమొనర్చు” డని శాసించినది. ఆమె యాజ్ఞానుసారముగ విప్లవసైన్యములు ముమ్మారు ప్రమాణ మొనర్చినారు. వారి వీర శంఖధ్వనములకు యమునా కాళిందీ నదులు ప్రతి శబ్దించుచున్నవి.

ఆశ్వకచమూఢాటికి చేరిన కెంధూళుల సకాలాస్తమయములు పొడకట్టు చున్నవి. దానిని దిలకించిన శత్రువులకు గుండెలు బెదురుచున్నవి.

జనరల్ రోజ్ కు సహాయార్థము సర్వసైన్యాధ్యక్షుడు

కాలిన్ ఓర్ సేనానాయకుని బంపినాడు. అత డనామాన్య యోధుడు. బర్మా, నేపాల యుద్ధములలో బాధివము, ప్రజ్ఞ గడించి ఖ్యాతిగన్నవాడు. ఆంగ్లేయ సైన్యము కాల్చిమైదానముల విడిసినది. ఎవరును ముందునకు వచ్చుటకు సాహసంప లేదు.

ఎంత కాల మిట్లు ? రాణి యానా డాశ్వీక సైన్యమును నడుపుచున్నది. తన యాశ్వీక సైన్యమును ముందుకు దూకించినది. పదునైదు నిముషములకాలము శత్రువు లనిశ్చితులుగ నున్న వారి సేన సమస్తమును యమదర్శనమున కేగియుండెడిది. 'ఓర్' తన వెంట నూతనముగ తెచ్చిన యుష్ట్రబలమును ముందునకు గదలించిరాడు. దానితో స్వాతంత్ర్య సైన్యమున గల్గోలము చెలరేగినది. మునుపు వా రట్టి యుష్ట్రబలమును జూడలేదు. ఇదే సమయమని యాంగ్లేయులు సమస్త బలముల దరలింప నుభయపక్షములకు ఘోరయుద్ధము జరిగినది.

స్వ సైన్యమున నీతి తరిగిపోవుచున్నది. శత్రువులు మహోత్సాహముతో బోరాడుచున్నారు. సమస్త వాహినిని హతమొనర్చుకొన్న నిక యాశక్తైన తావుండదు. మరల నొకరంగమున నెదుర్కొన యూహించి రాణి సైన్యమును మరియొక మార్గమును బట్టించి నడిపించినది.

శత్రువుల యదృష్టము పండినది. కాల్చి నశమైనది. నానాసాహెబు, తాతియాలు శ్రమపడి సంపాదించిన యాహార పదార్థములు వారి పశేమైనవి. భూగర్భముల దాచియుంచిన యరువదివేల పౌనుల మందుసామాను చిక్కినది. విజయోత్సాహముతో దన సైన్యముల కిట్లు జనరల్ రోజ్ పలికినాడు.

“సైన్యకులారా ! మీను వేయిమైళ్ళు జయించినారు. వానకు నేటికీ నూరు ఫిరంగులు చిక్కినవి. చదుల నీదినారు, వనముల గడచినారు, పర్వత శ్రేణు లెగబడినారు. మహా సైన్యముల నుకుమాడినారు మీ క్రమశిక్షణ ఫలితముగ నన్నద మొదలు యమున వరకున్న స్వర్ణఖండము మనకు వశమైనది. మన సైన్యచరిత్రలో మీ వీరోచిత కృత్యాములు సువర్ణాక్షరిముల లిఖితములు కాగలవు. మీ పరిశ్రమకు తగిన ప్రతిఫలముల బహుమానరూపమున సంతికాలముననే పొందగలరు.”

సైన్యముల కభినందన వాక్యములు ఎరికి యారోగ్యమును జేకూర్చుకొనుటకై జనరల్ రోజ్ బొంబాయికి బయనమైనాడు. కాని ఝాన్సీరాణి యతని కట్టి యవకాశమునొసగనిచ్చింపలేదు.

కాల్పీ శత్రువులకు వశమైన తరువాత విప్లవసైన్యములకు నిలువ నీడలేదు. ఆహారపదార్థములు లేవు నానా సాహెబ్ వార్తలు వినిపించుట లేదు. తాతీయా యెట కదృశ్యుడైనాడో తెలియదు. గోపాలపురమును జేరుకొని సైన్యములు కర్తవ్య మాలోచింప సాగినవి.

“అపజయములపై నపజయములు. ఇ స్లేంతకాలము !” అని బందా నవాబు పలికినాడు.

“మాతృదేశమునకు ముక్తి యిక్కలే” డని సాగర మహారా జునినాడు.

ఆమాట చెవిని బడిన మరుక్షణమే ఝాన్సీరాణి

కొనిమిది సింగమునకు తెలిసి “నా కున్న కళాగారి మున్నెంతవరకు కట్టి యూహలు రాకగాడి” పని గట్టించి పలికినది.

“ఈస్థితిగో తాతీయో యున్న నెంత గాగుంజెడిది!”

“తాతీయో యేమైనాడు?”

“తండ్రి, మాచుటకు చర్మకం నెడలి యుండవచ్చును.”

“ఇది నేను చెప్పలేను. అత పెచంగల దేశభక్తుడు. మాత్రాకేవలం మహాత్మాకార్యవీక్షణికి నైవ్యములు స్వయం హరించుచున్న యీగముయమునం దా న్వాస్తవ్యత్యగి తండ్రిని పిల్చింప నేగునా? ఇది కల్ల! అత పెట్టి తుచ్చుడు కాడు.” అని రాజాహాయి పలికినది.

కాల్పే యుద్ధరంగమునుండి గ్వాలియర్ మార్గమున తాతీయో యో మహానగరము చేసికొన్నాడు. గ్వాలియర్ మహారాజు శత్రువులకు మిత్రుడు. నేటి స్థితిగో గ్వాలియర్ నంటి దుర్గము చేతినున్నగాని మాంగ్లేయులతో సమరము సాగించుట కవకాశము లేదు. తాతీయో గ్వాలియర్ చేరు కొనిన మరుక్షణమునుండి స్నేహితులతోను, రాజాద్యోగులతోను విప్లవబీజముల నెదిబల్లినాడు. మహారాజును మోస గించియైనా గ్వాలియర్ కొటను తాతీయోనశము గావించి న్వాతంత్ర్యసమరము సాగింప సాయపడుటకు వారు ప్రమాణము లొనర్చినారు. ఈ రాచకార్యమున కొకమూసము కాలము పట్టినది. ఈమహాత్మా రాజకార్యమునకే యతిడు కాల్పే యుద్ధరంగమునుండి యదృశ్యుడైనాడు.

న్వాతంత్ర్యయోధులకు గ్వాలియర్ తుది సమరాంగణము. దాని స్వీకరించుటలో మొదట గ్వాలియర్ బాలె

పూర్వ నిశ్చయముతో లక్ష్మీబాయి రాజుపలసినచిన్నది. పోరాటమున నోడిపోయినను సింధ్యమహారాజు వారికి నాయపడ నిచ్చగింపక నాండ్లెయినహాయి మర్దించుచు తిప్పించుకొని పారిపోయినాడు. రూపీరాణి యతనిని వెన్నంటి పైచ్యముతో “అత్తడు దోహా, పిటికింది. పారిపో” డని పలికినది.

గ్వాలియర్ పీష్వానానాసాహేబు ప్రతినిధి శ్రీమంతునిశ్చయనది. ‘ఫుల్ బాగ్’లో దర్బారు జరిగినది. అందు వంత్రిలు, రాజనీతిజ్ఞులు, సరదారులు, శిలేదారులు, రాజపుత్రిలు, పతానులు, మహిల్లాలు, నరబ్బులు వారి స్థానముల వధివశించినారు. అమరచందు నిశ్చయమొచ్చి సింహాసనమున పీష్వా ప్రతినిధిగ ‘శ్రీమంతు’ తాళినుడైనాడు. ఆయన రామారావు గోవిందుని ప్రధాన మంత్రిగను, తాతియాను సర్వసైన్యాధ్యక్షునిగను పట్టభద్రుల నొనర్చినాడు. శ్రీమంతు పీష్వాసైన్యములకు రెండులక్షల ధనమును బహూకరించినాడు. గ్వాలియర్ దుర్గము పట్టాభిషేకొత్సవములతో గన్నుల పండువుగ నొప్పినది.

ఆనందర్థమున రూపీరాణి పీష్వాకు గప్పముచెల్లించుచు సామంతసంస్థానాధీశ్వరిగ నుండుట కంగీకరించినది. ఆమె యొనర్చిన వీరోద్రోహమునకు సభ యెల్ల ముగ్ధమైనది.

జనరల్ రోజ్ కు సమస్తమును తెలిసినది. మహారాష్ట్రములో గాక పీష్వాకు గ్వాలియరులో బలము చిక్కుట విచిత్రమైన విషయము. అత షాశ్చర్యపడినాడు. శివాజీ, నానాశంకర్ పీష్ మొదలైన మహారాష్ట్రవీరుల స్వాతంత్ర్యాంక్షయే వీరి హృదయముల సుస్థిరమై యుండవచ్చునని యత మాహించినాడు.

వారిము. ఆంగ్లేయులు జనరల్ స్మిత్, హ్యూజ్ ల నాయకత్వమున మరల రాణి సైన్యము నెదుర్కొని వచ్చినారు. వారిరాకను దూరమునుండి గమనించిన గుల్బహమ్మద్ వేగముగ వచ్చి "రాణీసాహెబ్! శత్రువులు మరల వచ్చపై బడవచ్చు చున్నా" రని పలికినాడు. రాణి నుండస్కిరి మొనర్చి 'రానిమ్మ, మన బలనాహుళముల దెలుసుకొందా' రనినది. 'మీ మీ స్థానములలో నప్రమత్తతతో నెగ్గింపు' డని వారి కనుజ్ఞ నొసంగి శ్వేతాశ్వమును యుద్ధభూమిని పోవల్లి తొక్కించుచు నానందించుచున్నది.

ఆనాటి సగలెల్ల యుద్ధము మహోదయంకిరిముగ సాగినది. ఆనా డామె ప్రకటించిన దైర్యనాహుళముల గన్నుల నండువుగ జూచిన జనరల్ గోజ్ 'పాశ్చాత్య లోకమునందెట్టి వీరవస్త్ర యొక్కతెయైన జన్మించినదా? 'జోన్ ఆఫ్ ఆర్క్' యీవే కొనగోటికి జాలదు. ఈమె మూర్తీభవించిన పీఠము గాసి యన్యముగా' దని మనస్సున సంభావించినాడు.

సాయంసమయ మాసన్నవగుచున్నది. రాణి పక్షము నుండి ఫిరంగిమోత్రలు విసిపించుటలేదు. సకాలమునకు నామాగ్ర యుందియుండదు. ఆమెపై బడుటటకిదియే సమయ మన జనరల్ స్మిత్ యెనిమిదన 'హున్నారు' లను ముందుకు జేరి రాణిని జల్లుముట్టు డని యాజ్ఞాపించినాడు. శత్రువుల యాశ్విక సైన్య మామెను వేటకక్కులనలె వెన్నాడుచున్నారు.

దూరమునుండి గమనించిన ఖుదాబ్ద్ యాశ్విక సైన్యముతో వారిపై బడ వచ్చునంతలో నొక నూతన సేన యత్నపై దలపడినది. రాణిని శత్రువులు నలయాకారిమున బంధించు

చున్నాను. ఆమె స్వస్థమున భయోత్సాహములు పొడవైనవి. శరణులు మిన్న ముట్టినవి. రాణి యిప్పటికిని లొంగలేదు. అనంతలవిశ్వాసముతో భారాడుచున్నది.

సేనుకనుండి వెంకటేశ్వరమున నార్తరాము విసరించినది. అది మందర గోతుక. గాయనాహును రక్షించుచుటకు వెచ్చుచున్న యామెపై నొక మాండ్లెయ్యడు తలపడి కింతచేసిన మొరచ్చినాడు. రాణి యాతనిని మరుక్షణమున చుమగదనమున కింపినది. 'హర హర మహాదేవ' సినాదములతో రాణి కరాళ గాఢీమూర్తిలై విజృంభించి శత్రువుల సమేషముల కాలము తొండవించినది.

ఆమె యశ్వము నొక తిన్నెపై నడిపించుచున్నది. అది యొక దుముకు దుమికిన నావ్యూహమునండి యామె తప్పించుకొనలేది. నే డామె చుధిరోహించినది నూతి నాశ్వము. క్రిందటి దినమున యుద్ధములో నామె చునురాగముతో జెంచి పాలించు కొనుచున్న యశ్వరాజము మరణించినది. ఆండ్లెయ్యల చుదృష్టముఫలించినది. చుట్టుముట్టిన యాండ్లెయ్యలతో నామె ఖడ్గయుద్ధ మొనర్చునమయమున యొకని గుండెనుండి చిమ్మినరక్త మామె కంటపడినది. కనులు మూతబడుచున్నవి. హస్తమునఖడ్గము విహరించుట మానలేదు. ఇట్టి విషవస్థతో నొక యాండ్లెయ్యడు శక్తింతయు వినియోగించి యామె శిరస్సున మోదినాడు. ఆమె దక్షిణనేత్రము మందుకువచ్చినది. అప్పటికిని రాణి 'శరణ' న లేదు. మరల నొక కత్తిలోలు హృదయభాగమున దగిలినది. రాణికి స్మృతి తప్పినది. నెర్పించుట గమనించి దేశములు రామచంద్రరావు

వారము. ఆంధ్రీయులు జనరల్ స్క్రిత్, హ్యూమిజ్ ల నాయకత్వమున మరల రాణి సైన్యము నెదుర్కొన వచ్చినారు. వారిరాకను దూరమునుండి గమనించిన గుల్మహమ్మద్ వేగముగ వచ్చి “రాణీసాహెబ్! శత్రువులు మరల మనపై బడవచ్చు ‘చున్నా’ రని పలికినాడు. రాణి మందస్మితి మొనర్చి ‘రానిమ్మ, మన బలసాహసముల దెలుసుకొందు’ రనినది. ‘ఓహ ఓహ స్థానములలో నప్రమత్తతతో ఎగ్గింపు’ డని వారి కనుజ్ఞ నొసగి శ్వేతాశ్వమును యుద్ధభూమిని పరివల్లి తొక్కించుచు నానందించుచున్నది.

ఆనాటి పగలెల్ల యుద్ధము మహాభయంకరముగ సాగినది. ఆనా డామె ప్రకటించిన దైర్యసాహసముల గన్నుల పండువుగ జూచిన జనరల్ గోజ్ ‘పాశ్చాత్య లోకమునందెట్టి వీరవసిత యొక్కతెయైన జన్మించినదా? ‘జోన్ ఆఫ్ ఆర్క్’ యీమె కొనగోటికి జాలదు. ఈమె మూర్తీభవించిన వీరము గాని యన్యముగా’ దని మనస్సున సంభావించినాడు.

సాయంసమయ మాసన్నమగుచున్నది. రాణి పక్షము నుండి ఫిరంగిమోతలు వినిపించుటలేదు. సకాలమునకు సామ్రాగ్రి యందియుండదు. ఆమెపై బడుటటకిదియే సమయమని జనరల్ స్క్రిత్ యెసిమిదవ ‘హుస్సారు’ లను ముందుకు జేరి రాణిని జట్టుముట్టు డని యాజ్ఞాపించినాడు. శత్రువుల యాశ్విక సైన్య మామెను వేటకుక్కలవలె వెన్నాడుచున్నారు.

దూరమునుండి గమనించిన ఖుదాబక్స్ యాశ్విక సైన్యముతో వారిపై బడ వచ్చునంతలో నొక నూతన సేన యతనిపై దలపడినది. రాణిని శత్రువులు నలయాకారమున బంధించు

చున్నారు. ఆమె యశ్వమున భయోత్సాహములు హాడజూపించి. హాడజూపములు మిన్ను ముట్టించి. రాణి యిప్పటికిని లొంగలేదు. అచంచలవిశ్వాసముతో గోరాడుచున్నది.

వెనుకనుండి యొక స్త్రీ కింతమున నారారావము వినిపించినది. అది మందర గొంతుక. బాయి నా హాయిను రక్షించుచుటకు ఎచ్చుచున్న యామెపై నొక యాంక్లేయుడు తిలపడి కంఠచ్ఛేద మొనర్చినాడు. రాణి యాతిని మరుక్షణమున యమనదనమున కింపినది. 'హర హర మహాదేవ' నినాదములతో రాణి కరాళ గాలీమూర్తివలె విజృంభించి గతిపయ సమేషముల కాలము తాండ్లవించినది.

ఆమె యశ్వము నొక తిన్నెపై నడిపించుచున్నది. అది యొకడుముకు దుమికిన నావ్యూహమునుండి యామె తిప్పించుకొనెడిది. నే డామె యధిరోహించినది నూతనాశ్వము. క్రిందటి దినమున యుద్ధములో నామె యనురాగముతో బెంచి పాలించు కొనుచున్న యశ్వరాజము మరణించినది. ఆంగ్లేయుల యదృష్టముఫలించినది. చుట్టుముట్టిన యాంక్లేయులతో నామె ఖడ్గయుద్ధ మొనర్చునమయమున యొకని గుండెనుండి చిమ్మినది క్త మామె కంటబడినది. కనులు మూతబడుచున్నవి. హస్తమునఖడ్గము విహరించుట మానలేదు. ఇట్టి విషవస్థితిలో నొక యాంక్లేయుడు శక్తినింతయు వినియోగించి యామె శిరస్సున మోదినాడు. ఆమె దక్షిణనేత్రము మందుకువచ్చినది. అప్పటికిని రాణి 'శరణ' న లేదు. మరల నొక కిత్తిపోటు హృదయభాగమున దగిలినది. రాణికి స్మృతి తప్పినది. నిర్భయించుట గమనించి దేశములు రామచంద్రరావు

మెరికలనంటి యోధులతో నా ప్రదేశమును చేరి రాణిని నిజాశ్వముపై జేర్చుకొని శిబిరమునకు వచ్చినాడు.

గుడారమున గంగాదాసు బావా తల్ప మమర్చి విశ్రాంతి పొంది శీతలజలమును దాహమిచ్చి యామెకు సేవ మొనర్చుచున్నాడు. రక్తస్నాన మాడిన యానంద్రములతోనే రాణి పర్యంకముపై నేనువాల్చినది.

“తాతీయా!... సమరమును సాగింపుము. తల్లి దాస్య విముక్తికై తనవు లర్పింపు” మని యాజ్ఞాపించి తుదిక్షణమున దత్తపుత్రుని దామోదరుని దరిజేర్చుకొని ప్రేమ పొంగులువార ‘దామోదరా!’ యని శిరము నిమురుచు తుదినిశ్వాస మొనర్చినది.

సూర్యకాంతి ప్రపంచము వీడినది. లక్ష్మి శరీరమును వదిలినది.

రాణి యాశయము ఫలించినదా? లేదు. స్వాతంత్ర్య యుద్ధమున విజయము సంశయాస్పదముగ నున్నది. ఫలింప లేదా? ఫలించినది. భారతజాతి నిర్వీర్యము కాలేదని ప్రచండ పరప్రభుత్వము నెదుర్కొని యామె నిగూపించినది.

జూన్ 19 న గ్వాలియర్ ను జనరల్ రోజ్ పట్టుకొని నాడు. రాణి మరణవార్త విన్న తాతీయా సమరము సాగింప లేకపోయినాడు. మరల మరల రాణిమాటల జ్ఞప్తికి దెచ్చుకొని శత్రువుల జెండాడ నెన్ని యత్నములొనర్చిన నాతని హృదయము వెలుగులేని శూన్యగృహ మైపోవుచున్నది. మానసికవ్యధ కారణముగ నతడు బ్రిగడేర్ నేపియర్ కు జిక్కిపోయినాడు.

ప్రథమస్వాతంత్ర్యయుద్ధ మంతటితో ముగిసినది. ఆ సమరవీరుల చరిత్రలు వీరగాథలై వెలసి భవిష్యత్కాలమున చనేక స్వాతంత్ర్య వీరహృదయక్షేత్రముల స్వేచ్ఛాబీజముల నాటి, వనముల పెంచి, ఫలముల పండించినవి.

అచంచలదేశభక్తికి, సేవాత్మాగములకు, ధైర్యసాహసములకు, ప్రజానురాగమునకు సంజ్ఞామూర్తియై లక్ష్మీశాయి నేడును కీర్తిరీరముతో నారాధ్య దేవతయై నిలచినది.

తో క మా న్ము డు

“అండ్లెయి ప్రభుత్వము మంచిదా? చెడ్డదా? అను
 న్నిశ్చయము లేదు. దాని గుణదోషములలో మన కేమి సంబం
 ధము? అది ప్రభుత్వము. అందును నదృశ్యము. రాజున
 కును బ్రజలకును సంబంధము లేని ప్రభుత్వము! ప్రభుత్వో
 గుల పాశనశక్తియే చాలించు ప్రభుత్వము!!

“స్వరాజ్యసాధనార్హతము ప్రజాహక్తతమై యుండు
 లయే స్వరాజ్యము.

“స్వరాజ్యాకాంక్ష ప్రతివ్యక్తిని జన్మహక్కు. అది
 చట్టసమ్మతమైనది.”

ముక్తకంఠములో నీరీతిగ బ్రథమస్వాతంత్ర్య యుద్ధా
 నంతయు భారతీయప్రజల నుద్దేశించి కేకపెట్టిన మహావ్యక్తి
 ‘మహారాష్ట్ర కేశరి’—గాల గంగాధర తిలక్!

బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము దేశమాతను గ్రహమక్రమముగ
 శ్రమింపబడుచు గావించినది. శక్తిసామర్థ్యములు క్షీణింప
 నామోగ్యప్రజానీకము కర్తవ్యతావిమూఢమై ప్రభుత్వ
 పాదతొడిసములకు శిర మొగ్గుచున్నది. వివేకుల మని విప్ర
 సంగువారు విదేశసంస్కార వ్యామోహతులు. దేశమున విద్యా
 గంధము లేదు. జాతీయభావములు లేవు. సుహృద్భావము
 శూన్యమైనది. విచక్షణశూన్య మనశ్శక్తి మనిపించుచున్నది.

ఎటుచూచిన నంధకారము ! ఈ యంధకారమును తరిమికొట్టి స్వాతంత్ర్యభానూదయమున కనూరుడై యనతఁచిన మహా తేజస్వి తిలక్ మహాశయుడు ! !

ఆయన జన్మభూమి ఛత్రిసతి శివాజీవంటి వీరాధివీరుని కన్నతల్లి మహారాష్ట్రము ! శతాబ్దికాలము భారతసామ్రాట్టుగ దేశమును వీరోచితముగ పాలించిన బాలాజీ విశ్వనాథుని జననసీమ కనతిదూరముననున్న రత్నగిరి యావీరుని జన్మ గ్రామము !! మొగలాయీ ప్రభుత్వాంతమున మహా యోధులని ప్రఖ్యాతిగన్న పీష్వాల 'చిత్పావన' వంశమున నతడు జన్మించినాడు. 'జననీ జన్మభూమిశ్చ స్వర్గాదపి గరి యసీ' అను మహామంత్రముపదేశించి కుమారుని మహావీరునిగ దీర్చిదిద్దిన మాతృమూర్తి జిజియా నాదర్శముగ స్వీకరించి వర్తించు వీరవనిత యాయన తల్లి !!! పురాతన భారతీయ సంస్కారమెల్ల గరడుగట్టిన పుంభావ సరిస్వతీమూర్తి తండ్రి-గంగాధర రామచంద్ర తిలక్ ! ! ! !

“తిలక్ మహాశయుడు శతాబ్దమునకు బూర్వము పుట్టి యున్నచో నొక స్వతంత్రరాజ్యమును సృష్టించుకొని సామ్రాజ్యము నొడుచుకొన బోరాటము సాగించియుండెడివా” డని యొకసందర్భమున గోపాలకృష్ణ గోఖలే తన యాంగ్లేయమిత్రునితో ననినాడట ! ఇది తిలక్ మహాశయుని జీవితసర్వస్వమును వ్యక్తమొనర్పగల యభినందన వాక్యము. తిలక్ బాల్యమాదిగ జీవితాంతము వరకును ధర్మయోధుడు ! కర్మవీరుడు !!

23 జూలై 1856 నా డొక శుభక్షణమున జన్మించి బాల్యము నెల్లనొక వీరకుసుమముగ బాలగంగాధర తిలక్ గడిపి

గాటు శరీర పరిశ్రమ యొనర్చి సేవాత్యాగములకు తిలక్ గాల్వడితి గుండి క్రమశిక్షణ మొనర్చుకొనుట నలననే జీవి తాంతము నిర కెంతటి దీర్ఘ కృషి కైన నతడు వెనుదీయ లేదు. ఆయనను మహాత్ము స్వేచ్ఛావీరు నొనర్చిన శక్తులలో నతని శారీరక బలమొకటి.

దేశీయులశక్తి నానాటికిని క్షీణించుచున్నది. ప్రభుత్వోద్యోగిగల దురాగతములను బెచ్చుబెరుగుచున్నవి. ఎలజూచిన మృత్యువు ! దేశమాత దుర్భరదారిద్ర్యము నతడు భరింపలేక పోయినాడు. స్వతంత్రమే సమస్తమునకు శరణ్యమని తిలక్ మానసమున తీర్మానించుకొనినాడు.

17, 18 శతాబ్దములలో స్వాతంత్ర్య సముపార్జనకై శక్తీనందన లేక పాటుపడిన మహారాష్ట్ర వీరయోధుల చరిత్రను తిలక్ 'జాతీయ గీత' గ బఠించినాడు. కురుక్షేత్ర మహా యుద్ధమున కర్తవ్యతా విమూఢుడైన యర్జునునకు రాజనీతిజ్ఞుడు శ్రీకృష్ణభగవాను డుపదేశించిన గీతను కంఠస్థ మొనర్చినాడు. అందు కర్మవీర మతనికి ద్యోతక మైనది. 'భావుకలోకమున విహరించుటవలన బ్రయోజన మే మున్నది ? కర్మక్షేత్రమున బ్రవేశించి నేను ధర్మయోధుడను గావలసినదే' యని తీర్మానించుకొనినాడు.

దుర్భర దుష్ట పరపరిపాలనకు దోడుగ భారతమున 1877 న సంవత్సరమున క్షామదేవత వికటాట్టహాసములతో గరాళనృత్య మొనర్చుచున్నది. గంగాధరునికి నిద్ర లేదు; ఆహార మంతకు మునుపే లేదు. ఆలోచనాపరనశత్వమున సమస్తమును మరచినాడు. ప్రభుత్వము ప్రబలమైనది. దేశ

ప్రజలు శక్తిహీనులు. విజ్ఞాన రహితులు. దరిద్రులు. సెద్రితలు. జాతీయవిద్యలో స్వరాజ్య సమరారంభమునకు గృతనిశ్చయమైనాడు. యువకలోకమును మేల్కొల్పినాడు.

‘ప్రజల కాత్మను ప్రసాదించుడు. వారిని మేల్కొల్పు’ డని మహారాష్ట్రసీమలో యువక నాయకుడు విష్ణుచిత్త చిపఱాన కర్ శంఖధ్వన మొనర్చుచున్నాడు. అదియు సతిని గొంతు కను బోలినది. ప్రభుత్వముతో సమర మారంభింప నలెనన్న సమరయోధుల గూడకట్టుకొననలెను. కళాశాలలో సహ పాఠి గోపాలగణేశ అగర్తా గంగాధరుని కుడిభుజమై నిలతు నని ప్రమాణము చేసినాడు. ఇరువురును ప్రభుత్వోగముల స్వీకరింపమని ప్రతిపలు గైకొనినారు. వారికి మరయొక మహా రాష్ట్రపీఠము నామజోషీ సహాయోధు డైనాడు.

“ప్రభుత్వవిద్యా విధానము నెదుర్కొన నలెను. విజ్ఞాన సంతులలో బొడనూపుచున్న వెర్రితలలకు బ్రభుత్వ విద్యా విధానము కారణము. జాతీయవిద్యను బ్రసాదించిన కొలది కాలముతో బ్రభుత్వము నెదుర్కొనగల యోధు లుద్భవింప గలరు.”

ఈ నిశ్చయముతో మిత్రుల శోడ్పటువలన తిలక్ 2 జనవరి 1880 న జాతీయ పాఠశాలను ప్రారంభించినాడు. భవిష్యత్తున త్యాగమూర్తుల, దేశభక్తుల, సేవాత్మరుల సృజింప యోగ్యులగు స్లబుద్ధిబలముచు సమస్తమును విని యోగించి యందలి విద్యావిధానము నేర్పాటొనర్చినాడు. సర్వస్వమును ధరిపోసి పాఠశాలను నడుపుచు మహారాష్ట్ర మును దీర్ఘసద్రనుండి మేల్కొల్పు గంభీరోపన్యాసము లొసం

గుచు కొంతకాలము తిలక్ మహాశయుడు గడిపినాడు.

ఆధునిక సమరాంగణములలో వార్తాపత్రికలు ప్రముఖ రంగభూము లని తిలక్ యేనాడో గ్రహించినాడు. పత్రికా సంపాదకుడై కొంతి దేశీయప్రచారము సాగింప దలపెట్టినాడు. ఆయన యాంగ్లవిద్యా వాసనలతో మునిగితేలుచు కేనల మాంగ్లేయ మానసపుత్రులై విద్యాధికుల మని విర్రగీగించి మనోపీఠుల జాతీయవిప్లవ బీజాంకుర మొనర్ప నాంగ్లేయభాషలో 'మహారాష్ట్ర' యను వారపత్రికను స్థాపించినాడు. ప్రజాచైతన్యము కలుగవలె నన్న ప్రాంతీయభాషలో ప్రచార మనసరమని గుర్తించి మహారాష్ట్ర భాషలో 'కేసరి' యను పత్రికను బ్రకటించినాడు.

ఆయన నూతనాంగ్ల పాఠశాల, యనతికాలమున మహారాష్ట్రములోని ప్రథమశ్రేణి పాఠశాలలలో ప్రథమ గణ్య మైనది. జాతీయతత్వముతో, స్వార్థత్యాగముతో, శ్రమించి ప్రజాహితమునకై తిలక్ ప్రకటించుచున్న పత్రికలు రెండును సమస్తప్రజల హృదయముల నాకర్షించి యందు స్థానమును గల్పించుకొనినవి. ఇందుకు ముఖ్యకారణము తిలక్ సామాన్యప్రజల దృష్టియం దుంచుకొని వ్యవహరించుటయే ! వారికి రాజకీయ విజ్ఞానమును బ్రసాదింప బూనుకొనుటయే !!

సామాన్యజనుల కప్రచారము లొనర్చువారు పరదేశస్థులైనను, స్వదేశస్థులైనను వారిని నిశిత లేఖనీఖడ్గముతో నెదుర్కొనుట కాజాతీయవీరు డెన్నడును పత్రికారంగమున వెనుదీయ లేదు. ప్రజావిద్రోహుల విషయమున నీ స్వపరివిభేద రహితతయే తిలక్ మహాశయుని స్వరాజ్య

నాయ కాగ్రేసరు నొనర్చిన మహాగుణము.

ఈ సూతన నాయకుడు దేశమున విప్లవబీజావాప మొనర్చుచున్నాడని పరప్రభుత్వము గమనించినది. కాలము నకై వేచియున్నది. తిలక్ మహాశయుడు సామాన్యముగ శత్రువుల వశమగు శక్తిరహిత సమరవీరుడు కాడు.

తిలక్ మహాశయునకు సంస్థానాధీపతు లన్న నభిమానము విస్తారము. జీర్ణించిన భారతసంస్కృతి నల్పమాత్రముగ నైన నాయన వారిలో నానాడు చూడగలుగుచున్నాడు. ఆసంస్థానాధీశ్వరుల పూర్వచరిత్రలలో నాయనకు తేజకశక్తి లభించుచున్నది. ఆకారణముగ సంస్థానప్రభుత్వ విషయముల తిలక్ విశేషశ్రద్ధ వహించుచున్నాడు. అందుచును కొల్హాపుర మనిన నాయనకు బ్రత్యేకాభిమానము.

ఆనాడు శివాజీరావు కొల్హాపుర సంస్థానాధీశ్వరుడు. ఇతడు పూర్వసంస్థానాధీశ్వరు డగు రాజారాం దత్తపుత్రుడు. ఇల్లి శక్వరీబాయికి నీతనికి బాల్యముననే మనస్పర్థలు కలుగుటవలన నతనికి మత్తుపదార్థములు పెట్టించి, యస్త్రము డనియో, మృతినొందినా డనియో రాజ్యమును మరియొక బంధువున కామె కట్టిపెట్ట దలపెట్టినది. దానికి 'బాల్వే' యను నాంగ్లేయ కర్బరీ యామెకు నాయ మొనర్చుచున్నాడు. బాల్వేకును రాణికిని మధ్య జరిగిన యుత్తరప్రత్యుత్తరము లెట్లో బయటపడి తిలక్ మహాశయుని పత్రికాలయమును జేరుకొనినవి.

ఇది నిద్రోహకచర్య. అందును శివాజీవంశస్థునకు.

తిలక్ రక్తనాళము లుప్పొంగినవి. శివాజీరావు పక్షము వహింపక తీరదని నిశ్చయించుకొనినాడు.

'నేను పూర్వజన్మమున మహారాష్ట్ర చక్రపతి శివాజీ స్వాతంత్ర్యసేనలో నొక యోధుడ'నని తిలక్ నిరంతరమును మనమున భావించు చుండెడివాడు. అతని వంశస్థుని కప చాగము జరుగుట కెట్లు సహించును?

మరుక్షణముననే పత్రికాముఖమున లేఖల ప్రచురించి సంపాదకీయమును వ్రాసినాడు. అందు జాతీయహృదయ ముట్టిపడ నాంగ్లేయ పాలనమును ఖండించినాడు. సమస్తమహారాష్ట్రమునను మరుదినమున నిది పొక్కిపోయినది. దేశీయ ప్రభు పక్షపాతము వహించి రచన యొనర్చి నందుకు తిలక్ ను మహావీరునిగ బ్రజ పొగడినది. ఆయన పత్రికల ఖ్యాతి విస్తరించినది.

బార్నేడొర యాలేఖలు కల్పితము లని తిలక్ లపై నభియోగము తెచ్చినాడు. ఆంగ్లేయప్రభుత్వ మతని కనుకూలము. కేసు నడుచుచున్నది. ఆయనయొద్ద ధనము లేదు. అట్టి స్థితిలో ధర్మవీరుడగు తిలక్ కు బ్రజ ధనసహాయ మిచ్చినది. ప్రఖ్యాతనాయకుడు గోపాలకృష్ణ గోఖలే నాటకము లాడితాను స్త్రీపాత్రలధరించి వచ్చిన ధనమును తిలక్ కిచ్చినాడు.

న్యాయాధికారి 'అనాలోచితముగ నీలేఖల ప్రచురించినా' వని తిలక్ కు నాల్గుమాసములు శిక్ష విధించినాడు. ఆయన నిరపరాధి. పత్రికాలయమునకు వచ్చిన లేఖల ప్రచురించినాడు. లేఖల సత్యాసత్యములతో నాయనకు బనిలేదు. అయినను శిక్ష తప్పలేదు.

ఈశిక్ష దేశమును మేల్కొల్పినది. పూనాకళాశాల ప్రధానాధ్యాపకుడు, వర్ణనవర్ణ, అధ్యాపకుడు మాండలిక్లు తిలక్ ను, నాయన మిత్రుడు అగర్కారును శిక్షనుండి తప్పింప విశ్వప్రయత్నము లొనర్చిరి. కాని యావిష్లవవీరుల విడిచి పెట్టుటకు ప్రభుత్వ మంగీకరింపలేదు. ప్రజలు వారు నిర్దోషులని సంక్షోభ మొనర్చినారు. వారి కేకల నది పెడచెవినిబెట్టి నది. 'ప్రభుత్వము నీరీతిగ వేడుకొనుటకంటె విముక్తులై వచ్చిననాడు వారి కుచితస్వాగత మిచ్చి సత్కరించుట యుక్తమని' 'దీనబంధు' వంటి ప్రతికలు పలికినవి.

కఠినశిక్ష ననుభవించి మిత్రుడు అగర్కారుతో తిలక్ డోంగ్రేజైలునుండి విముక్తుడైనాడు. ప్రజలు పురప్రముఖులు నఖండస్వాగత మొసగినారు. సమాధాన మొసగుచు తిలక్ "మేము కారాగారములకు వెరచువారము కాము. ధర్మరక్షణము మావిధి. దానికై యెన్ని సమరములనైన యొనర్చుటకు మేము వెనుదీయము. మా జీవితాశయమును, కర్తవ్యమును మరచిపోము. ధైర్యసాహసములతో వీరులమై వర్తింతు" మని పలికినాడు. ప్రజలకు దమపైగల ప్రీతినుగ్గడించుచు గృతజ్ఞతాపూర్వక వాక్యములు పలికి వారి జోహారులతో నిరువురును సెలవుగై కొనినారు.

తిలక్ 1884 నుండి మహారాష్ట్ర యువకలోకమును నడిపించు నాయకుడైనాడు. పూర్వము సృజించిన పాఠశాల, తరువాత నేర్పాటుచేసిన కళాశాల దేశమున జాతీయభావముల వెదజల్లుచున్నవి. పూనాలో దక్కను విద్యాసంస్థ నేర్పాటు చేసి దాని యధ్వర్యమున విద్యావిధానము సాగుటకు బ్రయ

త్వము లొనర్చినాడు. ఆ విద్యాసంస్థలు రెండును నిత్యప్రవర్తన
మానము లగుచున్నవి. అన తిలక్ మహాశయుని సమరాంగణ
ములు వర్ధిల్లుచున్న వన్నమాట !

స్వాతంత్ర్యమునకును సంఘనిర్మాణమునకును సన్ని
హిత సంబంధమున్న దని తిలక్ మహాశయు డేనాచో గమ
నించినాడు. కాని ప్రభుత్వసహాయముతో నూతనసంస్కరణ
లను గొనివచ్చుట కాయన యిష్టపడెడివాడు కాడు. సాంఘిక
పరివర్తనమునకు మనస్సులు మారవలె నని యాయన యభి
ప్రాయము.

సంఘసంస్కరణవాదు లాయన నపార్థమొనర్చుకొని
పండిత పక్షపాతి, పూర్వాచార పరాయణు డని తూలనా
డుచు వచ్చినారు. సంఘసంస్కరణ విషయమున నాయనకును
మిత్రుడు అగర్కార్ నకును మధ్య మనస్పర్ధ లేర్పడినవి. నిజా
శయములు క్రమములైనవని నమ్మిన తిలక్ అగర్కార్ వంటి
యా ప్తమిత్రులైన విడనాడుటకు వెనుదీయ లేదు. ఆశయముల
కడ్డకవచ్చిన నాత్మబంధువులనైన బరిత్యజించుటయే యావీరుని
లక్షణము.

మనస్పర్ధలు కారణముగ అగర్కార్ 'కేసరి' పత్రికా
సంపాదకత్వమునకు రాజీనామా నిచ్చినాడు. కర్మవీరుడగు
తిలక్ యాభారమును దానే వహించుచున్నాడు. దక్కను
విద్యాసంస్థ జీవితసభ్యులకు, కార్యనిర్వాహక వర్గమునకును
గల పరస్పరసంబంధ నిర్ణయమును గురించి మతబేధము లేర్పడి
నవి. జీవితసభ్యులు సర్వకాలము విద్యాసంస్థకే వినియోగింప

నలెనని తిలక్ యభిప్రాయము. అట్లెనగాని యా సమర భూములు శత్రువిజయ సాధనములు గావు; అందు వీరు లుద్భవింపరు.

ఆయనది స్వరాజ్యసమర ప్రచారకసంఘ తత్వము. అట్టి సేవాత్యాగములు గలవ్యక్తులు లభింపరను నిర్ణయముతో మిగిలినవారు దానికి వ్యతిరేకించినారు. ప్రభుత్వసహాయ మర్థించి సంస్థను పెంపొందించుట వారి యభిప్రాయము. సరప్రభుత్వ సహాయ మర్థించుట వలన జాతీయతా భావము నశించునని తిలక్ నమ్మకము.

ప్రయోజనము లేదు. వ్యతిరేకు లధికసంఖ్యాకులు. విద్యాసమరాంగణము ప్రభుత్వపరము కాక తప్పదని నిశ్చయించుకొని నూతన రంగభూముల నస్వేషింప నాసంస్థకు 1890 నవంబరు నెలలో రాజీనామా నిచ్చినాడు. అందువలన కళాశాల కొక జాతీయభావనా సంపన్నుడు, గణితశాస్త్రవిధి, యుపజ్ఞగల సంస్కృతభాషా శాస్త్రాధ్యాపకుడు కరవైనాడు.

ప్రభుత్వ మింతలో 'నూత నాంగీకార చట్టమును' బ్రవేశపెట్ట తలపెట్టినది. దీని మూలమున సంఘసంస్కరణ మెట్లున్నను విభేదములు పొడజూపు చున్నవి. నాయకుడు గమనించినాడు. అతనికి స్వతసిద్ధమగు విప్లవశక్తితో జాతీయైక్యతకై దానిని వ్యతిరేకించినాడు.

వైవాహిక విషయికమగు నీచట్టమును బ్రవేశపెట్టిన దేశమున కలతలు పుట్టింప వచ్చునని తమపాలన మందువలన నిరభ్యంతరముగ సాగిపోవుననియును బ్రభుత్వము తలచినది.

కాని మహారాష్ట్ర కేసరి వానిని సింహబలముతో నేడుర్కొని నాడు.

దేశమున ధర్మరక్షణము కొనసాగవలెనన్న న్యాయ శాస్త్ర విజ్ఞాన మావశ్యకమని గుర్తించి తిలక్ పండితుడు న్యాయపరీక్షల కొందర నుత్తీర్ణుల నొనర్ప న్యాయశాస్త్ర పఠనమందిరిమును బ్రారంభింపినాడు. ప్రజాక్షేమకరములగు రచనలతో 'కేసరి' 'మహారాష్ట్ర' పత్రికలను నడిపి ప్రజల నుద్రేకించుచున్నాడు.

1894 లో తిలక్ మహాశయుడు పూనాలో బాపత్ కేసును గురించి విశేషముగ శ్రమించినాడు. అది బరోడా సంస్థానమునకు సంబంధించినది. బరోడా సెటిల్మెంటు శాఖోద్యోగి బాపత్ పై ప్రభుత్వ రాజకీయశాఖ ఘోరమగు నభియోగము తెచ్చినది. అందు నిర్దోషముగ నసత్యదుష్పరిపాలనకై యొకవ్యక్తి బలియైపోవుట సహింసలేక తిలక్ యతని పక్షము వహించి న్యాయవాదిగ న్యాయస్థానమున బ్రభుత్వమునకు వ్యతిరేకముగ నతని రక్షింప యత్నించినాడు. అది బరోడా మహారాజు ప్రతిష్ఠను కాపాడుటయైనది. న్యాయస్థానమున బాపతును రక్షించు సందర్భమున జేసిన తిలక్ కృషి యాయన శక్తిసామర్థ్యములను, కార్యశూరతను వేనోళ్ల చాటుచున్నది. ఇందు తిలక్ విజయము నొందినాడు; ప్రభుత్వ మోడినది కాని పసి పట్టినది.

బాపత్ కేసు మూలముగ తిలకు రాజకీయ సమరాంగణమునుండి తాత్కాలికముగ తొలగుట గాని, శ్రద్ధతో గార్యనిర్వహణ మొనర్పకుండుట గాని జరుగలేదు. ప్రస్తుత

మాయన జాతీయకాంగ్రెసుకు కార్యదర్శిగ లేడు. బొంబాయి రాష్ట్రీయసభ నేర్పాటుచేసి దానికి తానే కార్యదర్శియై యెదురుహాసభలు చేయించి తిలక్ మహారాష్ట్రమున రాజకీయ స్వరాజ్యవాతావరణమును సృజించినాడు.

1853 లో హిందూ మహమ్మదీయుల కంతఃకలహములు చెలరేగినవి. అనేక నూతనసమస్యలు ప్రారంభమైనవి. తిలక్ వీరుడు మరల రంగస్థలమున సగ్రగామియై నిలచినాడు. సమైక్యతకు బాటుపడినాడు.

ఈ విద్వేషములకు ముఖ్యకారకులు దూరదృష్టిలేని కొలదిమంది ఆంగ్లో-యిండియన్ యుద్వ్యోగులు. దీనికి ముఖ్య కారణము లార్డు డఫ్రిన్ నెలకొల్పిన 'విభజించి పాలించు' సిద్ధాంతము. ఇట్టి సందర్భమున పక్షపాతము వహింపకుండుట ప్రభుత్వ కర్తవ్యము. ప్రభుత్వోద్వ్యోగులు హిందువుల పక్షము వహించి మహమ్మదీయులను, మహమ్మదీయుల పక్షము వహించి హిందువుల రెచ్చగొట్టుటవలన కలిగిన ఫలితాంశమే యిది' యని ముక్తకంఠముతో నిర్భయముగ బలికినాడు.

ఆ సందర్భమున ప్రత్యేకముగ బొంబాయి గవర్నరు హారిస్ ప్రభువును, నతని కార్యదర్శిని దోషులని ప్రకటించినాడు. ప్రభుత్వోద్వ్యోగులు కనులెర్ర జేసినారు. దానికి ప్రతిగ మహారాష్ట్రకేసరి మరల గర్జించినాడు. 'కేసరి' పత్రికాముఖమున హిందూ ముస్లిముల సఖ్యతకు యత్న మొనర్చినాడు; వారిలో నూతనోజ్జీవమును బోసి సోదర భావముతో మెలగ నేర్పినాడు.

55 నాటికి తిలక్ విద్యాధికులందును వీరవద్యు డని

భ్యాతి గడించుకొనినాడు. రాష్ట్రీయ శాసన సమితికి రెండు మారులు ప్రజలాయనను సభ్యునిగ నెన్నుకొనినారు; ఆయన సేవాత్యాగములయెడ భక్తిసూచకముగ పూనానగర పుర పాలక సంఘాధ్యక్షునిగ వరించి గౌరవించినారు. ఈసదనకాశముల స్వీకరించి తిలక్ ప్రజాజీవితరంగముల బ్రవేశించి వాటిని స్వరాజ్య యుద్ధరంగములుగ మార్చుకొనినాడు; లోకమాన్యుడైనాడు.

అసతికాలముననే మహారాష్ట్రమునం దంతటను జాతీయ సంస్థలు ప్రారంభమైనవి. జాతీయనాయకుల జన్మదినోత్సవము లొనర్చుట పరిపాటియైనది. సమస్తమును సడిపించు మహాశక్తి లక్ష్మి పండితుడు.

పూనానగరమున శివాజీ జన్మదినోత్సవములో నొక సందర్భమున మూర్తీభవించిన జాతీయతనలె మహోపన్యాసము గావించి యాయన యిట్లన్నాడు.

“మన దేవతలను, జాతీయవీరులను గౌరవించి పూజించుట వారి కొరకుకాదు. మనకొరకే. అందునలన మనలో దేశభక్తి, జాతీయభావములు పెంపొందును. ఉన్నతాదర్శములు, జీవితలక్ష్యములు మనకు ద్యోతకము లగును.

“నేటి యువకులు జాతీయములు గాని విదేశాశయములను, విదేశాచారములను వెర్రిగ ననుకరించుచున్నారు. దానివలన విశేషప్రమాదములు సంభవింపగలవు. ఈయంధాను కరణము జాతి నైతికశీలమునకు గొడ్డలిపెట్టు. చిరకాలము వీని నిట్లే సాగనిచ్చిన గల్లు ఫలితాంశము జాతిపతనము! దేశదౌర్భాగ్యము!!

“మనను మనము శౌరవించుకొనుట నెరుగనలెను. అది మన ప్రాచీనులను, మన సంస్కృతిని శౌరవింపనేర్చిన నాడే యలనడగలడు. ఆత్మనిండ సన్యాసిజీవితమున కుపకారి కావచ్చును. కాని జీవితక్షేత్రమున కర్మవీరునకు నిరుపయోగము.

“అత్యధిక మైన స్వోత్కర్ష యును దూష్యమే. అది దేశ మాత యెడనైనను ప్రమాదకారి. దాని వలన వృద్ధిలేదు. వృద్ధిలేకున్న మరణ మన్నమాట” ఇట్టి వాక్యరత్నముల నెన్నిటితో యా గంభీరోపన్యాసమున నాయన యెలికించినాడు.

శివాజీజన్మదినోత్సవముల జరిపించుటకు తిలక్ యొక యుద్యమము నారంభించినాడు. కేసరి ప్రత్రికలో నొక వ్యాసమును బ్రకటింప (23 ఏప్రిల్ 1895) మహారాష్ట్రులు రాయఘడ దుర్గములో నున్న శివాజీస్థూపమును బునర్నిర్మాణ మొనర్చుట కిరువదివేల రూప్యముల నిచ్చినారు. నిర్మాణ మైనది. ప్రతివర్షమున నచ్చట నాజాతీయవీరుని స్మారకోత్సవములు జరుగుచు వచ్చినవి. ఆపద్ధతి ననుసరించి గ్రామగ్రామముల శివాజీపండుగలు ప్రజలు లోకమాన్యని యాదేశమున జరుపుకొనుచున్నారు.

1896 లో బొంబాయి రాష్ట్రమున మున్నెన్నడును ప్రజలెరుగని ఘోరక్షామము వచ్చినది. వారప్తకష్టములు పడుచున్నారు. వారినాయకడు చూచి సహింస లేకపోయినాడు. ప్రభుత్వ చూడాసీన్యము వహించినది. తిలక్ రణరంగమున లేఖనీఖడ్గముతో బ్రవేశించినాడు. వీడితప్రజానీకము నుద్దేశించి గంభీరముగ నిట్లు ‘కేసరి’ ప్రత్రికాముఖమున గర్జించినాడు.

“క్షామదేవత వికటహాసములు వినిపించుచున్నవి. ఆమె కరాళతాండవమున మిన్నుమ న్నెరుగక మీరు తల్లట పడుచున్నారు ఈచావుబ్రతుకుల సంధిలోనైన ప్రభుత్వోద్యోగులు మిమ్ము పీడింప మానలేదు. భయపడకుడు !

“ఘన, విప్రోరియా మహారాణి మనల నందర క్షేమముగ నుండుదని కొరుచున్నది. భారతప్రభుత్వ వాంఛయు నదియే. ధైర్యవిరహితులు కాకుడు. క్షామమునకు బలికాకుడు. పన్నులు చెల్లింప మీయొద్ద ధనములేకున్న ప్రభుత్వోద్యోగులకు వెరచి సమస్తము నమ్ముకొనకుడు.

“మృత్యు ముఖమున బ్రవేశించుచున్నను మీకు ధైర్యసాహసము లబ్బలేదా ? బేను ! లేదు. మనది కేవలము గొట్టెజాతి. ఇట్టి క్షామ మిగ్గండుదేశమున వచ్చిన ప్రభుత్వ మెంత యాందోళన పొందెడిది ? ఆప్రధానమంత్రి ప్రభుత్వమును వారముదినములలో బ్రజలు తారుమా రొనర్చెడు వారు”

క్షామనివారణార్థము తిలక్ ప్రభుత్వమున కనేక సూచనల నొనర్చినాడు; ‘క్షామ చట్టము’ నమలుపరచ వలసినదని ప్రభుత్వమును వేడుకొనినాడు. పూనానగరమున దక్కువ ధరలకు ధాన్య మమ్ము విఫణివిధుల లేర్పాటు జేయించినాడు. షోలాపూరు, నాగపూరు లోని ‘సాలె’ వా రనుభవించు బాధల భరింపలేక వారికి సహాయనిధు లేర్పాటుచేయించినాడు. స్థానికనాయకులతో సంప్రతించి ప్రభుత్వసహకారముతో క్షామనివారణ మొనర్ప నొక ప్రణాళికను సిద్ధముజేసి ప్రభుత్వమున కందజేసినాడు.

ఇట్టి యాందోళన మెన్నడును బ్రభుత్వము సహింప లేదు. అందును బ్రజాహృదయమును జూరగొని విప్లవతత్వముతో బ్రజలకు బ్రభుత్వము నెదుర్కొన శక్తినిచ్చు తిలక్ ప్రణాళికను బ్రభుత్వోద్యోగు లంగీకరింతురా? మహారాష్ట్ర సర్వజనిక సభచే నొత్తిడి జేయించినాడు. బ్రభుత్వమే పెడ మొగముపెట్టి 'ఏలుకా' దని పలికినది. లోకమాన్యడు నిరుత్సాహ మెరుగనివాడు. జాతీయకాంగ్రెసు నాయకులపై విరుచుకొనిపడినాడు. అనాడు జాతీయకాంగ్రెసు పాశ్చాత్య సంస్కార వ్యామోహితుల చేతులలో నున్నది. సామాన్య ప్రజ కందు స్థానములేదు.

కేసరిపత్రికలో “క్షామము దేశమున నూతన దృక్పథమును గల్పించినది. ప్రజలు మేల్కొనినారు. ఇకనైన జాతీయ మహాసభా నాయకులదృష్టి మార్పునొందక తీరదు.

“మా యార్తరవములు చెవియొగ్గి విను డని బ్రభుత్వముతో ద్వాదశేవర్షములు మొరబెట్టుకొనినాము. ప్రయోజనము గగనకుసుమ మైనది. మన తీర్మానములు వారి హృదయమున నాటకొనలేదు. ప్రజాసహకారముతో జట్ట సమ్మతమైన పోరాటము సాగించి వానిని వారిచేవులలో బలవంతముగ నైన బ్రవేశవెట్ట వలసిన కాల మాసన్న మైనది. మనము విద్యాధికుల మను గర్వ ముజ్జగించి యజ్ఞానులైన గ్రామీణులతో నిరంతరసంబంధ మేర్పరచుకొనవలెను. వారికి సమాన శౌరవప్రతిపత్తుల నిచ్చి పోరాటమునకు వారిని మేల్కొల్పుటయే నేడు నాయకుల కర్తవ్యము.

“అనాడుగాని జాతీయమహాసభ యను నామము

సార్థకము కాదు. నాయకులకు విజయము చేకూర'' దని మోమోటము లేక పలికినాడు ఉబుసుపోకకు రాజకీయరంగమున బ్రవేశించిన న్యక్తులహృదయముల నీమాటలు భయోత్పాతముల కలిగించినమాట వాస్తవము. ఇట్టి వీరోచితవాక్యములతోనే తిలక్ మహాశయుడు ప్రజాహృదయ సింహాసనమున నధినేతగ పట్టభద్రుడైనాడు.

క్షామము వెనుక పట్టినది. పూనాలో 'ప్లేగు' తడిచి పెట్టుచున్నది. నాయకుల మనుకొనిన మహానీయులందరును భయరహిత ప్రదేశములకు పలాయనమంత్రము పఠించుచున్నారు. లోకమాన్యుడు నమ్మిన సేవాదశముతో ప్లేగు నెదుర్కొనినాడు. పత్రికా ముఖమున ప్రభుత్వమును బ్రజలకు సేవాధర్మముగ భావించి సాయమొనర్ప వలసినదని కోరినాడు.

శివాజీపండుగలు గ్రామగ్రామమున బరిపాటి యైపోయినవి. దాని మూలమున జాతీయభావ వ్యాపనమొనర్చి ప్రజానీకములు స్వరాజ్య సమరవీరులుగ దీర్చిదిద్దుట కవకాశము గలిగినది. పూనానగరమున తిలక్ మహాశయు డొసగిన యొక యుపన్యాసము కేసరి పత్రికలో బ్రకటితమైనది (15 జూను 97).

తిరువాత గొంతకాలమునకు పూనానగరమున 25 జూను న 'రాండు', 'అయెర్వు' అను నిర్దుష్ట రాంగ్లేయుల నెవరో హత్యగావించినారు. తత్ఫలితముగ తిలక్ మీద రాజద్రోహ నేరమును బ్రభుత్వము మోపినది.

ఆర్థరు రాంగ్లేయులను, మువ్వరు దేశీయులను 'జ్యూరర్లుగ' [పంచాయతీచార్లు] న్యాయస్థానము నియమించినది.

ఆంగ్లేయులు తిలక్ 'దోషి' యని దేశీయులు 'నిర్దోషి' యని అభిప్రాయపడుటవలన ముఖ్యన్యాయాధికారి దోషియని కఠిన శిక్ష జెప్పి పదు నెనిమిది మాసములు కారాగారవాసమును విధించినారు.

తిలక్ యీ కేసుమూలమున కొంత ప్రచారమొనర్ప 'ప్రీవీ కౌన్సిలు' కు గొనిపోయినాడు. ప్రయోజనము కనుపింపలేదు. కాని తిలక్ వీరుడు విఖ్యాతుడైనాడు. జగద్రఖ్యాత పండితులు, తిలక్ మిత్రులు, మాకుముల్లరు, విలియం హంటర్లు విక్టోరియా మహారాణి నొత్తిడి జేయుటవలన బ్రభుత్వ మా 'మహారాష్ట్ర' సింహమును గారాగారమున బంధింప లేక 6 సెప్టెంబరు 1898 న విముక్తునొనర్చినది.

ఆరు నెలలలో శరీరస్వస్థతను జేకూర్చుకొని చెన్ననగరమున జరిగిన జాతీయకాంగ్రెసు మహాసభకేగి స్వరాజ్యోపన్యాసము లిచ్చి తిలక్ సింహాళదేశ భారతీయుల దర్శించి వారిని మేల్కొల్పినాడు.

తాముమహారాజుకు తిలక్ స్నేహితుడు. మరణ సమయమున నతని డాయన నొక 'ట్రాప్టింగ్' నియమించినాడు. ఆమహారాజు దత్తపుత్రుని విషయమున తిలక్ యాంగ్లేయుల నెదుర్కొన వలసివచ్చినది. ధర్మవీరుడగు నాయన వెనుకంజ వేయలేదు. తిలక్ పై తప్పుడుసాక్ష్య మిచ్చినను నేరారోపణము జరిగినది.

జిల్లాజడ్జి ఆప్తుడు తిలక్ చిక్కినచో శిక్షింప కాచుకొని నాడు. తిలక్ ను 'దోషి' యని తీర్మానించి చట్టసమ్మతములు గాని సభ లేర్పాటుచేయించుట, మోసము, కొట్లాటలు

మొదలగు వానిలో నాయన పాల్గొనుటచే వాటిని గురించి యును విచారణ జరుప వలసినదని ప్రభుత్వము నర్థించినాడు. ఇది కేవల మాంగేయ దౌర్జన్యము, తిలక్ సహింసలేదు. 'ప్రివీకౌన్సిలు' కప్పీలు జేసినాడు; అందు పరిపూర్ణవిజయ మొందినాడు. ఇది ప్రభుత్వోద్వేగులపై లోకమాన్యుని విజయము !

1905లో పంగరాష్ట్రవిభజన జరిగినది. అందువలన యావద్భారతమున నూతనాందోళన మారంభమైనది. దేశమున స్వదేశ, స్వరాజ్య, బహిష్కరణ, జాతీయవిద్యలను నవీనశక్తు లుద్భవించినవి. తిలక్ రాజకీయరంగమున మహా పీఠునినై దుమికినాడు. కార్యశారతతో స్వదేశవస్తు ప్రోత్సాహమునకు, విదేశవస్తు బహిష్కారమునకు బూనుకొనినాడు. గంభీరోపన్యాసము లొసగి 'స్వరాజ్య మన భారతపరిపాలన మున భారతీయులకు స్వతంత్ర ముండుట' యని నిర్వచించి యాయనస్వరాజ్య స్వరూపము కన్నులకు గట్టనట్లు విశద మొనర్చినాడు.

కాంగ్రెసు రాజకీయములు కర్మవీరుడగు తిలక్ మహా శయునకు దృష్టికలిగింప లేకపోయినవి. కర్జన్ ప్రభువు దౌర్జన్య యుతముగ ప్రభుత్వమును సాగించుచు సామ్రాజ్యతత్వముతో స్వేచ్ఛగ సంచరించుచున్నాడు. మితవాదులు ప్రభుత్వమును ఢిక్కరింపలేరు. అత్యావశ్యముగ యోధులు కాంగ్రెసు సంస్థలో బ్రవేశించి తీవ్రముగ కార్యనిర్వహణ మొనర్ప వలసిన సమయ మది.

మితవాదులు భారతరాజ్యాంగ చట్టముననుసరించి

చట్టసమ్మతముగ బ్రభుత్వవిధానమున మార్పులు గొనిరావలెనని పలికినారు. తిలక్ తీవ్రవాది. తీవ్రవాదులకు నాయకుడు. 'భారతమున కొక రాజ్యాంగ మున్నదా?— చట్టము లొనర్చువా రాంగ్లేయులు. వారికిని మనకును విరోధమైన జట్టసమ్మతమగు పోరాట మెట్లు సాధ్యపడు నని' మితవాదుల నాయనప్రశ్నించినాడు. కలకత్తా కాంగ్రెసు మహాసభలో "దేశము పూర్ణస్వరాజ్యమును, స్వపరిపాలనమును బొందుటయే కాంగ్రెసు చరమలక్ష్యము. ఒకవంక బ్రభుత్వమును బ్రార్థించుచు, జట్టసమ్మతమైన పోరాటమును సాగింపవచ్చును. అది చాలదు. స్వదేశి, బహిష్కరణ, జాతీయవిద్య యను మహా స్త్రోత్రమును బ్రయోగించి యొకవంక స్వశక్తితో స్వరాజ్యస్థాపన మొనర్చుటయును నత్యావశ్యకమని" యుద్ధోపించిన వాక్యములు జాతీయవాదుల నాకర్షించినది. వారికి సమరాగ్రేసరుడు, మహానాయకుడు లోకమాన్యుడైనాడు.

1906 లో మితవాదులు తిలక్ లేని సందర్భమున స్వదేశి, బహిష్కరణ, జాతీయవిద్యల శ్రోసిస్తున్నారని తరువాత తిలక్ మహావీరుడు "ఇది యాత్మహత్య" యని ఘంటాపథముగ బలికినాడు. సూరత్ లో జాతీయవాదుల సందరజేర్చి అరవింద్ ఘోష్ నాయకత్వమున నొక మహాసభ నాయన జరిపించినాడు.

"ఇరువురమును [అతివాదులు, మితవాదులు] దేశాభ్యుదయమునకు బాటుపడువారమే. మనమధ్య స్పర్ధలుండ నవసరము లేదు. జాతీయవాదు లొకయడుగు ముందుండదలచి

నారు. 'బహిష్కరణ' జాతీయవాదుల సమరసాధనము. ఇది 'కేవల మాంగ్లేయ వస్తుబహిష్కరణతో నాగునది కా' దని సుహృద్భావముతో గర్భవీరుడు తిలక్ పలికివాడు.

తిలక్ 1908 లో రాష్ట్రమంతయును యాత్రజేసి 'రాష్ట్రమాత' యను నూతనపత్రికను స్థాపించి, జాతీయ విద్యతో బ్రభుత్వము నెదుర్కొన 'సమర్థ' జాతీయవిద్యాలయ మును నిర్మించినాడు. పూనామండల జాతీయమహాసభ జరిపించి 'ఇక స్వరాజ్య మిమ్మని ప్రభుత్వము నర్థింపను. ఇందలి తీర్మానము లెల్ల ప్రజల కనుశాసనము' లని ప్రకటించినాడు.

ప్రభుత్వాదాయముపై బ్రజాదృష్టిని మరలించి మద్య పానమును నిరోధింప యువకుల బ్రేరేపించినాడు. స్వయం సేవక వీరుల సృజించుకొని కల్లుదుకాణముల సమరాంగణముల గావించి తిలక్ ప్రభుత్వము నెదుర్కొనినాడు. ఫలితాంశము సేవకుల 'పికెటింగు', ప్రభుత్వపు 'లాఠీచార్జీ' లు, అరెష్టులు.

వంగదేశవిభజనము నలన యువకర్తక ముప్పొంగి వారిలో గొందరు సాయుధవిప్లవవాదులు కసిపట్టలేక నాంగ్లేయుల బయటెట్టుటకై హత్య లొనర్చినారు. మితవాదులు వారిని ద్రోహులని తెగడినారు. సమరప్రియుడు తిలక్ మనమున వారి దేశభక్తిని శ్లాఘించియు పైకిపాగడలేదు; తెగడలేదు.

“వంగదేశములోని కొందరు యువకుల రక్త ముప్పొంగి నది. హత్యలు జరిగినవి. ప్రజాభిప్రాయమును లెక్కింపక పాశవభక్తితో నణగద్రొక్క నాంగ్లేయోద్యోగులు యత్నించుటయే వీనికి ముఖ్యకారణము. ఇది మా విశ్వాస” మని

యాయన ప్రకటన యొనర్చినాడు. బొంబాయిగవర్న రీ రచనను జూచి 'ఇది నిష్పాహో' చెరలాట' మనినాడు. బ్రిటిష్ కుటిలపాలనమును సహింపలేక తిలక్ యీకాలమున లేఖనికీ బదు నెక్కించి ప్రయోగింప నారంభించెను. తత్కారణముగ బ్రిభుత్వ మాయనపై రాజద్రోహ నేర మారోపించి విచారింపుచున్నది. మనోనిశ్చయముతో తిలక్ 'నేను నిర్దోషి' నని ప్రకటించిినాడు. 'ఇండు మరణించిన స్వర్గము. జయించిన రాజ్యపాలన' మను సర్థముగల గీతావాక్యమును జూడవచ్చిన స్నేహితుల నుద్దేశించి యాతడు పలికిన దీసందర్భముననే.

విచారణ ముగిసినది. ఆరుసంవత్సరములు కఠిన కారాగారశిక్ష ప్రభుత్వ మాయనకు విధించినది.

'నీ వేమైన జెప్పదలచితివా?' యని న్యాయాధిపతి లోకమాన్యని ప్రశ్నించినాడు.

"మీ తీర్మాన మెట్లున్నను నేను చెప్పదలచిన దొకటే. నేను నిర్దోషిని. ఈన్యాయస్థానమును విరిచిన, పరమేశ్వర న్యాయస్థాన మొక టున్నది. నేను స్వేచ్ఛగ నుండుటకంటె నిట్లు బాధితుడ నౌట వలననే నా జీవితాదర్శము వృద్ధిపొందు నని భగవాను డుద్దేశించి నట్లున్నా" డని తిలక్ సమాధానము చెప్పినాడు.

బర్మా దేశములోని మాండలే కారాగారమున నారు సంవత్సరముల శిక్షననుభవించి తిలక్ 1914లో విముక్తుడైనాడు. చెఱసాలలో నున్నపు డాయన స్వదేశమును గురించియు, స్వరాజ్యమును గూర్చియు తీవ్రముగ నాలోచించినాడు.

భారతదేశమునకు బ్రముఖ తత్వగ్రంథమని పరిగణిత మగు చున్న గీతను బరిశీలించి యాకర్షవీరు డది కర్మప్రతిపాద్య మగుగ్రంథ మని నిరూపింప 'గీతారహస్యమును' రచించి నాడు.

తిలక్ పండితుడు సమస్తమును విమర్శనా బుద్ధితో దీల కించు స్వభావముగలవాడు. ఇంతకు బూర్వమున్న సిద్ధాంత మును విప్లవదృష్టితో బరిశీలించి సత్యాన్వేషణ మొనర్చుట యన నాయనకు విశేష కుతూహలము. ఆయ్యల ప్రథమనివాసము మధ్య 'ఆశియా' యను పాశ్చాత్య సిద్ధాంతముపై దండెత్తి యది యుత్తరధ్రువ ప్రాంతమని నిరూపించుట కాయన పూర్వమే 'ఆర్కిటిక్ హోమ్ యిన్ ది వేదాస్' యను నుద్గ్రంథమును బ్రచురించి జగద్విఖ్యాతి గనినాడు.

తిలక్ మహావీరుని యరువది యొకటవ జన్మదినోత్సవ మును మహారాష్ట్రమున వైభవోపేతముగ 1915లో మిత్రులు జరిపించినారు. ఆసందర్భమున నాయన భూత భవిష్య ద్వర్త మాన భారతమును విమర్శనాత్మక బుద్ధితో బరిశీలించి యిట్లు పలికినాడు.

“నాదృష్టికి నిరంతరమును శ్రమ, కష్టనిష్ఠూరములు మాత్రమే కనిపించుచున్నవి. మన స్వప్న స్వరాజ్యమున కింక నెన్నియో సమరములు సాగింపవలెను. ప్రజాక్షేమకరములైన కార్యకలాపముల జక్కబెట్టుటకు పరమేశ్వరు డాయురారోగ్య ములు ప్రసాదించుగాక!”

జన్మదినోత్సవమునాడు ప్రజ లొసగిన లక్షరూప్యముల బహుమానమును తిలక్ స్వరాజ్యోద్యమమునకే వినియోగింతు

నని పలికినాడు. ఆనందర్థమున నొనర్చిన గంభీరోపన్యాసమున కును, బెల్గాము — 1 మే '16, — అహమ్మదాబాదులో — 31 మే '16 — స్వపరిపాలనను గురించి చేసిన ప్రసంగముల కును బ్రభుత్వము గగ్గోలుపడినది.

“ఈయోంగ్లేయు ప్రభుత్వపు నీడను మనము నిలువ నలెను. కాని యల్లునివలె నేర్పడిన రాజకీయ కార్యదర్శి మన కక్కరలేదు. భారతదేశద్రవ్యము నెవరు న్యయింపవలయునో పన్నుల నెట్లు విధింప వలయునో మనము తీర్మానింపవలెను.

“నేటి ప్రభుత్వము లోపభూయిష్టము. ఇందుకు కారణము స్వరాజ్యము మనకు లేకపోవుటయే. రాణి ప్రకటన మొకరీతిగ నున్నది. ఉద్యోగులపాలన మొక రీతిగ నున్నది.

“మా కధికారము కావలయును. అది మాచేతులలో నుండవలె” నని చెప్పుటకు దగిన ధైర్యసాహసములైన నధమ పక్ష మీ కుండవలయును. ప్రభుత్వసేవకులు ప్రజాసేవకుల మని భావించునట్లు నర్పవలెను. ప్రయత్నించిన మీ కిది సుసాధ్యము”

1 జూను 16 న అహమ్మదాబాదులో నొసగిన మరి యొక యుపన్యాసమున ‘తిలక్ మహారాజ్ కు జై’ యను నినాదముల మధ్య

“స్వరాజ్య మబ్బనియెడల స్త్రీవిద్యాభివృద్ధి కలిగినను, పారిశ్రామికాభివృద్ధి కలిగినను, సంఘసంస్కరణము కలిగినను నిష్ప్రయోజనము. ఇవన్నియును స్వరాజ్యభాగములు. మనకు స్వేచ్ఛ కావలయును. దానివలన నధికారము, జ్ఞానము లభించు” నని ముక్తకంఠముతో దీక్షాపరుడై స్వరాజ్యాందో

శన మొనర్చినాడు.

ఈయుపన్యాసములలో ప్రభుత్వోద్యోగులను 'ధాన్యపు కొట్ల కాపలాదార్లు,' 'దేవతకును మనకును మధ్య పూజారులు' నని పేర్లుపెట్టుటవలన వాని గతినవాక్యములుగ బ్రభుత్వము భావించినది. సర్కారు తిలక్ పై జామీనుకేసు తెచ్చిరి. విచారణ జరిగినది. ప్రథమమున 'దోషి' యని తీర్పు వచ్చినది. హైకోర్టువారు నిర్దోషియని తీర్మానించి జామీను శిక్షను దొలగించినారు.

ప్రభుత్వము 'తిలక్ కాలమునాడే హిందూ ముస్లిములకు సఖ్యతలేదు; స్వరాజ్యమిచ్చుట యెట్లు పొసగు' ననుచున్నది. 'రాష్ట్రప్రభుత్వములను కేవలము మాముస్లిము సోదరుల కిచ్చిన నాకు సంశోషము. కేవలనిమ్నజాతుల కిచ్చిన నాకు పరమసంశోషము' అని రాజనీతిజ్ఞతతో ప్రభుత్వ కుటిలత నెదుర్కొనినాడు.

1916 వ సంవత్సరమున స్వపరిపాలనను గురించి విశేష ప్రచారము సాగించి తిలక్ యింగ్లండుకు రాయబారమున కేగ నిశ్చయించినాడు. ప్రజ లామోదించినారు. అనేకములైన యంతరాయముల మూలమున గొంతకాలము ప్రయాణ మాగినది. నిరాశపొందక నాంగ్ల దేశమున కేగి లోకమాన్యు డాంగ్లేయులతో భారతభూమి నెంత యవినీతికరముగ ప్రభుత్వోద్యోగులు పాలించుచున్నారో వెల్లడించినాడు; విషయవిస్తర పరిజ్ఞానముతో గన్నులగట్టినట్టు భారతీయుల దుస్థితిని వారికి విస్తరించినాడు. ఆమహనీయుని గంభీరోపన్యాసములకు లండనుప్రజ మంత్రముగ్ధు లైనారు. విజయముతో నాయన

తిరిగివచ్చినాడు.

ప్రపంచప్రభుమనంగామును సాగుచున్న కాలము స్వరాజ్యసంపాదనమున కనుకూలమని గ్రహించి తిలక్ నాయకత్వమున నేల్కొన్న భారతీయులు స్వపరిపాలనకై చేయు నాందోళనము తీవ్రతరముగ సాగుచున్నది. ప్రభుత్వము జాతీయసంస్థలను సభలను నిషేధించినది. తిలక్ సమరము సాగింప బోత్తహించి కాంగ్రెసుచే 'అసహాయోద్యమ' 'చట్టతిరస్కార' తీర్మానములు చేయించినాడు. 'రాజ్యాంగమున మార్పుల కొన్నిటినినై బ్రవేశపెట్టినట్లు ప్రయత్నింప వలసిన'దని మాంటేగూ పెమ్ముఫర్లులను భారతదేశమునకు బ్రభుత్వమంపినది. వారి ప్రణాళికను జూచి తిలక్ "తిలక్ దర్శించిన స్వరాజ్య మిందు లేదు. ఇది రవిలేని యుషస్స"ని పలికినాడు.

తిలక్ మహాశయుని లేఖనినుండి 1895లో 'స్వరాజ్య' మను శంఖారావము వినిపించినది. జాతీయ కాంగ్రెసును బహుళసమరములు సాగించి ప్రజాసంస్థగ జేయు నామహాత్ముడు యత్నించినాడు. అది 1916లో లక్నో కాంగ్రెసు కాయన యధ్యక్షుడగుటతో నీడేరినది. ఆసంవత్సరమున మితవాదుల, జాతీయ తీవ్రవాదుల సమైక్యమొనర్చి 'ఐక్య సమర' మారంభింప వలసినదని యాదేశించినాడు. ఇంతలో 'క్రొత్తగొంతుక'తో భారత రాజకీయరంగమున గాంధీజీ నూతన నాయకుడుగ నవతరించినాడు. వృద్ధాప్యము కాగణముగ సమరాంగణము నుండి విరమింపదలచిన తిలక్ మహాశయు డాయన కత్యానందముతో స్వాగతవాక్యములు పలికినాడు.

తిలక్ సమరాంగణమున నిలచినాడు. ప్రభుత్వమున

కాయన యన్న వెజిపు; మితవాదులకు జంకు; ఉద్యోగుల కన హ్యము. కాని లోకమాన్యుడు దేశీయులకు దేవతామూర్తి!

“అతని ప్రభావ మతినిశితమైనది. అతని పాండిత్యము ప్రాకృత్యముల వినుతిగన్నది. అతడొక అయస్కాంతము. నాయకుని కత్యావశ్యములైన దయాదాక్షిణ్యములు, కార్య నిశ్చయ పరిజ్ఞానము, స్థిర సంకల్పము, నీతి విచక్షణత, కార్యాచరణము, సామాన్య జనాదరము నతనిలో బుంజీభవించినవి. రాజకీయరంగమున బ్రవేశించి యతడు విప్లవశంఖారావ మొనర్చుచున్నాడు. ఇక భారతము నిద్రించుట కల్ల”

ఇవి యాంగ్లేయ ప్రభుత్వము ‘భారతీ యాసంతృప్తి’కి గౌరణముల బరిశీలింప సంపిన శత్రుపక్షము వాడగు సర్. వాలంఛైన్ పిరోల్ మాటలు.

స్వేచ్ఛా సమరయోధుడై భారతమును మేల్కొల్పిన వాడు లోకమాన్యుడు!

మరణసమయ మాసన్న మైనప్ప డామహానుభావుడు సోదర భారత స్వరాజ్యవీరులను, ప్రజల నుద్దేశించి ‘భయ పడకు’ డని పునీత విశ్వాసముతో నొక మహాసందేశ మిచ్చినాడు. అది గీతలోని క్రింది ప్రవచనము.

“యదా యదా హి ధర్మస్య గ్లాని ర్భవతీ భారత

అభ్యుత్థాన మధర్మస్య తదా ౭ త్మానం సృజామ్యహమ్”

‘ఏనాడు ధర్మగ్లాని సంభవించునో యా నా డుద్ధరించుటకై నే నవతరింతు’ నని యీశ్వరమాత్ముని వాక్య తాత్పర్యము.

గాంధీజీ

జీవితమున నిరువది వత్సరములు సత్యముతో బరిశోధనల సల్పి సత్యాగ్రహ సమరముల గైకొనిన విజయములతో మహాత్ముడు 1915 జనవరి నెలలో నాఫ్రికానుండి స్వదేశము దిరిగివచ్చినాడు. సామ్రాజ్యతత్వపు టినుపపాదములక్రింద మృగ్గునున్న భారతీయ సోదరుల నుద్ధరింప నూతనసాధనములతో నాయనభవజ్ఞుడు విచ్చేయుచున్నాడని సమస్తభారతము పొంగుచున్నది.

నౌకదిగిన మరుక్షణముననే గాంధీజీతో సంప్రదింప నొక పార్శ్వ పత్రికావిలేఖరి వచ్చి యాంగ్లేయభాషలో సంభాషణ నారంభించినాడు. బాపూజీ మొట్టమొదటనే “సోదరా! నీవు భారతీయుడవు. నేనును భారతీయుడను. నా మాతృభాష గుజరాతీ. ఆంగ్లేయభాషలో నన్నెందుకు బ్రశ్నించుచున్నావు? దక్షిణాఫ్రికాలో నివసించుటవలన నామాతృభాషను మరచిపోయినా నని భావించినావా? నేను బారిష్టరును గనుక నాభాషలో మాట్లాడుట యుదాత్త ముని తలచినావా?” యని యడిగెను. ఇట్టి స్వదేశాభిమానముతో మహాత్ముడు మాతృదేశమునకు తిరిగివచ్చినాడు.

గాంధీజీ వెలుగుకాగడావలె విదేశమునుండి వచ్చినాడు. ఆయన దేశమునకు నేర్పిన ప్రథమపాఠ మభయము.

బ్రిటిష్ ప్రభుత్వ భయము, సైన్య భయము, భూస్వాముల భయము, ఋణదాతల భయము, నిరుద్యోగ భయము, సర్వ వ్యాప్తమైన యీ భయము నెదుర్కొని ధిక్కరింపు మన మహాత్మా డుచ్చకంఠమున నాసేతు హిమవత్పర్వంతము వినునట్లు కేకపెట్టినాడు. భయనిద్రనుండి మేల్కొల్పుటయే యావీశిష్ట సమరనేత ప్రథమ విజయవిధానము.

‘నేను బానిసగ నుండ నంగీకరింపలేను. నిర్భాగ్యుడైన నిది నా దేశమని సగర్వముగ వ్యవహరింపగల భారతమునకై నే బాటుబడుదును. నా భారతమున వర్గభేదము లుండవు. సహజసౌహార్ద్రముతో సమస్త ప్రజ లందు సుఖజీవన మొనర్తురు. అం దస్పృశ్యత లేదు. సమానప్రాతినిధ్యమే దాని ముఖ్యసూత్రము.

“భారతీయసంస్కృతి కేవలము హిందూసంస్కృతి కాదు, అట్లే యిస్లాంసంస్కృతియును గాదు; మరే యితర సంస్కృతియును గాదు. వీటన్నిటిని సమ్మేళనమొనర్చుకొని యుద్భవించిన విచిత్ర సంస్కృతి, విశిష్ట సంస్కృతి. సమస్త సంస్కృతివాయువులు నా యింటిముందు వీచుగాక! కాని వాటిశక్తికి నేనెగిరిపో దిరస్కరింతును. నేను మరియొకని యింట చోరునివలె చొరబడి జీవింపలేను. భిక్షుకుడనై గాని, బానిసవలెగాని బ్రతుకలేను.”

ఇవి మహాత్మా డు భారతదేశమునకు వచ్చిన ప్రథమ వర్షమున గావించిన మహోపన్యాసములలోని ప్రముఖాంశములు. ఈవాక్యములలో మహాత్మాని సమరదృక్పథము సమస్తమును వ్యక్తమగుచున్నది. సమైక్యమొనర్చుకొని ప్రబలశక్తు

వును స్వాతంత్ర్యోద్యమో, సౌభాగ్యభారత నిర్మాణమునకై సమరమొనర్ప నీవాక్యములు జాతిని బ్రేరేపించినవి, ఆ మహానుభావుని కల్పవ రహితము, సత్యయుతము, భయవిరహితము నైన వాగమృతమును గ్రోలి యనతికాలమున దేశము 'సమరసేత'గ వరించినది.

ప్రపంచ ప్రథమ మహాసంగ్రామ మైపోయినది. బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము స్వరాజ్యము నర్థించుచున్న భారతీయుల కన్నుల నీరు తుడుచుటకై ఫిబ్రవరి 1917 న మాంట్స్యెగు, ఛెమ్సు ఫర్డు సంస్కరణల బ్రకటించినారు. రాజప్రతినిధి యంగీకారమును బొందిన మరుక్షణమునుండి యవి వ్యవహారములోనికి వచ్చును. దేశమున నాసంస్కరణములకు వ్యతిరేకోద్యమ మారంభమైనది. మహాత్ముడు వీటి కంగీకారము నీయవలదని రాజప్రతినిధిని బ్రార్థించినాడు. ప్రభుత్వ మంగీకరించినచో సత్యాగ్రహ సమర మారంభింతు నని ప్రకటించినాడు.

ఆయన సత్యాగ్రహ మొక యసమానసాధనము. దానిని ప్రయోగించుటయందు మహాత్ము డసహాయశూరుడు. అం దాయన కచంచల విశ్వాసము. అది శక్తివంతము, పవిత్రము. మాంట్ - ఫర్డు సంస్కరణలు వచ్చినవి. 1 మార్చి 19 న మహాత్ముడు "మేము వీనిని తిరస్కరింతు" మని ప్రభుత్వమును హెచ్చరించినాడు. భారతప్రజల నందులకై ప్రమాణమును స్వీకరింపవలసినదిగా ప్రబోధించినాడు. యావద్భారత మా మహానాయకుని పిలుపు వినినది. ప్రభుత్వమున కీ నూతననాయకుని భాష కొత్తది. దానిని గలతపెట్టినది.

మహాత్ముడు ప్రకటించిన 'హరితాళ్' [6 ఏప్రిల్ 19] జన్మప్రదముగ జరిగినది. దీనితో మహాత్ముని నాయకత్వమున స్వాతంత్ర్య సమరచరిత్రలో నూతనాధ్యాయ మారంభమైనది.

గాంధీజీ ప్రభుత్వమునుండి బ్రిటిష్ వారికి మిత్తుడు. భారత దేశమునకు దిరిగివచ్చిన నాటినుండి ప్రపంచ మహాయుద్ధమున వారికి సాయపడు డని దేశీయప్రజల నుద్బోధించినాడు. మాంటర్గుస్సే సంస్కరణలు రాబోవుముందు ప్రభుత్వమునకు సంస్కరణలవిషయమున దోడ్పడమని దేశమును గోరినాడు. అట్టివాడు పంజాబును రక్తస్నాన మాడించిన జలియన్ వాలా బాగ్ హత్యలు, పంజాబు దురంతములు చూచి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమును 'సైతాను ప్రభుత్వ' మని ముక్తకంఠముతో బలికినాడు.

బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము పరుసతనము వసించుచున్న కొలది భారతజాతి గర్వముడుకెత్తుచున్నది. వారొనర్చుచున్న యవమానము లిక భరింప శక్యములుకా వని నిశ్చయించుకొనినది. కష్టసాగరముల స్వాతంత్ర్యనౌకను నడిపింప సమర్థు డగు నావికుడు మహాత్ముడే యని తీర్మానించుకొనినది.

'20 లో కాంగ్రెసు ప్రత్యేక మహాసభ జరిగినది. దేశమున వివిధప్రాంతములనుండి మహానాయకు లనేకులు విచ్చేసినారు. స్వాతంత్ర్య సమరమునకై ప్రముఖతీర్మానము లొనర్చురని దేశము కాచుకొని కూర్చొనినది. 'సహాయ నిరాకరణోద్యమ' తీర్మానమును బ్రవేశపెట్ట మహాత్ముడు మూర్తీభవించిన భారతహృదయమువలె వేదికపై జేరినాడు. 'మహాత్మా

గాంధీజీ 'ఇంక్విలాబ్-జిందాబాద్' యను పీఠనివాదము లతో సభ కల్లోలీత మగు చున్నది. ఆనా డగ్గినాయకులుగ బరిగెణితు, లగుచున్న పాల్, బిసెంటు, జిన్నాలు మహాత్ముని కేవల మాశావాదిగను, స్వప్న వీధుల విహరించు నున్నట్లుని గను, కార్యవివేక విహీనునిగను భావించినారు.

నాగపురము కాంగ్రెసులో మహాత్ముని సహాయనిరా కరణతీర్మానమునకు బూర్ణవిజయము చేకూరినది. మిత వాదులు, కేవల రాజతంత్రజ్ఞులు, సమరవ్యతిరేకులు కొందరు కాంగ్రెసునుండి వెడలిపోయినారు. నూతననాయకుని యడుగు జాడల నడువ జైతన్యయుతులు, సమరవీరులు, స్వతంత్ర్యాభి లాషులు నయిన పండిత మోతీలాలు నెహ్రూ, దేశబంధు చిత్తరంజన దాసు, హక్కిం అబ్దులు ఖాను, డాక్టరు అన్నాసీ, ఆలీసోదురులు ప్రతిపలు గైకొనినారు.

“మాంట్ - ఫర్డు సంస్కరణల ననుసరించి రాబోవు చున్న యెన్నికలను బహిష్కరింపు” డని సత్యాగ్రహ సమర నేత మహాత్ము డాదేశించినాడు. శాసనసభలలో బ్రవేశించి ప్రభుత్వముతో బోరాడుట కింతటితో నాయన స్వస్తిజెప్పు టలో విజయ మొందినాడు. ప్రతిభావంతు లెవ్వరును|వాటిలో బాల్గాన లేదు. శాసనసభలను కేవల ముద్యోగప్రియులకు, బిరుదవ్యామోహితులకు, భూస్వాములకు, ‘జో హుకుము’లకు వదలిపెట్టినాడు. రాజప్రతినిధి సలహాసంఘ మేర్పాటైనది. అందలి న్యక్తులందరును బ్రభుత్వ సామ్రాజ్యతత్వమునకు దాశమువేయువారు. నూతన సంస్కరణల బాగ్రంభోత్సవ మొనర్ప భారతప్రభుత్వము వేల్పుయువరాజు నాహ్వానించి

నది. ప్రజాహృదయముల నగ్నిజ్వాలలు చెలరేగినవి. సత్యాగ్రహోద్యమమునకు నిశ్చితమైనది.

మహాత్ముని సందర్శన సంభాషణా ఫలితముగ చిత్తరంజనదాను నాగపుర కాంగ్రెసునుండి తిరిగివచ్చిన తరువాత న్యాయవాదివృత్తికి దిలోదక మిచ్చినాడు. పూర్వము తా ననుసరించు నాంగ్లో - యిండియన్ జీవితవిధానమును మాన్పుకొని కేవలమొక 'రాజకీయ సన్యాసి' యైనాడు. వంగదేశీయ విద్యార్థులకు కేక పెట్టినాడు. వారు కళాశాలల బహిష్కరించి బయటకు దండోపతండములుగ విచ్చేసినారు. మహాత్ము డా సందర్భమున కలకత్తా కేగి నూతన జాతీయ విద్యాలయ నిర్మాణ మొనర్చినాడు. ప్రభుత్వము జాతీయవాదులపై జేయిచేసుకొనుచున్నది.

వంగదేశమున చిత్తరంజనుడు కారాగారమున నున్నాడు. మహామ్మదాలీని బ్రభుత్వము పంజాబు కారాగారమున బంధించినది. అనాడు దేశమున హిందూమహమ్మదీయ విభేదములు లేవు.

మహాత్ముని నాయకత్వమున సత్యాగ్రహ సమరము సాగుచున్నది. రాజప్రతినిధి రీడింగుప్రభువు యువరాజురాకకు దేశస్థితిగతు లనుకూలముగ లేవని గ్రహించినాడు. మానుకొనిన బ్రిటిష్ గౌరవమునకు భంగము వాటిల్లును.

17 నవంబరు 21 న యావద్భారతమున యువరాజు రాకనుగురించి మహాత్ముని యాదేశానుసారముగ 'హరితాళి' జరిగినది. రీడింగుప్రభు వేమి యభాస కానున్నదో యని భయపడి జాతీయనాయకులతో సంప్రదింప నొక సభ

నేర్పాటుజేయ నిశ్చయించుకొనినాడు. చిత్తరంజనునితో తంతి సంప్రదింపులు జరిపినాడు. ‘మహాత్ముడంగీకరించినాడా?’ యని రాజప్రతినిధిని దేశబంధువు ప్రశ్నించినాడు.

వెంటనే యతడు మహాత్ము నర్థించినాడు. మహాత్ముడంగీకరించినాడు. కాని యాసమరనేత యు క్షిపరుడు. సభకు పకాలానా మహమ్మదాలీ వచ్చి తీరవలె నని నిబంధన మేర్పాటు చేసినాడు. ఇది వంచన మని గ్రహించి రీడింగుపద్ధతి వంగీకరింపలేదు.

నూతన సంస్కరణల ప్రారంభోత్సవ మొనర్ప యువ రాజు బ్రిటన్ నుండి వచ్చినాడు. జాతీయభారత మందుకు వ్యతిరేకతను బ్రకటించి యుత్సవములలో బాల్గొన విరమించినది. అతనికి నిర్జనము నిరలంకృతమునైన ఢిల్లీ స్వాగత మిచ్చినది. క్రోధము రాజప్రతినిధిని బాధించుటచే జాతీయవాదుల తీవ్రముగ బ్రభుత్వము శిక్షించుచున్నది.

ఇట్టి స్థితిలో నహమ్మదాబాదున కాంగ్రెసుమహాసభ జరిగినది. గాంధీజీ సహాయ నిరాకరణ తీర్మానమును కార్యవర్గమువారిచే నాద్యోగికముగ నంగీకరింపజేసినాడు. మరి యొక మారు తన సాధనాశక్తిని బ్రభుత్వమునకు బ్రదర్శింప గృత నిశ్చయుడై సత్యాగ్రహ సమరయోధుల జేకూర్చుకొనుచున్నాడు.

బొంబాయిలో గొలదికాలమునకే సర్వపక్షమహాసభ యొకటి శంకరనాయరు అధ్యక్షతన సమావేశమైనది. ప్రభుత్వముతో సంప్రదింపులు జరిపి సంధి యొనర్చుకొనుటకు దీర్ఘమైనది. మహాత్ముడు మొదట ‘సమరమును సాగించుటయే

యుచిత' మని పలికినాడు. బ్రిటిష్ వారి తత్వ మానాయకుని కవ గత మైనట్లు మరెవ్వరికిని కాలేదు. శక్తిని జూచిగాని వారు భయపడ రని గాంధీజీ నిర్ణయము. కాని సంధి పద్ధతి కాయన వ్యతిరేకి కాదు. రాజ్యతంత్రజ్ఞత వెల్లడియగునట్లు 'వ్యక్తిగత ముగ నే నీతీర్మానమున కంగీకరించుచున్నాను' అని పలికినాడు.

ప్రభుత్వ మీతీర్మానమును లెక్కబెట్ట లేదు. పాశవ శక్తితో భారతమును బాలింపగల మను ధైర్యము దాని కణు మాత్రమును దరుగలేదు.

భారతహృదయమును జూరగొన్న మహానాయకుడు గాంధీజీ భారతముకంటె విచిత్రవ్యక్తి. తొలగద్రోసుకొని బ్రతుకువాడు కాదు. శక్తి సంపన్నుడు. తన్ను నడిపించుకొను టయే కాదు, ఇతరులను నడిపింపగలడు. ఆయన శంఖధ్వనము వినిపించిన మరుక్షణమున యావద్భారతమును సత్యాగ్రహ సమరరంగము కాగలడు. నిరంతరమును తన్ను, దేశమును, సాధనమును బరీక్షించుకొని యగణితశక్తిని సంపాదించుకొనిన మహాత్మునకు ప్రభుత్వ మన్న భయ మేమున్నది? ఆదేశభక్తుడు నిజసేవా త్యాగ ధర్మములు కారణముగ కిరీటము లేని చక్ర వర్తి యైనాడు.

నూతనసంస్కరణల రద్దుగావింప యత్నింపని పక్షమున 'సత్యాగ్రహ సమర మారంభించి బాక్లోలీలో జట్టతిరస్కార మొనర్తు' మనియును, 'నిది ప్రజావాంఛిత' మనియును 1 ఫిబ్రవరి 1922 న రాజప్రతినిధికి దెలియపరచినాడు.

చట్టతిరస్థార మన నేమో ప్రభుత్వ మెరుగును. మహాత్ముడు పూర్వము 'చాంపరాన్, కైరాలలో వ్యక్తిగతముగ

దానిని ప్రదర్శించి చూపినాడు. రాజప్రతినిధి రీడింగుప్రభువు భయపడి మహాత్ముడు సూచించిన గడువులో నొక సర్వపక్ష మహాసభ నేర్పాటుచేసి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వ పక్షమున స్వరాజ్యమును గురించి వెనుకటి పాట పాడినాడు.

మహాత్ముడు నిజనేతృత్వమున నడిపింప దలచెట్లైన బార్డోలీ సమరారంభమునకై సమస్త దేశము నమ్రతైత్తి జూచుచున్నది. సంయుక్తరాష్ట్రములలో గోరక్ పూరు యొద్ద చారీ చౌరాలో కాంగ్రెసుసేవాదళ మూ రేగుచుండ బ్రభుత్వ మాపినది. క్రొవో ద్వేగమైన ప్రజ కొంద రుద్యోగులపై బడి 'హింసాకాండ' జరిపినారు.

మహాత్ము డహింసావాది. ఆయన మతమున నది మానవ విముక్తిసాధనము. ప్రేమరూపము. చారీచౌరా వార్త మహాత్ముని చెవిన బడినది; భరింపలేకపోయినాడు. తన యుద్ధవిధానమున కింకను గొలదికాలము పట్టునని నమ్మి బార్డోలీ యుద్యమము నాపించినాడు. కారాగారమున నున్న జవ్వారువంటి మహానాయకు లిందుకు క్రుద్ధులైనారు. మహాత్ముడు తానొనర్చిన దుచితకృత్య మని వాదించినాడు. ప్రభుత్వముతో 'నే నోడిపోతి' నని పలికినాడు. 'అపజయము నంగీకరింపని వ్యక్తికి విజయ మనునది కల్ల' యని మహాత్ముని సిద్ధాంతము.

అటుపిమ్మట మహాత్ముడు పత్రికాముఖమున బ్రభుత్వముతో సమర మారంభించినాడు. ఆయనది పదునుగల భాష. పలుకు భావగర్భితము, అవకాశము, సత్యయుతము, భయరహితము.

ఆయన జాతీయోద్యమ సాధనముగ 'యంగ్ ఇండియా' యను పత్రికను స్థాపించి యాపత్రికాముఖమున దేశమున కుద్బోధించు చుండెడివాడు. అందు 'నిగళ విచ్ఛేదము', 'భక్తి వితానము' మొదలైన ప్రముఖ వ్యాసముల బ్రచురించినా డను నేరమున ప్రభుత్వ మాయనపై రాజద్రోహమునకై న్యాయ స్థానమునం దభియోగము గొనివచ్చినది. న్యాయాధిపతి 'నీవు నిప్పుతో నాడుకొనుచున్నా వని యెరుగుదువా?' అని గద్దించినాడు. 'ఔను నిప్పుతో నాడుకొనుచున్నా నని నే నెరుగుదును. అదే నా చిరకాంక్ష. స్వేచ్ఛగ నన్ను వదలిపెట్టిన మరియు ని ట్లాడుకొందును. అది నాక ర్తవ్యము. నెరవేర్చుకున్న దేశమునకు దప్పినవాడ నగుదు' నని గాంధీజీ సమాధాన మొసగినాడు. ఎంతటి స్థిరచిత్తము ! ఎంతటి చిత్తశుద్ధి ! !

ప్రభుత్వ మామహావీర పుంగవున కారుసంతప్తరములు కారాగార శిక్షవిధించినది. కొంతకాలము మహాత్ముడు రాజకీయ రంగమునుండి యదృశ్యుడైనాడు. ఆరోగ్యమున నసంతృప్తి కలుగుటవలన బ్రభుత్వము భయపడి బాపుజీని రెండు వత్సరముల తరువాత కారాగారమునుండి విముక్తు నొనర్చినది. మధ్యకాలమున కాంగ్రెసులో మరల మార్పువచ్చినది. శాసన సభలలో బ్రవేశించి ప్రభుత్వము నెదుర్కొన నిశ్చితమైనది.

మహాత్ముని మనస్తత్వమున నెట్టిమార్పును గలుగలేదు. అహింసా, సత్యాగ్రహ, నిరశనవ్రత సాధనములపై నాయనకు నమ్మకము దినదిన ప్రవర్ధమాన మగుచున్నది. సబర్మతీ ఆశ్రమమును స్థాపించి యట తన నూతన మతమున బరిపూర్ణ విజ్ఞానమును జేకూర్చుకొన దప మొనరించుచు కాలము

గడుపుచున్నాడు.

‘భారతీయులు స్వరాజ్యప్రదానమున కెంతవర కర్హులో బరిశీలింప వలసిన’ దని బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము సైమన్ నాయకత్వమున 27 నవంబరులో నొక ‘వర్గము’ నేర్పాటుజేసి భారత దేశమున కంపినది. వారితో సంప్రదించుటకు ముందుగ జాతీయ నాయకు లొక సర్వపక్ష మహాసభ నేర్పాటు జేసుకొని నారు. ఆసందర్భముననే చారిత్రాత్మకమైన ‘నెహ్రూ ప్రణాళిక’ యవతరించినది.

కాంగ్రెసు మహాసభ దీని నంగీకరింపవలసి యున్నది. మోతీలాలు నెహ్రూ [1927] కలకత్తా మహాసభలో దానిని బ్రవేశపెట్టుటకు బూనుకొనినాడు. ఆసభలోని యభ్యుదయ వర్గమువారు శ్రీనివాసఅయ్యంగారు, జహ్వారు, సుబాస్ బాబుల నాయకత్వమున వ్యతిరేకించినారు. ‘అధినివేశ స్వాతంత్ర్య మిచ్చిన జాలు’ నన్న నెహ్రూ ప్రణాళికలోని యంశముతో వా రేకీభవింపలేదు. ఈస్వాతంత్ర్య వీరులలో నిట్టి బేధాభిప్రాయములు పొడజూపుటవలన దేశమునకు బ్రమాదము; పరప్రభుత్వమున కది నూతనశక్తి.

స్వాతంత్ర్యసమరనేత గాంధీజీ యిది గుర్తించినాడు. ఇరువురకును సంధిగావించుట కర్తవ్యమని యుచితజ్ఞతతో ‘31 డిసెంబరు’ 29 లోపల ప్రభుత్వ మధినివేశ స్వాతంత్ర్యమును బ్రకటించిన స్వీకరింతుము; లేకున్న పూర్ణస్వరాజ్య వాదులు ప్రచారమొనర్చి సమరము సాగింప ఎచ్చునని యొక తీర్మానమును బ్రవేశపెట్టి విషమస్థితినుండి కాంగ్రెసు

సంస్థను దేశమును దప్పింప యత్నించినాడు.

నూతనరాజప్రతినిధి ఇర్విన్ సీమకేగి బ్రిటిష్ లేబరు ప్రభుత్వముతో సంప్రదించి భారతభూమికి తిరిగివచ్చి 'భారతీయుల కధినివేశ స్వాతంత్ర్య మొసగ ప్రభుత్వము నిశ్చయించి' నట్లుగ నొక దీర్ఘప్రకటన గావించినాడు. అం దెట జూచిన రాజ్యతంత్రము ద్యోతకమగుచున్నది.

మహాత్ము డాశావాది. ఢిల్లీలో సర్వపక్షమహాసభ నొకదాని నేర్పాటుచేయించి భారతీయులు వాంఛించు 'నధినివేశ స్వాతంత్ర్య స్వరూపమును వ్యక్తమొనర్చుచు' నొక తీర్మానమును వ్రాసి యందు బ్రవేశపెట్టినాడు. సర్ తేజ్ బహదూర్ సప్తా వంటి రాజకీయవేత్త యాతీర్మానమున కనుకూలించిన పిమ్మట నాయకుడు దానిని ప్రభుత్వమున కందజేసినాడు.

రాజప్రతినిధి గృహమున 23 డిసెంబరు '29న జాతీయనాయకులతో సంప్రదింపులు జరిగినవి. మూడుగంటలు చర్చలుసాగినవి. ఆంగ్లేయులు హిందూముస్లిములను విడదీయు టొక తంత్రముగ బెట్టుకొనినారు. సారాంశము సమస్తమును విఫలమైనది.

ఉద్యోగోల్బణ మప్రతిహతముగ నున్న సమయమున లాహోరులో కాంగ్రెసుమహాసభ జరిగినది. పండిత జహ్నూరు లాలు నెహ్రూ అధ్యక్షోపన్యాసమున ధైర్యసాహసముల వేద జల్లినాడు. మహాత్ముడు స్వయముగ "పరిపూర్ణస్వరాజ్యమే కాంగ్రెసు చరమ లక్ష్య" మని యుద్ఘాటించి యొక తీర్మానమును బ్రవేశపెట్టినాడు. అందు 'ఈతీర్మానముతో నెహ్రూ

రాజ్యాంగ ప్రణాళిక రద్దయినది; సమస్త సభ్యులును రాబోవు సమఃమున పాల్గొన వలసిన' దనియు గోరినాడు.

“స్వాతంత్ర్యోద్యమ ప్రథమసాపానముగ, నూతన సిద్ధాంతమున కనుగుణ్యముగ కేంద్ర, రాష్ట్రప్రభుత్వ శాసన సభల బహిష్కరింపవలసినదని, కాంగ్రెసు సభ్యుల నాదేశించు చున్నది. కాంగ్రెసు నిర్మాణాత్మక కార్యక్రమమును సాగింప వలసినదని యూనంథ్ దేశమును గోరుచున్నది. అవసరమని యోచిన ప్రదేశముల ‘పన్నుల నిరాకరణ’ ప్రారంభించుటకు ‘చట్ట తిరస్కారము’ ను నడిపించుటకు అఖిల భారతకాంగ్రెసు కార్యవర్గమున కధికార మీప్రజాసభ కల్పించుచున్న” దని మహాత్ముడు తీర్మానము చేయించినాడు.

రాజప్రతినిధి శాసనసభలో లాహోరుతీర్మానమును వినిన తరువాత నొక ప్రసంగ మొనర్చినాడు. మహాత్ముడు దానిపై ‘కాంగ్రెసువాదియైన ప్రతివ్యక్తియును నేటి సంభాషణకు రాజప్రతినిధికి నమస్కరింపవలసి యున్నది. అందువలన వాతావరణము విశదమైన’ దనినాడు.

యుద్ధారంభమునకు బూర్వము మహాత్ముడు సంధికి మరలనొక యత్నము చేసినాడు. పదకొండు ముఖ్యసూత్రములుగల యొకపత్రమును బ్రభుత్వమునకు, బంపినాడు. అందు ముఖ్యమైనవి- పరిపూర్ణ మద్యనిషేధము, భూమిపన్ను తగ్గింపు, ఉప్పుపన్ను రద్దు, ఉద్యోగి వేతనముల తగ్గింపు, స్వరక్షణమున కాయుధ ప్రదానము.

“అతిస్వల్పములు, నత్యావశ్యకము లైన నీయంశముల ప్రసాదించి మమ్ము తృప్తిపరచిన రాజప్రతినిధికి ‘అసహాయో

ద్యమము' 'సత్యాగ్రహ' మను మాటలు వినిపింపవు. అప్పుడు పరిపూర్ణ వాక్వాస్తవతంత్ర్య మున్న నే సభ యందైనను కాంగ్రెసు పాల్గొనగల" దని మహాత్ము డా లేఖలో నిష్ఠుర్న జేసినాడు.

ప్రభుత్వము వీటి కేసమాధానమును జెప్పలేదు. లాహోరు కాంగ్రెసు మహాసభలో సమస్తజాతికి నేకైక ప్రతినిధివలె 'పరిపూర్ణ స్వరాజ్యమే తక్షణ లక్ష్య' మని ముక్తకంఠముతో యావద్భారతమును, బ్రపంచమును విన గాంధీజీ పలికినాడు. స్వాతంత్ర్య దినోత్సవము వచ్చినది. కోటికంతములు ప్రమాణపత్రముల స్వీకరించినవి. మహాత్ముడు శక్తిని కొలుచుకొనినాడు; సమరారంభమునకు సిద్ధపడినాడు.

30 ఫిబ్రవరి '30న కాంగ్రెసు కార్యవర్గము అహమదాబాదులో సమావేశమై మహాత్ముని సత్యాగ్రహ సమరనాయకునిగ బట్టభద్రునొనర్చి స్వేచ్ఛానుసారముగ యుద్ధమును సాగింపుడని కోరినది.

“కార్యవర్గతీర్మానము నాస్వేచ్ఛానుసారముగ సమరమును సాగింప ననుజ్ఞయిచ్చినది. భంగ్యంతరముగ నిది నన్ను బంధించినది. దీనినే బహుకాలమునుండి నే వెదకుచున్నాను. వ్యక్తిగతముగ నా కీతీర్మానము రాజకీయ మనుటకంటె మత విషయకము. ... ఇతరపూర్వ మెన్నడును నే నిట్టి కార్యభారము వహింపలేదు. అట్టిస్థితి యేర్పడక పోవుటయే యిందుకు కారణము. నన్ను నడపించునది 'అహింస' యైన సమస్తమును సంపన్నము కాగలదు. నా చట్టతిరస్కారము ప్రేమాభ్యర్థనము. అది ప్రమాదకర మైనది. కాని చుట్టుకొని యున్న హింసకంటె బ్రమాదకారి కాదు. చట్టతిరస్కార

ముతోబాటు — వెన్నాడు హింసయున్న దెసనుండి ప్రమాదము కలుగవచ్చును. అది యేదిక్కునుండి వచ్చినను బాధ్యోలీ వలె వెనుబాటు లేదు. తుది ప్రాణివరకును సమరము సాగి తీరవలసినదే. ఇంతకుమించి మానవు డొనర్పగలిగిన దేమియు లే” దని గాంధీజీ లోకము విన నుద్యమారంభవేశ ననినాడు.

మహాత్ముడు కేవలయోధుడు కాడు; రాజనీతిజ్ఞుడు. ప్రపంచదృష్టిలో బ్రభుత్వమును గించపరచుట వలన నైతిక బలము చేకూరునని యామహానాయకుని నమ్మకము. అది యాయన రాజనీతి! మరల నొకయత్న మొనరించిన నెట్లుండును?

రాజప్రతినిధికి సమస్తమును విస్తరించి గాంధీజీ యొక లేఖ వ్రాసినాడు. అతడు ముక్తసరిగ “న్యాయవిరుద్ధమును, ప్రజాశాంతికి భంగకరము నైన మార్గము నవలంబింప మీరు నిశ్చయించి నందుకు నేను చింతించుచున్నా” నని సమాధానము సంపినాడు.

“ప్రభుత్వ పదదళిత భారతమున న్యాయము, ప్రశాంతి యెటు నున్న?” దని గాంధీజీ యనుకొనినాడు.

మహాత్ముడు సత్యప్రియుడు. తంత్రజ్ఞుల దలక్రిందు జేయగల మేధాశక్తి యాయన కున్నది. స్వచ్ఛహృదయముతో లోకమెల్ల మెచ్చుకొన భయరహితుడై యిట్లు సమాధాన మిచ్చినాడు.

“వినముగడనై చేను రొట్టె నిమ్మని ప్రభుత్వమును బ్రార్థించినాను. ప్రతిగ నాకొక పాపాణము లభించినది. రాజప్రతినిధి సమాధానము నాకాశ్చర్యము గలిగింపలేదు. నాలేఖ

లోని వాక్యముల నక్షరశః జరిగించి తీరుదును. న్యాయవిరుద్ధము, ప్రజాశాంతికి భంగకరము నైన మార్గమును నేనూహించినమాట వాస్తవమే.

“నేడు భారతమునం దున్న న్యాయము బ్రిటిష్ యుద్యోగుల యిచ్చ తప్ప వేరేమున్నది! దేశ మెరిగిన శాంతి కారాగార ప్రశాంతి. నేడు భారత మెల్ల నొక విశాల కారాగారము. నే నీన్యాయమును దిరస్కరింతును; ఈ ప్రశాంతిని భగ్న మొనర్తును.

“స్వేచ్ఛకై నేడు భారతదేశ ముక్కిరిబిక్కిరి యగుచున్నది. దానికి క్రమోచ్ఛ్వాస నిశ్వాసముల నొడగూర్చుటకై దుఃఖిభూయిష్టమగు నీ నిర్బంధ శాంతిని భగ్న మొనర్పక తప్పదు. ఇదే నా పవిత్రకర్తవ్య మని నే భావింతును.”

సోదర సత్యాగ్రహ సమరవీరుల నుద్దేశించి సమరనేత గాంధీజీ “మన యాదర్శము బలయుతము; విధానము పునీతము. సత్యమును పరిత్యజింప నంతవరకును సత్యాగ్రహుల కపజయములేదు. రే పారంభము కానున్న మన సమరము విజయవంత మగుటకు భగవానుని వేడుకొను చున్నా”నని సబర్యతీ ఆశ్రమమునుండి సందేశమిచ్చినాడు.

12 మార్చి విజయమో, మృత్యువో! సూర్యోదయారంభవేళ సబర్యతీ ఆశ్రమమునుండి ‘దండియాత్ర’ మహాత్ముడు ప్రారంభించినాడు. కాకలు దీరిన నూతన కదన యోధులు కొందరు సత్యాగ్రహు లాయన వెనుక నడుచుచున్నారు. ‘మహాత్మాగాంధీ కి జై’ నినాదములతో నొక మహాజనసముద్ర మాయనవెనుక మహాత్సాహముతో ననుసరించు

చున్నది.

మహాత్ముడు డెబ్బదియొమ్మిదిమంది సమర్థులతో నస్లి, బరేజా, నవగ్రాం, వన్న, మత్, నాజియత్, బొరైలి, దభన్, ఆనంద్ ల మీదుగ 18 మార్చినాడు బొర్సద్ చేరినాడు. ప్రతిగ్రామమునందును బ్రజల మహానాయకు నఖండ స్వాగతవాక్యములతో నాహ్వానించినారు. గాంధీజీ సేవా, ధన సహాయ మర్పించినాడు. ఊహకు మించి యవి లభించినవి. ఆయన సేనలో నున్న క్రమశిక్షము మున్నెన్నడును కని విని యెరిగినదికాదు.

6 ఏప్రిలు 30 ఉదయము 8-30 గంటలకు మహాత్ముడు సత్యాగ్రహ సైన్యముతో కలసి ఉప్పచట్టముల దిరస్కరించినాడు. ఒక మృణ్మయపాత్రతో సహజలవణమును గ్రహించి యట “ఉప్పచట్టము ననుసరించి ప్రభుత్వమిచ్చు శిక్షణను ధిక్కరింపగల ప్రతివ్యక్తియును యిచ్చ వచ్చిన ప్రదేశమున స్వేచ్ఛగ నుప్పుచేసుకొన వచ్చు” నని ప్రకటించినాడు.

అర్థనిశాసమయమున మహాత్ముడు కరాచి కాంగ్రెసు శిబిరములో నిదించుసమయమున బ్రభుత్వ మాయనను బందీ నొనర్చి ఎర్రవాడ కారాగారమునకు దీసుకొనిపోయినారు. అంతటితో సమస్తము సమసిపోవునని ప్రభుత్వము తలచినది.

యావద్భారతమున చట్టతిరస్థారములు జరిగినవి. ప్రతి రాష్ట్రమునను కాంగ్రెసు శిబిరములపై బ్రభుత్వోద్యోగులు ముట్టడులు సాగించినారు. నాయకులు, సేవాదళములు లాఠీ చార్జీలకు, కారాగృహ నిర్బంధములకు గురియైనారు. ప్రముఖ నాయకు లైన వల్లభాయి, జవ్హరు ప్రభృతులు జైల్లో

మగ్గుచున్నారు. అయినను ప్రజల యుద్దేశము తరుగలేదు. స్త్రీ, బాల, వృద్ధ భేదములు లేక సమస్తవర్గములవారును మహానాయకుని యడుగుజాడల నచంచల విశ్వాసముతో నడచినారు.

ఆసేతు హిమాచలపర్యంత భారతమున నుష్పచట్టముల దిరస్కరించుటతోబాటు విదేశ వస్త్రబహిష్కరణము, మద్య పాన నిరోధములు సాగినవి. లక్షలాది గ్రామములు గార్చిచ్చు వలె బ్రజ్వలిల్లి ప్రభుత్వవనముల దహింప దలకొన్న యుద్వమమును రూపుమాపుటకు ప్రభుత్వము సమస్తశక్తుల వినియోగించినది; దౌర్జన్యమునకు బూనుకొనినది.

ఎర్రవాడజైలులో నున్నను మహాత్ముని మూర్తియే సమరము సాగించుచున్నది. ప్రతిగ్రామ మొక యుద్ధరంగమైనది. అయిదు నెలలు సత్యాగ్రహ సమరము సాగినది.

మహాత్ముడు స్వాతంత్ర్య గురుదేవుడై యర్జునులవంటి మహాయోధులను, కృష్ణభగవానుని వంటి రాజనీతిజ్ఞులను సృష్టింపగలిగినాడు. ఇది సమస్తమును మహాత్ముని విజయము! నిరుపమాన విజయము!!

కారాగారమున నున్నపుడు విదేశ పత్రికావిలేఖరులాయనను దర్శింపవచ్చినారు. వారితో 'నేడైనను నేను సంధికి సంసిద్ధుడనే' యని మహాత్ముడు వాక్రుచ్చినాడు. వా రా మహాత్ముని యాత్మబలమునకు, సత్యప్రియత్వమునకు, నిరుపమాన త్యాగములకు ముగ్ధులై 'కారాగారమున బద్ధుడైన మహాత్ముడు భారతీ యావతారమూర్తి. ఈనాడైన ప్రభుత్వమాయనతో సంధిగావించుకొనుట ప్రభుత్వమునకును బ్రపం

చమునకును లాభదాయక' మని యుద్ఘోషించినారు.

సత్యాగ్రహ సమరమున మహాత్ముడు యుభిపించిన 'మోక్షనికత్తి' బ్రిటను హృదయాంతరాళమున బాడిచినది. ఆర్థిక బహిష్కరణముతో బ్రిటిష్ వర్తకము దెబ్బతినినది. 'ఖద్దరు' వ్యాపనముతో లాంక్ షైర్ కార్మికులు కడగండ్ల పాలైనారు. ప్రభుత్వమునకు లొంగక తప్పినది కాదు. విప్లవనేత మహాత్మునితో ప్రభుత్వము స్నేహపూర్వకముగ సంధియత్నము లారంభించినది. తత్ఫలితమే 12 నవంబరు' 31 నాటి రెండవ రౌండు టేబిల్ సమావేశము.

గాంధీజీ యాశయసిద్ధి యాసమావేశమునలన జేసూర లేదు. అఖిలభారత జాతీయకాంగ్రెసు కేకైక ప్రతినిధిగ నాసమావేశమున భారతదేశ స్థితిగతులు సామాన్యబ్రిటిష్ ప్రజలు విన, ప్రపంచము విన బలుకుట కవకాశము లభించినది. గాంధీజీ మృదులవ క్తృత్వము, సముచిత పరిహాసము, నచంచల విశ్వాసము, సత్య వాక్ప్రియత్వము — ఇన్ని మాటలే! నామహామూర్తి దివ్యత్వము ప్రపంచదృష్టిని భారతదేశముపై కేంద్రీకరించినది.

సమావేశాంతమున మితవాద పక్షనాయకుడు సర్ తేజ్ బహదూర్ సపూ 'భారతదేశమున శాంతియుత వాతావరణమును గల్పించి రాజకీయరంగమును జక్కదిద్దు కొనుట కవకాశ మి' మృని బ్రిటిష్ ప్రధానమంత్రి మేక్దొనా ల్డును వేడుకొనినాడు. తత్ఫలితముగ బ్రభుత్వము కాంగ్రెసు కార్యవర్గసభ్యులను 25 జనవరి 31 న విడుదల జేసినది. మిత

వాదులు కొందరు మహాత్ముని దర్శించి కాంగ్రెసు ప్రభుత్వముల మధ్య సంధిప్రయత్నము లొనర్చినారు.

గాంధీజీ రాజప్రతినిధి ఇర్విన్ ను జూడగోరినాడు. పక్షము దినములు సుదీర్ఘములుగ సంభాషణలు సాగినవి. 'గాంధీ - ఇర్విన్' సంధి జరిగినది. మహాత్ముడు సత్యాగ్రహ సమరమూపినాడు.

కాలచక్రము భ్రమించుచున్నది. మహాత్ముని సుదీర్ఘ సమరవిధాన ముప్పైగేడు నడుకురక్తముగల యువకలోకమునకు సంత్పత్తి గలిగించుటలేదు. కార్మికలోకమును మేల్కొల్పిన కాంగ్రెసు సంస్థను ధనికవర్గసంస్థ యనివారు నిందింప నారంభించినారు. వారిలో జైతన్యము సముజ్వలమై పొడకట్టుచున్నది.

28 మార్చి 31. కరాచీ కాంగ్రెసుసమావేశములో 'గాంధీ - ఇర్విన్' సంధిషరతులను విమర్శించి వ్యతిరేకించి నారు. అధ్యక్షుడు వల్లభాయీపటేల్ 'నేను కర్షకాధ్యక్షుడ'నని ప్రకటించినాడు. మహాత్ముడు 'ధనికవాది' వను నిందను భరింప లేకపోయినాడు. భవిష్యత్ స్వరాజ్యమున సర్వమానవుల ప్రాథమికహక్కుల నుద్ఘాటించుచు కొన్ని తీర్మానముల బ్రవేశపెట్టి వారిని శాంతపరచినాడు.

కరాచీకాంగ్రెసునుండి తిరిగివచ్చి నాయకులు 'సత్యాగ్రహ సమరమున శాంతిరంగమగు నిర్మాణకార్యక్రమమునకు బూనుకొనినారు. మద్యనిషేధము, విదేశవస్తు, వస్త్రబహిష్కరణము దేశమున దీవ్రతరముగ సాగుచున్నవి. వివిధరాష్ట్ర ప్రజలు గాంధీ - ఇర్విన్ సంధి షరతుల పాటించి మహాత్ముని

యాజ్ఞానుసారముగ చట్టసమ్మతముగ బ్రవర్తించుచున్నారు. ప్రభుత్వపక్షమునుండి సంధి కనేక వ్యతిక్రమములు జరుగుచున్నవి. “మీ ఆంగ్లేయప్రభుత్వ వైతికబల మింతేనా?” యని మహాత్ముడు చైచ్చస్వనమున గర్జించినాడు.

తత్కారణముగ నూతనరాజప్రతినిధి వెల్లింగ్డన్ - గాంధీజీ మరల నొక సంధి గావించుకొనినారు. పిమ్మట నొక ‘రాండ్ టేబిల్ సమావేశము’ బ్రిటిష్ ప్రభుత్వ వాంఛ ననుసరించి జరిగినది. అదియును భారతీయప్రజలకు బ్రయోజనకారి కాలేదు. కాని శాంతియుతముగ పాలనమొనర్తు మని మహాత్ముడు వాగ్దానమును గైకొని లండనునుండి తిరిగివచ్చినాడు.

లండనులో బ్రభుత్వము చెప్పిన దొకటి; భారతమున ననుసరించు చున్న విధాన మొకటి. వంగ, సంయుక్తరాష్ట్రములలో నది దురంతములకు బూనినది. వాయవ్యసరిహద్దు రాష్ట్రమున కాల్పులతో నిత్యమును బ్రజల విప్లవమునకు పురికొల్పుచున్నది. ప్రముఖనాయకుల నందర సనతికాలములో గారాగారముల బంధించినది.

మహాత్ముడు ‘బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము భారతదేశమునకు స్వేచ్ఛను బ్రసాదించ దలపలే’ దని నిశ్చయ మొనర్చుకొనినాడు. మరల నొకమారు జాతిశక్తిని బ్రదర్శింపక తప్పదని తలపోసినాడు. ‘ఈ ప్రభుత్వచర్య లన్నిటికిని దాతృర్యము మన మధ్య సుహృద్భావము లుత్తమైన దనియేనా? భవిష్యత్కాలమున వ్యవహరింపవలసిన విధానమునుగూర్చి కాంగ్రెసుకు నా సలహా నిచ్చుటకుముందు మిమ్ముకలుసుకొన మనినారా?’

యని రాజప్రతినిధికి దంతివార్త నంపినాడు.

సమాధానము వచ్చినది. ప్రభుత్వము 'నా విధానమున నెట్టి లోపములే' దని సమర్థించుకొనినది. కాంగ్రెసు అగ్ర నాయకులను నిందించినది. విప్లవాంతమును జూచిగాని విశ్రమింపనని బెదిరించినది. గతసత్యాగ్రహ సమరము 4 మార్చి 31 లో నంతమైనది. శాంతిసమయమున నది సర్వవిధముల సత్యాగ్రహ సమరయోధుల నెదుర్కొన సన్నాహము లొనర్చు కొని తానే కాలుద్రువ్వి కయ్యమున కాహ్వానించినది.

30 లో జరిగిన సమరమున గుజరాత్ లోని గామములు ప్రభుత్వదౌర్జన్యములకు విశేషముగ గురి యైనవి. గాంధీజీ ప్రియానుచకు డగు వల్లభాయీతో నాగ్రామముల కేగి ప్రజల నాశ్వాసించి రావలె నని తలపెట్టినాడు. నేడో రేపో వారు బయలుదేర వలసియున్నది. ప్రభుత్వము వా రిరువుర నిర్బంధించి కారాగారమునకు జేర్చినది.

పీయనాయకుల నిర్బంధవార్తలు భారతదేశము నలు దెసల జేరుకొనిన మరుక్షణముననే సమరారంభ మైనది. తీవ్ర రూపమున నెదుర్కొని యోధవరుల బ్రభుత్వము శిక్షించుచున్నది.

బ్రిటిష్ ప్రధానమంత్రి మాక్డొనల్లు కుటిల రాజనీతి నిష్టాతుడు. మతకలహ బీజముల బ్రభుత్వము దేశమున పూర్వమే నాటినది. అవి నే డంకురించినవి. వాటి నండచేసుకొని మతప్రతినిధ్య సూత్రమును బ్రయోగించి సమరపైని కుల విడదీసి విప్లవమును రూపుమాప నెంచి యతడు 17 ఆగష్టు' 32 న 'కమ్యూనల్ యెవార్డు' ను బ్రయోగించి

నాడు. దీనికి మహాత్ముడు వ్యతిరేకింపక మానడు. 'మీకు స్వపరిపాలన మొసగువేళ మీనాయకుడే యజ్ఞపదుచున్నా' డని చెప్పవచ్చునని యతడు భావించినాడు. 'శాసనసభలలో నిమ్నజాతులకు ప్రత్యేకస్థానముల గల్పించినాడు. 'విభజించుచు పాలించు' నీ బ్రిటిష్ రాజనీతిని మహాత్ముడు కనిపెట్టినాడు.

గాంధీజీ సెప్టెంబరు 22 నుండి దీనిని ధిక్కరించుచు నామరణాంత 'ముపవాసదీక్ష' స్వీకరింప నిశ్చయించి నట్లు ప్రభుత్వమున కెరుకపరచినాడు. ఈ నిరశనవ్రత మహాత్ముని ముఖ్యో బ్రపంచము సమస్తమును కలతపడినది. తీవ్రముగ బ్రిటిష్ ప్రభుత్వచర్యను ఖండించినది. ప్రభుత్వ ప్రధానమంత్రికి నిజ నిశ్చయమును మార్చుకొనక తప్పినదికాదు.

హరిజనోద్ధరణ వ్యాప్తికి సేవాదళమును వృద్ధిచేయుటకై మహాత్ముడు బహుకాలమునుండి కృషించుచున్నాడు. అయినను కావలసి నందరు సేవకులు లభింపలేదు. దానికిని, హృదయ మాలిన్య క్షాళనార్థమును గాంధీజీ యిరువది యొక్కదినములు నిరశనవ్రతదీక్ష నారంభించినాడు. దీక్షారంభ ప్రథమ దివసముననే ప్రభుత్వ మాయనను గారాగారమునుండి విముక్తు నొనర్చినది. మహాత్ముడు కొంతకాలము సత్యాగ్రహసమర మాపినాడు.

నిగ్గుదేరిన సమరయోధబలమును సేకరించుకొని మరల మహాత్ముడు వారికి వ్యక్తసత్యాగ్రహ మహామంత్రి ముప దేశించి '30 ఆగష్టు 1న రాస్ గ్రామమునకు యాత్రికై బయలుదేరు వేళ బ్రభుత్వమాయనను బంధించినది. నాలుగు దినముల తరువాత నెర్రవాడ గ్రామమును దాటి పూనా

నగరమున నివసింప వలసిన దని శాసించినది. మరుక్షణముననే మహాత్ము డాశాసనమును ధిక్కరించినాడు. తిరిగి బంధించి ప్రభుత్వ మొకసంవత్సరము గాంధీజీకి గారాగారవాస శిక్ష చెప్పినది.

నాయకుని యాదేశానుసారముగ కాంగ్రెసుసేవకు లొకరి వెంట నొకరు వ్యక్తిసత్త్వాగ్రహ మారంభించినారు. సమస్త కారాగారములును గాంధీసేవతో నిండిపోయినవి. దౌర్జన్యముతో నెంత యెదుర్కొన యత్నించినను ప్రభుత్వము పొంగిపొరలి పైబడుచున్న చైతన్య మహాసముద్రముల నాప లేక పోవుచున్నది.

ప్రభుత్వమును దల్లడిలజేయ మహాత్ముడు జైలులో నిరశనదీక్షా మహాస్త్రమును బ్రయోగించినాడు. ప్రభుత్వము చలింపలేదు. మహాత్ముని శరీరస్థితి నీరసించినది. ప్రభుత్వోద్యోగులు శ్రద్ధవహించి యాయనను పూనా వైద్యశాలకు జేర్చినారు. ప్రాణభయకారణముగ ప్రపంచమున గగ్గోలు ప్రారంభమైనది. మహాత్ముని ప్రభుత్వము 2కి ఆగట్టన విడుదలచేసినది. సత్త్వాగ్రహ సమరనేత కిది మరియొక విజయము.

‘34. కాంగ్రెసులో మార్పువచ్చినది. సత్త్వాగ్రహ సమరవిధానము మాని తాత్కాలికముగ శాసనసభా ప్రవేశ మొనర్ప నిశ్చయమైనది. అది విని ప్రభుత్వముతో సహకరింప నిచ్చగించినా రను నమ్మకముతో నది కాంగ్రెసుపై నిషేధము తొలగించినది.

‘35. రాజ్యాంగచట్టమును సిద్ధమొనర్చి ప్రభుత్వము దానిని 37 లో నమలుకు కొనివచ్చినారు. ఎన్నికలు జరిగినవి.

కాంగ్రెసు పాల్గొనినది. అఖండ విజయము చేకూరినది. నిత్య వ్యవహారములలో గవర్నర్లు జోక్యము కలిగించుకొన మని వాగ్దాన మొనర్చిన పక్షమున మంత్రివర్గముల నేర్పాటు గావించు మనినారు. ప్రభుత్వాంగీకారముతో కాంగ్రెసు మంత్రివర్గము లేర్పాటైనది. ప్రభుత్వము నడచుచున్నది.

ద్వితీయ ప్రపంచమహాయుద్ధ మారంభమైనది. ప్రభుత్వము భారతదేశమును యుద్ధమున దింప యత్నించుచున్నది. మహాత్ముడు గమనించినాడు. “ప్రజాభీష్టము లేక భారతమును యుద్ధములోనికి దింపరాదు. ‘యుద్ధము — శాంతి’ రెంటిని నిర్ణయింప ప్రజలు శక్తివంతు” లని సబర్కత్తీ ఆశ్రయమునుండి గద్దించి పలికినాడు. ప్రభుత్వము కాంగ్రెసును యుద్ధసహాయ మర్థించినది. కాంగ్రెసు కార్యవర్గము సమావేశమై నాయకుని పలుకున కనుగుణ్యముగ నిట్లుపలికినది.

“మీకు సాయ మొనర్ప సర్వదా సంసిద్ధులము. కాని యొక మహోన్నతాశయమునకై పోరాడుసమయమున సరి సమానుల మధ్యనే సహకారము లభింపగలదు. ప్రజలు మహాత్ముని నాయకత్వమున స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించ మహోన్నత త్యాగము లొనర్చినారు. వారు సర్వదా ప్రజా ప్రభుత్వమును, స్వేచ్ఛను కాంక్షింతురు. మీరొనర్చు యుద్ధము సామ్రాజ్యవాదుల వలసరాజ్యముల రక్షణార్థమైనచో దానితో భారతీయ ప్రజ కెట్టి సంబంధమును లేదు. భారతదేశమునకు స్వాతంత్ర్యమును ప్రకటింపుడు. మీకు సమస్తసహకారమును లభించును.”

సమాధానముగ “యుద్ధానంతరము సర్వపక్షముల

తోను, సమస్త వర్గములతోను, సంస్థాన ప్రభుత్వవర్గములతోను సంప్రదించి 'కిర ఇండియా చట్టము' న నవసరమగు మార్పులచేతు" మని రాజప్రతినిధి లిస్టిత్ గో యతిజాగరూక తో నొక ప్రకటన గావించినాడు. మహాత్మునికి సత్యాగ్రహము జనించినది.

“బ్రిటిష్ ప్రభుత్వ మాపగలిగినంత వరకును భారత మునకు ప్రజాప్రభుత్వము కల్గ” అని వ్యాఖ్యానించినాడు. ప్రజాప్రభుత్వమును పొందవలె నన్న ప్రభుత్వము నెదుర్కొని దాని శక్తిని క్షీణింపజేయుటయే కర్తవ్య మని మహాత్ముని భావము. కాంగ్రెసు కార్యవర్గముచే గాంధీజీ 'ఇది కేవలము సామ్రాజ్య తత్వము. మీతో యుద్ధమున సహకరింప' మని తీర్మానము చేయించినాడు. యుద్ధవిషయమున బ్రిటిష్ ప్రభుత్వ మున కెట్టి సహకారము నీయవల దని మంత్రీవర్గములకు తాళిదు లందజేయించినాడు.

ప్రభుత్వమునకు కాంగ్రెసునకును బెడిసినది. కాంగ్రెసు మంత్రులు పదవులకు రాజీనామా లిచ్చినారు.

మహాత్ముడు సమర మొనర్చు చున్నను బ్రిటిష్ వారి సుహృద్భావమును లుప్త మొనర్చుకొనలేదు; మైత్రి సూత్ర మును ఛేదించలేదు. ఇట్టి క్లిష్టస్థితియందును “బ్రిటన్ వినాశన మున మేము స్వాతంత్ర్యమును గోర” మని ఘంటాపథముగ పలికినాడు. 7 జూలై 40 న భారత స్వాతంత్ర్యమును బ్రకటించి కేంద్రమున 'తాత్కాలిక జాతీయ ప్రభుత్వము' నేర్పాటు జేయించిన తా మేనాడైన యుద్ధమున బ్రిటన్ తో సహకరింపుటకు సిద్ధముగ నున్నా మని కార్యవర్గముచే బలి

కించినాడు. యుద్ధాగ్నులమధ్య దహించుకొని పోవుచున్న బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమున కిందులో కొంత శీతలత్వము ద్యోతకమైనది. రాజప్రతినిధిని బిలిపించి సంప్రదించి బ్రిటిష్ యుద్ధకాల ప్రధానమంత్రి చర్చిల్ యతనిచే (8 ఆగష్టు) నొక నూతన ప్రకటన జేయించినాడు.

గాంధీజీ సునిశితబుద్ధితో నా ప్రకటనను బరిశీలించి 'బ్రిటన్ నిరూపించు స్వతంత్ర భారతమునకును, కాంగ్రెసు నిరూపించు స్వేచ్ఛా భారతమునకును మధ్య నొక యఘాతమున్నది. రాజప్రతినిధి ప్రకటనతో నది విస్తరించిన' దని యొక మహావాక్యముచు గాంధీజీ బలికినాడు. సమరనేత భావము నమస్త భారతమున కవగతమైనది.

భారతమునకు యుద్ధాగమనము మహాత్ముని సంచలించజేసినది. నూతన ఓరిణామమున సత్యాగ్రహసమర విధానమెట్లుగుణ మగునో గాంధీజీకి బోధపడలేదు. ఆయన యనుచరులలోనే ప్రముఖులైన కాంగ్రెసువాదులు దానిని వ్యతిరేకించుచున్నారు. సాయుధబలముల నెదుర్కొన సత్యాగ్రహ సమరవీరులు సమర్థులు కారని వారి వాదము. గాంధీజీ కెవ్విధమైన హింసాత్మక చర్య లన్న నిష్ప్రములేదు. తాని కాంగ్రెసునకు స్వయంసిర్ణయ మొనరించుకొన సనుజ్ఞయిచ్చినాడు. ఇతరు లెట్టి తీర్మాన మొనర్చినను సమరనేత గాంధీజీ యిష్టమే భారతప్రజానీకమున కభీష్టము.

కిషన్మితిలో గార్యరహితతను మహాత్ముడు సహింసలేక పోయినాడు; రచనలు సాగించినాడు. అవి దేశమునకు నూతన

చైతన్యమును బ్రసాదించినవి. 'కేవల వాక్స్వాతంత్ర్యమున కైనను నాయకత్వము వహించి సత్యాగ్రహ సమరమును సాగింపు' డని యనుచరులు మహాత్ముని వేడుకొనినారు. ముందు వెనుక లాలోచించి ప్రజోద్యమ మారంభించుట ఖేమ కరము కాదని మహాత్ముడు నిర్ణయించి 'మే మొనర్చు సమ రము కేవలము బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము పట్ల నైతిక వ్యతిరేక భావమును బ్రకటించుటయే' యని వ్యక్తి సత్యాగ్రహ మారంభించినాడు.

ప్రభుత్వము బ్రిటిష్ యుద్ధమంత్రి వర్గములోని క్రిపును భారత దేశమునకు రాయబారిగ నంపినది. అతడు '42 మార్చి నెలలో భారత దేశమునకు వచ్చి సంప్రదింపులు విఫలము లగుట వలన నేప్రియలు నెలలో నింగ్లండు చేరినారు. అతని మూలమున నైనను ప్రభుత్వము యుద్ధానంతరము భారత దేశ మునకు బ్రజాస్వామికమును బ్రకటింప యత్నింతుమని వాగ్దా నము మాత్రమే యొనర్చినది. మహాత్ముడు క్రిపుప్రతిపాద నను "ముందుతారీకు వేసి బద్దలైపోనున్న బ్యాంకున కిచ్చిన చెక్కు" అని ముక్తసరిగ నొకమాటతో పరిహాసించినాడు. కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడు అజాద్ "ఇట్టి ప్రతిపాదనలకు 'కాంగ్రెసు అంగీకరింప నేర' దని విస్పష్టముగ మహాత్ముని వాక్య ముల కనుగుణముగ పలికినాడు.

క్రిపు దేశము నుద్వేగముతో ముంచి వెడలిపోయి నాడు. ఒక వంకనుండి బర్మారంగమున నవిజేయులై జపాను వారు భారతముపైబడ వచ్చుచున్నారు. ఇట్టి స్థితిలోనైన ప్రిభుత్వవిధానమును వ్యతిరేకింపక తప్పదని మహాత్ముడు నిశ్చ

యించినాడు.

సబర్కత్తి ఆశ్రమమున కొంతకాలము నిశ్చలమాన సముఖో తపస్సు సాగించినాడు. 'నూతన తారకమంత్ర' మును దర్శించినాడు. అప్రయత్నముగ నా మహానాయకుని నోట వైదొలగు' డను మహావాక్యము ముద్భవించినది.

8 ఆగష్టు '42 న కాంగ్రెసుచే 'వైదొలగు' డను తీర్మానమును చేయించి ప్రభుత్వమున కందజేసినాడు. జాతీయ భారతమున నది నూతన యుద్ధనినాద మైనది. ఈ తీర్మానము ననుసరించి బ్రిటిష్ వారు తక్షణమే భారతప్రభుత్వమును పరిత్యజించి, వైదొలగనిచో నాయకత్వము వహించి 'యావద్భారతమును సమరరంగము గావించి యహింసాశక్తితో నెదుర్కొనక తప్ప' దని గాంధీజీ బెదరించినాడు. 'తీర్మానమున పరదేశీయులపట్ల నాచరణలో ద్వేషమున కేమాత్ర మాస్థారములేదు. వీరు పరదేశీయు లన్న భయమున్న నే ద్వేషమునకు దావున్నది. ఆభయము లేనినాడు ద్వేషమే లేదు.' అని తీర్మానమును సమరనేత సమరసభావముతో వివరించినాడు.

"భారతము కొరకును, సంయుక్త రాష్ట్రముల క్షేమము కొరకును బ్రిటిష్ రాజ్యపాలన మంతమొందు టావశ్యకము. ఆపాలనము నింకను కొనసాగించుట భారతమును శక్తి 'విహీన మొనర్చుట. మా దేశాభ్యుదయము నరికిట్టుట స్వరక్షణకును, బ్రపంచస్వేచ్ఛకును భారతజాతి సహాయపడ నేరనిస్థితిని కల్పించుట" అని మహాత్ముడు కాంగ్రెసు కార్యవర్గముచే దీవ్రమగు తీర్మానమును జేయించినాడు.

'వైదొలగు' డను తీర్మాన మెంత సాహసో పేతము!

అందును యుద్ధసమయమున ! సంప్రదింపుల కవకాశములేదు. ప్రభుత్వము మండిపడినది. మహాత్ముని, కాంగ్రెసుకార్యవర్గము, నితర ప్రముఖ నాయకుల నది బందీల నొనర్చినది. కేంద్ర, రాష్ట్ర, పట్టణ, గ్రామ కాంగ్రెసుసంస్థల రాజద్రోహ సంస్థలుగ నిశేధించినది. ప్రచండములగు శిక్షల పాల్వేయ సిద్ధపడినది.

నాయకులకారాగార నిర్బంధముతో దేశ ముద్రిక్తమైనది. యానద్భారతమున విప్లవము చెలరేగినది. హింసాత్మకచర్య లారంభించినవి. సాయుధబలములతో కొందరు వీరుల సైని కొద్యోగు లెదుర్కొనినారు. సమస్తవిధముల బ్రభుత్వమును తారుమా రొనరింప యత్నించినారు. వారు తరలి మార్గముల విచ్ఛేదించి, తపాలాఫీసుల దహించి, రైలు మార్గముల నెదుర్కొనినారు.

భారతమున జరుగుచున్న హింసా ప్రతిహింసల 'కే మాత్ర'ము నేను బాధ్యుడను కా' నని విస్పష్టముగ గాంధీజీ ప్రకటించినాడు. అది 'వైదొలగు' డను తీర్మానమును నిరాకరించి నాయకుల బందీనొనర్ప నుద్రిక్తపరవశులైన ప్రజలొనర్చిన యున్నతృప్త్యములు కాని సత్యాగ్రహసమరనేత యాజ్ఞానుసార మనుయాయు లొనర్చిన సమరముకాదు.

'మహాత్ముని విడుదల యొనర్పు' డని వర్గ, మత, వైషమ్యము లెల్ల మాని సమస్తభారతమును బ్రభుత్వము నేకకంఠమున వాంఛించినది. వారు పెడచెవి జెట్టినారు. తత్కారణముగ రాజప్రతినిధి కార్యవర్గ సభ్యులెల్లరును రాజీనామా లిచ్చినారు. ఇది మహాత్మునకు వినూతన విజయము.

‘నైదొలగు’ డను మహాత్ముని శాసనమునకు భిన్నముగ ముస్లింలీగ్ అధ్యక్షుడు జిన్నా ‘విభజించి - నైదొలగు’ డని పట్టుబట్టినాడు. నూతన రాజప్రతినిధి వేవెల్ ‘రాజకీయముగ, నార్థికముగ, భారత మేకైకము. అవిభాజ్య’ మనియును, దాని భాగోళికస్థితిని మార్చ వీలులే దనియును బ్రకటించినాడు.

గాంధీజీ చెరసాలనుండి విముక్తుడైన తక్షణమే జిన్నాతో ‘భేటీలు’ జరిపినాడు. సఖ్యము కలుగలేదు. ‘మీలో మీ కభిప్రాయ భేదము లున్న స్వాతంత్ర్యము నిచ్చు టెట్లని’ బ్రిటన్ మరల పాతపాట పాడినది. ప్రభుత్వ మేర్పాటుచేసిన సిమ్లా సమావేశమును నిష్ప్రయోజన మైనది.

1946 - 46 క్రొత్త యెన్నికలు జరిగినవి. సింధు, వంగరాష్ట్రములలో దప్ప మిగిలిన సమస్తరాష్ట్రములలోను కాంగ్రెసున కఖండ విజయము చేకూరినది. రాష్ట్రప్రభుత్వముల గాంగ్రెసు నడుపుచున్నది.

మహాత్ముని సమరఫలితముగ సమాత్యత్రయము — పెథిక్ లారెన్సు, అలెగ్జాండరు, క్రిష్ణు — భారతదేశమునకు రాయబారమునకై వచ్చినారు. క్రమముగ ‘రాజ్యాంగ నిర్మాణ సభ’ యేర్పాటైనది.

జూలై 47 నెలలో బ్రిటిష్ పార్లమెంటు ‘ఇండియా స్వాతంత్ర్య చట్టమును’ బ్రకటించినది. మహాత్ముని సమరఫలితముగ భారతీయులకు స్వాతంత్ర్య మవతరించినది. ‘అధిన వేశ రాజ్యాంగముగ’ కొంత కాల ముండి నే డామహావీరుడు నెహ్రూ నాయకత్వమున స్వతంత్రపరిపత్తితో ‘గణరాజ్య’

[రిపబ్లిక్] మైనది.

మహాత్ముడు భారతనౌకను స్వాంతంత్ర్య సమర మహా సముద్రముల నడిపించి యొక యొడ్డునకు జేర్చిన నావికుడు. సత్యప్రియత్వము, అచంచల విశ్వాసము, అనుపమాన కార్య దీక్ష, త్యాగము, సేవ, నిర్భీతి, గాంధీజీలోని మహానాయక లక్షణములు.

ఆయన సమరవిధాన మాశాపూరితము; అపూర్వము; మైత్రీయుతము. 'సత్యాగ్రహ' మాయన పరగా పవిత్ర సాధనము.

బాపూజీ వీరపుంగవుడు; అగ్రగామి !! పురుషోత్త ముడు !!!

నే తా టీ

ద్వితీయ ప్రపంచమహాయుద్ధము తీవ్రతరముగ సాగుచున్నది. కలకత్తా ప్రసిడెన్సీ కారాగారమునుండి ప్రభుత్వమున కొక లేఖ చేరినది [26-10-40] — అం దిట్లున్నది.

“బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము నన్ను పశుశక్తిగో గారాగారమున బంధింప నిశ్చయించినది. ఇందుకు నే సంగీకరింపలేను. విడుదల యగుటయో మరణించుటయో నిశ్చయము కావలెను. మృతినొందుట వలన దాత్తాలిక ప్రయోజన మణుమాత్ర ముండ దని నే నెరుగుదును. అయినను నా జాతి జీవించి యున్నంత వరకు నది నిరర్థకము కాదు.”

“నామృతి భవిష్యద్భారతమున స్వాతంత్ర్యయోధులకు తాహా బీజము కాగలదు. ...

“జగత్తులో సమస్తమును నశింపక దప్పదు. కాని భావము, లాదర్శములు, స్వప్నములు వినాశము నొందవు. ఏ యాశయమున కొక త్యాగి ప్రాణముల బలియిచ్చునో యది సహస్ర హృదయక్షేత్రముల బునరుజ్జీవించును. ...

“జాతిబ్రతుకునకు వ్యక్తుల బలి యావశ్యకము. నా పునీత భారతము పౌరుషోపేతమై స్వాతంత్ర్య సముపార్జన మొనర్పవలె నన్న నేను మరణింపక దీరదు. ...

“బానిసబ్రతు కొక మహాశాపము. అన్యాయముతో

నక్రముముహో సంధిగావించి జీవించుట మహాదోషము; జీవింప దలచిన జీనము లర్పించుట సనాతన ధర్మము. వీనిని మరచి పోకు డని స్వదేశీయుల నే హెచ్చరించుచున్నాను.”

మూర్తీభవించిన స్వాతంత్ర్యోచ్చ వలె నిట్టిలేఖను వ్రాయగల వా డెవరు ? — బోసుబాబు !

ప్రభుత్వ మాయనను విడుదల జేయకున్న మరణాంతముగ ‘నిరశన వ్రతదీక్ష’ బూను నట ! బలవంతముగ నాహారము నిప్పింప యత్నించిన సమస్త శక్తితో వ్యతిరేకించు నట !! 29 నవంబరు’ 40 న దీక్ష నారంభించు నట!!

ప్రభుత్వము తాళిదు మరల మరల జదువుకొన్నది. ఆయన దృఢనిశ్చయమున కాశ్చర్యపడినది. ఆయన యొక యసామాన్య వ్యక్తి. సమస్త ప్రపంచమున స్వాతంత్ర్య పీఠుడని ప్రసిద్ధిగన్న మహాపురుషుడు ! విడుదల జేసిన నూరకొను వాడుకాడు. మరణింప నిచ్చగించిన యావద్భారతమున కార్చిచ్చు రగుల్చు కొన్నట్లు. చల్లార్ప దాని తరముగాదు.

తమ యసమర్థత లోకమునకు వెల్లడికాకుండగ బోసు బాబును ప్రభుత్వము కారాగారమునుండి విముక్తునిజేసి, యనేక నియమముల విధించి, కలకత్తాలో గృహపరిసరములు దాటరా దని శాసించినది, కన్నుల వత్తిడుకొని కనిపెట్టుచున్నది. భారతస్వాతంత్ర్యమే జీవితలక్ష్యముగ నిరంతరము కృషి యొనర్చుచు, శారీరక మానసిక వ్యధలతో నా మహా శూరు డాశయసిద్ధికై యుపాయాన్వేషణ మొనర్చుచు కాలము గడుపుచున్నాడు.

బోస్ బాబు కలకత్తానుండి 1941 ఫిబ్రవరి నెలలో

సంతర్థాన మైనట్లు వార్తాపత్రికలు ప్రకటించినవి. స్వల్పకాలమునకు బూర్వమే యాయనతో సంప్రదించిన సర్దారు శార్దులసింగ్ కవక్షీర్ “భారతమున కిక స్వాతంత్ర్యము కల్లయని విసిగి వేసారి బోసుబాబు సన్యసించి దక్షిణదేశములో నే పుణ్యక్షేత్రమునలో కాలముగడుప వెడలియుండు” నని యొక ప్రకటన జేసినాడు. ప్రభుత్వము కురుక్షేత్రమున సన్యాసి వేషమున నున్న బోస్ బాబును బట్టుకొన్నట్లు ప్రభుత్వమున నొక ప్రకటన గావించి తరువాత దిద్దుకొన్నది. భారత స్వాతంత్ర్య సమరాంగణమున నగ్రిగామియై నేడు సన్యసించినా డన్న వార్తలను దేశము నమ్మలేకపోయినది. మహా భారత కురువృద్ధుల యాత్మల దన్నావహంప వేడుకొన వెడలియుండ వచ్చు నని యది భావించినది.

దేశమున కొంతకాలము బోసుబాబుమాట వినిపింప లేదు. అచంచల కార్యచరణదీక్షతో నాదేశభక్తుడు కష్ట నిష్ఠూరముల కొర్చి కాబూల్ మార్గమున జర్మనీ ముఖ్యపట్టణ మగు బెర్లిన్ నగరమును జేరుకొనినట్లు జర్మన్ ఆకాశవాణి ప్రకటించినది. అది విన్ననాడు జాతీయభారత మానంద తరంగ డోలికల నోలలాడినది. బోసుబాబు సైన్యముతో సరిహద్దుల బ్రవేశించి సమరము సాగించుచునని నిశ్చయించినది.

బోసుబాబు దూరాలోచనాపరుడు. స్వప్నవీధుల విహరింపని కార్యశూరుడు. ప్రపంచ రాజకీయముల సూక్ష్మపరిశీలనా జ్ఞానమున నవగత మొనర్చుకొన్న రాజనీతిజ్ఞుడు. ఆయన ప్రధమ ప్రపంచ మహాసంగ్రామానంతరము జరిగిన

వర్తనలు సంధికి గ్రమముగ వ్యతిక్రమములు కలుగుట గమనించి దూరదృష్టితో ద్వితీయ మహాయుద్ధము తప్పదని నిశ్చయమొనర్చినాడు. అట్టి సమయము భారతస్వాతంత్ర్య సముపార్జనమునకు యోగ్యమైనదని నమ్మి యాశుభక్షణమునకై వేచియున్నాడు. అట్టి స్థితిగతు లేర్పడినవి. దేశమున సాగుచున్న సమరమునకు సహాయకారిగ సాయుధ విప్లవము కొంత సాగింపవలె నని యూహించి యాయన జర్మనులతో సఖ్యమొనర్చుకొని యుండును.

తూర్పు ఆసియాలో మార్చి 1942 లో భారత స్వాతంత్ర్యసమితి యేర్పాటైనది. దాని పర్యవేక్షణ క్రింద భారత జాతీయ సైన్యము (అజాద్ హింద్ ఫౌజ్) దేశ విముక్తికై స్వాతంత్ర్య సమరము సాగింప దలచినది. వారికి సాయమొనర్ప వలసిన జపానువారితో సంబంధ బాంధవ్యములు సక్రమముగ లేవు. అట్టి స్థితిలో వారు జర్మనీనుండి సుబాస్ బాబును తూర్పు ఆసియాకు వచ్చి భారత జాతీయ సైన్యముతో సమరము సాగింపు డని యాహ్వానించినారు.

అరచేత ప్రాణములతో, నత్యుపద్రవకరమైన ప్రయాణమొనర్చి బెర్లిన్ నుండి జర్మను, జపాను జలాంతర్గాములలో బోనుబాబు సింగపూరు జేరినాడు. ఆంగ్లేయ పాలనలో నున్న సముద్రములలో నతని జలాంతర్గాములు నడచినవి. విశ్వాసమాయనను కాపాడినది! దేశభక్తి యాయనచే నట్టి సాహసకృత్య మొనరింపజేసినది!!

1943 జూలై 2 న దేశీయులకు దర్శన మిచ్చుటకు ముందు పీనాంగు మీదుగ జపాను ముఖ్యనగర మగు టోక్యో

కేగి, యాప్రభుత్వముతో నత్యావశ్యకములగు సంప్రదింపులు జరిపి, సర్వయత్నములును మాతృదేశ స్వాతంత్ర్యమున కనుకూలము లని గ్రహించి సింగపూరుకు విచ్చేసినాడు.

4, జులై. రంగూన్ లో కాఢీభవనములు జనసమర్థముతో గిటకిట లాడిపోవుచున్నవి. బోసుబాబు దర్శనార్థము విదేశములవారు చైనీయులు, జపానీయులు, మలయావాసులు, నితరులు వచ్చినారు. మిత్రరాజ్యముల పతాకలమ్య త్రివర్ణాంచిత భారతపతాక స్వాతంత్ర్యవిదాహముననా యన్నట్లు కొనలాడించుచున్నది. అలంకృతమైన యన్నతవేదికపై నుదయభారతమును దిలకించి మందహాస మొనర్చుచున్న మహాత్ముని తైలవర్ణచిత్రమున్నది. వేదికకు ముందు భారతజాతీయ సైన్యము, వారివెనుక తూర్పుఆసియా రాజ్యముల నుండి యామహాసభకు బ్రతీసిధులుగ వచ్చిన భారతీయులు నుపవిష్టులై యున్నారు.

‘ఇం క్విలాబ్—జిందాబాద్,’ ‘మహాత్మా గాంధీకీ జై,’ ‘బోసుబాబుకు జై,’ హర్షనినాదములతో భవనములు ప్రతిశబ్దించుచున్నవి. మూర్తీభవించిన శౌర్యగర్వమువలె నవనతముగాని శిరముతో, సమదృష్టితో, సాలప్రాంశువైన శరీరముతో, సభాంగణమును బ్రవేశించి వేదిక నలంకరించి యెదుట నున్న సమస్త మానవలోక హృదయముల బోసుబాబు మందస్మితముతో జూరకొనినాడు.

ఆమహాయోధుని బుష్పమా లాలంకృతు నొనర్చి, స్వాగతవాక్యములు పలికి భారతస్వాతంత్ర్య సమితి పూర్వాధ్యక్షుడు రస బిహారీ ఘోష్ నిరుపమాన త్యాగముతో

జాతీయ స్వాతంత్ర్యోద్యమ నాయకత్వమును స్వీకరింపు డని యర్థించినాడు. మహాజ్వల శిల్పమూర్తివలె వేదికపై నిలచి బోసుబాబు కార్యభారము వహింప సంగీకారమును దెలిపిన మరక్షణమున 'నేతాజీ కీ జై', 'ఇంక్విలాబ్—జిందాబాద్' వీరనినాదములతో నాభవనములు ప్రతిధ్వనించినవి.

నేతాజీ రస బిహారీ నభినందించి భారతీయ సోదరుల నుద్దేశించి యొక మహోపన్యాస మొనగినాడు.

“స్వరాజ్యాకాంక్షులైన భారతీయులకు గార్యరింగమున బ్రవేశింపవలసిన సమయ మాసన్నమైనది. నేటి యుద్ధపరిస్థితు లో గార్యాచరణమునకు గ్రమ శిక్షణ మావశ్యకము. ఈ తూర్పురాజ్యములలోని భారతీయు లెల్లరు నేకవాహినియై రాబోవు మహాసమరమునకు సిద్ధముకండు.

“స్వదేశమున బోరాడుచున్న సమరయోధులకు గార్య కర్తలుగ దేశభక్తులైన భారతీయులు నే డెందరో విదేశముల వ్యవహరించుచున్నారు. వారు మును పొనర్చినదియును ముందొనర్ప బోవునదియును భారత స్వేచ్ఛకొరకే. దేశీయుల యాశయములకు వ్యతిరీక్తముగ గాని, భారతసౌభాగ్యమునకు వ్యతిరీకముగగాని మన మెన్నడును బ్రవర్తింపము.

“కేవల స్వయంకృషి మూలకములైన సేవాత్మాగ ములవలన సముపార్జించిన స్వేచ్ఛనే మనము చిరస్థాయిగ నిలుపుకొన గలము. అంతమున విజయము మనదే. అంత మాత్రమున శత్రువుల శక్తి యల్ప మని మనము భావింప రాదు. మన సంకల్పములకు దాతాత్మకముగ నెట్టి యాటంక ములు కలిగినను వానికి మనము సర్వదా సంసిద్ధులము.

“ముందున్నది శత్రువులతో మహాసమరము. అది శక్తి వంతము. నీతి విరహితము. గుటిలము. క్రూరము. మన స్వాతంత్ర్యమునకై నేడు సాగింప నున్న యీచరమయాత్రలో నాకలిదప్పుల నెదుర్కొనవలెను; కష్టముల గరకుబారవలెను; బలవంతముల బయనింపవలెను; మృత్యువును బరిహసింప వలెను.

“ఇట్టి యగ్నిపరీక్షల కాగిననాడే విజయము మీది. మీరిందులకు సంసిద్ధులై వర్తించి బానిసవృత్తిలో మగ్గి నిర్భాగ్యమైన మన పవిత్ర భారతమునకు స్వేచ్ఛా సౌభాగ్యముల సంపాదించు రని నా ధృఢ నిశ్చయము”

నేతాజీ ప్రసంగమును విన్న భారతీయు లెల్లరును మంత్రముగ్ధు లైనారు. వారి రక్త ముడుకై తీసినది. శరీరము లుప్పొంగినవి. భారత పురాతన ప్రాభవము, నేటి దౌర్భాగ్య స్థితి కన్నులగట్టినది. భవిష్యత్తు వారికి ద్యోతకమైనది. వారాయ నలో నొక స్వాతంత్ర్య సమరయోధుని, మహానాయకుని దర్శించినారు. ఆత్మవిశ్వాసముగల యామహాత్ముని పిలుపునకు నిలువెల్ల జలించి సమస్తమును ధారవోసి నడిపిన బాటను నడువ నిశ్చయించినారు.

అమెరికా స్వాతంత్ర్య నేత జార్జి వాషింగ్టనుకు బ్రత్యేక సేన యున్నది. ఇటలీ స్వేచ్ఛాప్రదాత గారిబాల్డికి సమరశిక్షణ పొందిన సేనాదళ మున్నది. భారతమునకు జాతీయ విముక్తి సైన్యము లేదన్న కొరత యొకటి పూర్వము నేతాజీని బాధ పెట్టుచుండెడిది. కెప్టెన్ మోహన్ సింగు కృషి ఫలితముగ నాయన కది యప్రయత్న పూర్వకముగ లభించినది.

25 ఆగష్టు '43 నేతాజీ భారత జాతీయసైన్యమునకు సర్వసైన్యాధ్యక్ష పదవిని స్వీకరించినాడు. సైన్యముల నిట్లు దోభిధించినాడు.

“భారత విముక్తి సేనకు నాయకత్వ పదవిని స్వీకరించుట కన్న భారతీయుడై పుట్టినందుకు సార్థకత యేమున్నది? ఇది నాకు మహానంద కారణము! గర్వకారణము!!

“ఎత్తుకొన్నది మహాత్తర కార్యభారమని నే నెరుగుదును. ఎట్టి విషమస్థితిలోనైన నా భారతీయులకై కర్తవ్యపాలనమున నావశ్యకమగు శక్తిని బ్రసాదింపవలసినదని భగవంతుని వేడుకొనుచున్నాను. భారతీయ నాయకత్వమున నీసేన నిర్మితమైనందుకు బ్రతి భారతీయ హృదయమును గర్వింప వలసినదే.

‘చలోఁ ఢిల్లీ’ మీయుద్ధ నినాదము. మనలో నెందరీ స్వేచ్ఛాసమురమును గడచి జీవించుదురో నే నెరుగను. కాని యంతిమ విజయము మనదే నని నే నెరుగుదును. మనలో మిగిలిన వీరులు బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య శృశానవాటి యగు ‘ఎర్రకొట’ లో విజయప్రదర్శనములు జరిపిననాడు గాని మన కార్యభారము తీరదు.

“మీదు భారత జాతీయగౌరవమునకు గార్యకర్తలు. మూర్తిభవించిన భారతీయాశయములు. ఏ సైన్యమునకు మాతృదేశముపై నచంచల భక్తివిశ్వాసములో, సర్వకాల సర్వావస్థలయం దే సైన్యము కర్తవ్యమును నిర్వర్తించునో, యే సైనికులు నిరంతరము ప్రాణత్యాగమొనర్ప సంసిద్ధులొ వారజేయులు. ఈ యాదర్శత్రయమును మీ హృదయకొశముల లిఖించుకొనుడు.”

నేతాజీ దృక్పథము సమస్తము వారి కవగత మైనది. వారి హృదయము నాత డొడుచుకొనినాడు. భక్తిప్రేమతో దమ సర్వస్వమును వా రాయన కర్పించినారు.

సైనికుల భోగవృత్తులు సిద్ధమైనవి. సైన్యవిభాగములు జరిగినవి. సేనానాయకు లేర్పాటైనారు. వారికి నేతాజీ శిక్షణ శిబిరముల నేర్పాటుచేయించినాడు; వారిని దేశసేవాతత్పరులు గను, స్వార్థరహితులుగను, త్యాగమూర్తులుగను దీర్చిదిద్దినాడు. వారిలో జాతి, మత, ప్రాంతీయ వైషమ్యములు లేవు. శిక్షణము సవ్యభారతమున కనుగుణము.

“స్వయముగ నేను భారత జాతీయ సైన్యమున జేరినాను. భారతదాస్యవిముక్తికి నాజీవితము సంకితమొనర్చుచున్నాను. నా సర్వస్వము నొడ్డి మాతృదేశమునకై పోరాడుదును. ఈసేవలో నే, నెట్టి స్వార్థము నాసింపను. సమస్త భారతీయులు నాకు సోదరులు, సోదరీమణులు — నా దృష్టిలో మత, భాష, రాష్ట్ర విభేదములు లేవు”

అని ప్రతిసైనికుని యెద్దనుండి ప్రమాణమును గైకొని నేతాజీ సైనికులకు సంసిద్ధులు కండని యనుజ్ఞ నిచ్చినాడు.

ప్రపంచమున కింతకు బూర్వమే ఆజాద్ హిందు ఘోషను గురించి యాకాశవాణి ముఖమున 5 జూలై 43 న నేతాజీ యెరుకపరచినాడు.

బ్రిటిష్ వారితో యుద్ధమును బ్రకటించుట యన్న సామాన్యముకాదు. అంతర్జాతీయములగు ననేక విషయముల బరిశీలించిన గాని యొప్పుదు. కేవల సైన్యము చాలదు. ప్రత్యేక ప్రభుత్వము కావలెను. అందుకై నేతాజీ యొనర్చిన కృషి

ఫలించినది.

21 అక్టోబరు '43 - నాడు తాత్కాలిక స్వతంత్ర భారత ప్రభుత్వోత్పన్నమును వైభవోపేతముగ సింగపూర్ లో జరిపించి దానికి నధ్యక్ష పదవిని నేతాజీ స్వీకరించినాడు.

“తుది నిశ్వాస ముండునంతవరకును భారత దేశమును, నా ముప్పది యెనిమిది కొట్ల భారతీయులను దాస్యవిముక్తుల నొనర్చు సుబాస్ చంద్రబోసు యను నేను పవిత్రయుద్ధము కొనసాగింతు నని పరిపూత ప్రమాణమును పరమేశ్వర సాక్షిగ స్వీకరించుచున్నాను. నిరంతరమును భారతీయ సేన కుడనై భారత సోదర సోదరీమణుల సౌభాగ్యమునకే శ్రమింతును. ఇది నా పవిత్ర కర్తవ్యము. స్వేచ్ఛా సంపాదనానంతరము దానిని సుస్థిరము గావింప నాశరీరములోని తుది రక్త బిందువువర కొలికింతును.”

— ఇది బోసుబాబు గైకొనిన ప్రమాణము.

తదుపరి తాత్కాలిక ప్రభుత్వసభ్యులు నేతాజీయెడ సంపూర్ణ విశ్వాసమును బ్రకటించుచు నుపన్యసించి యాయన యడుగుజాడల నడతు మని ప్రతిపక్షిణి నేసినారు. నేతాజీ యొకదీర్ఘ ప్రకటన జేసినాడు. అందు 1857 నాటి ప్రథమ స్వాతంత్ర్య సంగ్రామ చరిత్ర స్మృతమైనది. సురాజిద్దాలా, హైదరాల్, టిప్పసుల్తాన్, వేలుతంబి, అప్పాసా హెబ్, బాజీరావు, లక్ష్మీ బాయి, తాతియా టోపే, కుంవరసింగ్, నానాసాహెబుల వంటి విప్లవవీరుల పవిత్రనామము లుటంకితములైనవి. కాంగ్రెసు జన్మమూదిగ స్వేచ్ఛాసంపాదనకై కాపించిన వివిధ యత్నముల నాయన పేర్కొనినాడు.

“దొంగతనము లతో, దోపిడులతో, ఖామములతో, మోసములతో, మృత్యువులతో, దేశీయుల హతాశుల గావించి సుహృద్భావమును కోల్పోయి, బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము భారత దేశమున నేడు మహోపద్రవమున నున్నది. ఈ దుర్బల ప్రభుత్వ చరమచిహ్నమును రూపుమాపుట కొక యగ్నిజ్వాలు చాలును. భారత విముక్తి సైన్యము తలపెట్టిన మహాత్తర కార్య మిదియే !

“స్వాతంత్ర్యమున కుపోవేళ యగు నీనాడు తాత్కాలిక ప్రభుత్వము నేర్పాటుజేసుకొని యాప్రభుత్వపు పతాక చ్ఛాయలలో తుదిసమరము సాగించుట భారతీయుల కర్తవ్యము. మహానాయకు లందరును స్వదేశమున కారాగారము లలో నున్నారు. ప్రజ లానిరాయుధులు. అందువలన నట్టి ప్రభుత్వమును భారతమున నెలకొల్పుటకు గాని, దాని నిర్వహణమున స్వాతంత్ర్యసమరమును సాగించుటకు గాని యవకాశము లేదు. అందువలన భారతీయులకు తూర్పుఆఫ్రికా లోని భారతీయ సోదరుల తోడ్పాటుతో ‘అజాద్ హింద్’ తాత్కాలిక ప్రభుత్వమును స్థాపించి తామే నిర్మించుకొనిన అజాద్ హింద్ ఫౌజు సహాయమున చరమ స్వాతంత్ర్య సమరమును సాగించుట కర్తవ్యము.

“ఈతాత్కాలిక ప్రభుత్వము ప్రతిభారతీయుని భక్తి భావమునకు సర్వాధికారి. ప్రతిపౌరున కీ ప్రభుత్వము సమాన ప్రాతినిధ్యమును, మత స్వాతంత్ర్యమును వాగ్దాన మొనర్చుచున్నది. దేశమునందలి సమస్త ప్రాంతముల శాంతి సౌఖ్య

సౌభాగ్యముల వృద్ధిపొందించుట, కుతంత్రములతో విదేశీయ ప్రభుత్వము సృష్టించి పెంచిన వైమనస్యముల రూపుమాపుట, కీప్రభుత్వము తీర్మానించినది.

“పరమేశ్వర నామ ముచ్చరించి, వెనుకటి తరముల భారతీయుల నేకజాతిగ మలచిన మహాదేశభక్తుల నామ ముచ్చరించి, భారతీయ సంస్కృతికై వీరత్యాగముల మరణించిన మహావీరుల నామముచ్చరించి, యీ ప్రభుత్వపు జెండా నీడల నిలచి పోరాడ వలసిన దని భారతీయ మహాప్రజను నేను పిలుచుచున్నాను.

చారిత్రాత్మకమగు నీ ప్రతికపై నేతాజీ తాత్కాలిక ప్రభుత్వసభ్యుల స్వహస్తముల జేయించినారు. ఆయన ప్రభుత్వమును బ్రపంచములోని యనేక ప్రభుత్వము లంగీకరించి నవి. జపాను ప్రభుత్వము యుద్ధసమయమున బ్రిటిష్ వారి నుండి కైవసమొనర్చు కొనిన అండమాను, నికొబార్ ద్వీపముల నేతాజీ పరమొనర్చినది. ఈద్వీపములలో విప్లవవీరుల నందర బ్రిటిష్ వారు బంధించి బాధలు పెట్టుచు వచ్చిరి. ఆ ద్వీపములు నేతాజీకి వచ్చుటవలన తాత్కాలిక ప్రభుత్వము నకు స్థానము చిక్కినది. అవి నేడు స్వరాజ్యదీవులు ! నేతాజీ దీవులు !!

నేతాజీ సింగపూరు వచ్చిన తరువాత కొలదికాలము వరకు మహాపన్యాసము లొనర్చినాడు. తూర్పు ఆసియా రాజ్యములలో స్వాతంత్ర్య విద్యుచ్ఛక్తివలె భాసించుచు, ఘనగర్జనలొనర్చినాడు. ‘నాకు మూడుకొల్ల డాలర్లు కావాలను. మీసమస్తము నాకిండు. ‘ఫకీరులు’ కండు. మీకు నేను స్వా

తంత్రి మిత్తు నన్న గర్జన ఫలించినది. ధనరాసులు తండ్రి ప తండములుగ వచ్చిపడినవి. ఏప్రియలు '44 లో నేతాజీ 'అజాద్ హిందు బ్యాంకి' ని స్థాపించినాడు. సైన్యముల కాహారాది పదార్థముల సేకరించి వ్యవహరించుటకు 'సరఫరా సంఘము' నొకదాని నేర్పాటు చేసినాడు. జాతీయ సేన లాక్రమించిన ప్రదేశములలో శాంతిస్థాపన మొనర్చి పాలించుటకు 'అజాద్ హింద్ దళము' ను నిర్మించినాడు; దానికి క్రమ శిక్షణ మిప్పించినాడు.

ఒకానొక ప్రసంగమున నేతాజీ 'ప్రథమ స్వాతంత్ర్య యుద్ధములో వీరరూపాన్ని పట్టిన ఖడ్గమును ధరించి మృత్యువును దిరస్కరింపగల భారతనారీమణుల శాఖ యొకటి నాకు గావలె' నని కొరినాడు. మహిళల నుద్దేశించి గంభీరముగ నొనర్చిన ప్రసంగములోని కొన్ని వాక్యము లివి.

“ఆయుధముల ధరించి యుద్ధభూమిని బ్రవేశించుట స్త్రీ స్వభావము కాదని యెవరైన భావించు చున్నారా? మన పూర్వచరిత్ర నొకమారు దిలకింపుడు. అశ్వ మధిరోపించి, పురుషోచిత వేషముధరించి సైన్యముల కశ్రీసరయై రూపి రాణి వానిని నడిపింప లేదా? మన దురదృష్టమున నామె పతనమైనది; ఆనాటి భారతమే పతనమైనది. 1857లో నామె యారంభించిన కృత్యమునే నేడు మనము సాగింప వలసి యున్నది. ఈకడసారి కదనమున నొక రూపిరాణి చాలదు. వేనవేలు కావలెను. మీరు ధరించి పోరాడు నాయుధములు నాకు ముఖ్యముగావు. మీ పోరాటము నాకు నైతిక బలము.”

తూర్పు ఆసియా భారత మహిళామణులు “శీలలు ద్రవింప” పలుక నేర్చిన నేతాజీ కేక వినినారు. స్వచ్ఛందసేన లలో బ్రవేశించి శిక్షితులై యుద్ధరంగమున శత్రువు నెదు రొకన బ్రతిన జేసినారు. నేతాజీ 22 అక్టోబరు ‘43న సింగ పూరులో వారి కొక ప్రత్యేక శిక్షణశిబిర మేర్పాటు జేయించి నాడు.

భావిభారత పౌరులగు బాల బాలిక లన్న నాయన కభి మానము విశేషము. వారికి స్థానిక స్వాతంత్ర్యసంఘముల పర్య వేక్షణలో సైనికొద్యోగులచే శిక్షణ మిప్పించినాడు. స్వాతంత్ర్య సమరమున ‘మీరును యుద్ధమొనర్తు’ రని నేతాజీ వారి కుత్సాహము గల్పింప బలికెనపుడు వారు పొందిన యానందము నకు మేరలేదు. వారిలో ననేకులు ‘ఆత్మహత్యాదశము’ (జన్ బజ్) లో జేరినారు.

ఒకమారు ‘బాలసేన’ ‘మేము అజాద్ హింద్ ఫౌజ్ లము కామా? నేతాజీ!’ యని ప్రశ్నింప నేతాజీ “కారని యన్నవా రెవరు? వారితో రణరంగమున మేమే ముందు ప్రవేశింతు మని పలుకు” డని పోత్సహింప వారు పొందిన యుత్సాహమును జూచి నేతాజీ కనులవెంట నానంద బాష్పము లొలికించినాడు; ‘భారత మిక స్వతంత్రము కా కెట్లుండు’ నని తలపోసినాడు.

24, 25 అక్టోబరు ‘43 రాత్రి ‘నేతాజీ తాత్కాలిక ప్రభుత్వము’ బిట్టను, అమెరికాలపై యుద్ధమును బ్రకటించి నది.

యుద్ధ ప్రకటనానంతరము మరుక్షణముననే నేతాజీ

మహాత్మా గాంధీజీ నుద్దేశించి 'ఆకాశవాణి' లో

“జాతిపితా ! మాతృదేశ స్వాతంత్ర్యమునకై మే
మీమహాయత్నమునకు బూనుకొనినాము. ఇట్టి స్థితిలో మ
మ్మూశీర్వదించి నడిపింపు మని వేడుకొనినాడు.

ఆయనకు స్నేహూ అజాద్ వంటి నాయకులపై గౌరవ
భావము. కొన్ని దశములకు వారి నామము లుంచి వ్యవహ
రించినాడు.

‘ ఢిల్లీ చలో ! ’ పీఠసినాదములతో అజాద్ హింద్
ఘోష పురోగమన మారంభించినది. ప్రారంభవేళ సర్వసైన్యా
ధ్యక్షుడు నేతాజీ ఢిల్లీ యున్న దిశకు జూపించుచు—

“అదుగో ఆ దూరమున, ఆ నదివెనుక, ఆ అరణ్యముల
కావల, ఆ పర్వతశ్రేణి కవతల, అదే మన పుణ్యభూమి ! ఏ
చల్లని తల్లిగర్భమున మనము జన్మించినామో ఆ స్వర్గసీమ !!
మనము చేరుకొననున్న చిన్నయ భూమి !!!

“వినుడు ! భారతము పిలుచుచున్నది. వినుడు !!
రక్తము రక్తముకై పిలుచుచున్నది. మేల్కొనుడు !!! పర
మేశ్వరుడు కొరిన దేశమునకై తనుపు లర్పించిన త్యాగధనుల
వలె మనమును బ్రాణముల విడనాడుదము. మనకడసారి
నిద్రలో మనసేనలను ఢిల్లీకి గొనిపోవు రాచబాటను ముద్దిడు
కొందము. ఢిల్లీ మార్గమే స్వతంత్ర మార్గము—చలో ఢిల్లీ !”
యని యుద్రిక్త మానసుల గావించి ముందుకు సాగిపో నాజ్ఞా
పించినాడు.

స్వాతంత్ర్య విదాహముతో మరుమరీచికల జూచి
భ్రమపడి పరువెత్తు భయంకర ప్రాణికోటివలె సైన్యము పర్వ

లెత్తు చున్నది. పరవశత్వమును బట్టలేని నేతాజీ కన్నుల నానంద బాష్పస్రవంతు లొలికినవి.

ఇంఫాల్ ప్రథమరంగస్థలము. అత్యున్నత ప్రదేశములు; అగాధ మగు లోయలు; కన్నె కారడవులు. అవేవియు అజాద్ హింద్ సైన్యము నాపలేకపోయినవి. గ్రీష్మమున రగుల్కొనిన కార్చిచ్చువలె గ్రమ్ముకొని వ్యాపించుచు నవి నడచుచున్నవి. కోహిమా, తమూ, మణిపూర్, కలదన్ లోయ, ఆక్యాబ్ వరకు సైన్యములు పోకినవి.

మేజర్ జనరల్ కియానీ నాయకత్వమున కొంతసేన శత్రువుల వెన్నాడుచున్నది. ఒక్కొక్క సానమునే వదలి శత్రువులు కాలికి బుద్ధిచెప్పుచున్నారు. అజ్మీర్ సింగు కొహిమాను బట్టుకొనినాడు. కలదన్ లోయలలో మేజర్ రాటూరి పశ్చిమాఫ్రికా సేనలను దరిమికొట్టి చిట్టగాంగుపై బడినాడు. మేజర్ మిశ్ర ఆక్యాబ్ రంగమున శత్రువుల తంతిమార్గముల భగ్గుమొనర్చినాడు.

ప్రధానసేన ఇంఫాల్ మైదానములో బ్రవేశించి శత్రువుల తిరోగమింప జేసినది. సుబాసు దళముతో కలనల్ పానవాజ్ మణిపూర్ మార్గమున శరవేగముతో పయనించుచున్నాడు. కియానీ గాంధీదళముతో ఇంఫాల్ దుర్గ ప్రధాన కవాటముల దుత్తినియలు జేసినాడు. తమ మార్గమున శత్రువుల కందకముల జెల్లాచెద రొనర్చిన లెఫ్టినెంటు కల్నల్ పీతమసింగుకు పాలేల్ వశమైనది. కల్నల్ గుల్జారా సింగు అజాద్ సేనతో బళ్ళమదిశను శత్రువుల రక్షణశిబిరములపై బడినాడు. నైహూదళము కల్నల్ అజీజ్ నాయకత్వమున

విశ్రాంతి సైన్యముగ వెనుక వచ్చుచున్నది.

శత్రువుల ముఖ్యస్థానములలో జొచ్చికొని పోయి, బాహదూర్ శాఖలు, ఆత్మహత్యాదళములు సత్యానశ్శక్తములైన వార్తలు దెచ్చుచున్నవి.

స్వేచ్ఛను బ్రసాదించిన గ్రామములలో శాంతిస్థాపన మొనర్చి క్రమపాలనమును నెలకొల్పి మేజర్ జనరల్ చాటర్జీ వెనువెంట వచ్చుచున్నాడు.

కల్నల్ మాలిక్ జాతీయ పతాకారోహణ మొనర్చుచు విజ్ఞాన శాఖను నడుపుచున్నాడు.

ఇంఫాల్ నగరము కనుజూపు మేరలో నున్నది. అది శత్రువుల ప్రధాన స్థానము. అటనుండి వారు నేతాజీ సేన నెదుర్కొనుచున్నారు. వారి 14 వ సైన్యము జాతీయ సైన్య ధాటి కాగలేక రూపుమాసి పోవుచున్నది. శత్రువులు రక్షణ పూహమును చక్రాకృతిగ నిర్మించుకొనినారు. ముందు 'టాంకులు', తరువాత 'ఫిరంగులు', ఆవెనుక సేనయు నున్నది. వాయు విమానములపై నూతన సైన్యములు ఎచ్చి వారిన జేరుకొనుచున్నవి. కాని యేమి ప్రయోజనము? వారికి నైతిక బలము లేదు.

అయినను తప్పనిసరిగ ముందుకు సాగివచ్చినారు.

12 ఫిబ్రవరి 1944 న సేనానాయకుడు షాసవాజ్ యుత్తర బర్మాలోని జపాను సైన్యాధ్యక్షునితో సంప్రదించినపు డాతడు జాతీయ సైన్యమునకు గావలసిన వాయువిమానములు, నాహారపదార్థముల నిత్తు నని వాగ్దానము చేసినాడు. వాయువిమానములు రాలేదు. తినుటకు తిండియైన లేదు.

కందమూలముల తినుచు మహాఽరిణ్యములలో నేతాజీషేరులు నాయకునియొడ నచంచల భక్తివిశ్వాసములతో ధైర్యసాహసములతో భయంకర యుద్ధములు గావించినారు.

శత్రువు నెదుర్కొనలేక జపానీయులే పారిపోవుచున్నారు. ఆకలిభాధల కొర్వలేక అజాద్ హిందు సేనలో ననేకు లాత్మహత్య జేసుకొనినారు.

ఇట్టి క్షిప్రస్థితిలో ద్రోహులు కొందరు శత్రుపక్షముతో సంధి జేసుకొని వారి కత్యావశ్యకములైన సమాచారము లంద జేసినారు. దైవమును దాత్కాలికముగ వారి కనుకూలించినది. - కుంభవృష్టులు కురిసినవి.

స్థితిగతుల నవగత మొనర్చుకొని నేతాజీ తిరోగమింప సేసల నాజ్ఞాపించినాడు. ఇం దాతని యుద్ధవిశారదత్వ మెంతయును వెల్లడి యైనది.

తిరోగమనమున సేన లపారనష్టముల పాలైనవి. మనో వేగమున మాండలే, మైమోయల వరకు జేరిన వారికి మాత్రము విశ్రాంతి జేకూరినది. మిగిలినవారు శత్రువులకు జిక్కుటో, యాత్మహత్య గావించుకొనుటో జరిగినది.

21 ఆగష్టు '44 తిరోగమనమున కనుజ్ఞ నొసగినాడు. ఈ తిరోగమనము తాత్కాలికము. నేతాజీ ధైర్య మణుమాత్రము క్షీణింపలేదు. తిరోగమన మొనర్చి తిరిగివచ్చిన సైనికులతో నిట్లు పలికి వారికి సంశోష మొడగూర్చినాడు.

“భారత స్వేచ్ఛాసమరమును భారతభూమిలో బ్రవేశించి సాగించినాము. అనేక కష్టములకు లోనై మనసేన పోరాడినది. సన్నాహ మణుమాత్రము లేక కేవల నైతిక

బలముతో బోరాడిన మనల నెదుర్కొన శక్తివంతము, సర్వ సంపన్నము నైన బ్రిటిష్ సైన్యము లెంత గిజగిజ లాడినవి ! మన యుద్ధోగుల, సైనికుల వీరకృత్యములు జగద్వినుతికి గ్రాతము లైనవి ”

ఇట్టి సంతృప్తికరవాక్యముల ఎటుకుట మహానాయక లక్షణము !

తిరోమించిన సైన్యముతో నేతాజీ మాసము దినములు గడపి వారికి గలిగిన క్షతిని సమస్తమును మాంతిక్రికుని వలె మటుమాయ మొనర్చినాడు. వైద్యశాల లన్నియు రోగులతో నిండియున్నవి. నానారకములైన ఋగ్మతలతో సైన్యము బాధ పడుచున్నది.

ఝాన్సిదళములోని వీరనితలు వారి కుపచారము లొనర్చి తేర్చుచున్నారు. వారిపై శత్రువిమానములు దాడులు చేయుచున్నవి. ఎటులనైన బాణముల దక్కించుకొనుటకు వారు ప్రయత్నించుచున్నారు.

ఇది బ్రతుకుపై నాశవలన గాదు; మాతృదేశ సేవా తత్పరత్వమున !

వరదలాగినవి. బ్రిటిష్ వారి 14 వ సేన ముందుకు సాగి వచ్చిన స్పది. నేతాజీ తిరోగమించి వచ్చిన సైన్యమును, మార్చి రంగమున నూతన సైన్యమును జేర్చినాడు. గడచిన యుద్ధముల వలన కొన్ని యనుభవములు కలిగినవి. అజాద్ హింద్ ఫౌజు యుద్ధము పర్యవేక్షింప 26 అప్రిల్ '44 యుద్ధ సమితి నొకదానిని నేర్పాటు జేసినాడు. సైన్యములకు గావల

సిన యాహారపదార్థముల సకాలమున కందింపవలసిన శాధ్యత వారిపై బెట్టినాడు. యుద్ధభూముల బ్రవేశించుటకు ముందు వీరితో నిట్లు ప్రసంగించినాడు.

“భవిష్యత్తును గురించి యొక రమ్యరూపమును బ్రదర్శింపదలపలేదు. శత్రువు సమస్త సన్నాహములతో మనపై బడ సంసిద్ధుడైనాడు. మనమును సన్నాహముల జేకూర్చు కొనుచున్నాము.

“ఇండియా రక్షణమునకు శత్రువులు అస్సాములో యుద్ధమొనర్ప నిశ్చయించి నట్లున్నారు. వాసిని భారతదేశమున స్టాలిన్ గ్రాడ్ నగరము గావించి నట్లున్నది. ఈ సంవత్సరమున బ్రపంచ యుద్ధఫలితమే స్థిరీతము కానున్నది. ఇంఫాల్ కొండలందును, చిట్టగాంగు మైదానములలోను మన భారతీయ స్వాతంత్ర్య జాతకము తేలిపోగలదు.

‘చలో ఢిల్లీ’ యోబాటు ‘రక్తము, మరింత రక్తము’ — అను మరియొక యుద్ధనినాదము చేర్చినాము. భారత దేశ స్వేచ్ఛకై మనము రక్త మొలికింతుము. శత్రురక్తము నొలికింతుము.

“రాబోవు నూతన స్వేచ్ఛా యుద్ధఘట్టమున పూర్వమీ సమరయాత్రలో మృతినొందిన మహావీరుల పవిత్రాత్మలు మనల నావహించి పోరాచిత కృత్యముల నొనరింప నుద్బోధించుగాక.”

నేతాజీ సైన్యములకు యుద్ధారంభ మొనర్ప మరల 45 మార్చి ప్రథమవారమున ననుజ్ఞ నొసగినాడు.

‘45 ఆరంభమున విజయగర్వముతో అమెరికా సేనలు

ముందుకు సాగివచ్చుచున్నవి. పువోగమించుట కంటే సేటి సితిలో అజాద్ హింద్ ఖాజు కర్తవ్యము స్వరక్షణ మని నేతాజీ గమనించినాడు. ఇంఫాల్ రంగమున దీప్రతరముగ బోరాడిన సైన్యమును వెనుకకంపి నూతన సైన్యమును ముందునకు దరలించినాడు.

గత నత్సర యుద్ధమునందు జాతీయ సైనికులు, దేశ భక్తి యుత్సలై, వీరాధి వీరులవలె పోరాడిరి. కాని కొందరి దేశద్రోహము, పందతనము వలన నష్టము ప్రాప్తించినది.

అట్టి యవకాశములు ముందెన్నడును గలుగకుండుటకు నేతాజీ జాగరూకత వహించినాడు. కాని సైన్యమున దేశ ద్రోహ బీజములు పొడకట్టుచునే యున్నవి. అట్టివారిని శిక్షింప నుద్యోగుల కనుజ్ఞ నొసగినాడు. సైన్యములో నున్న పందతనముబాప నాటకము లాడించినాడు; మహమ్మద్ బక్ష్, రైయద్, మదనులవంటి దేశద్రోహుల విగ్రహముల జేయించి యవమానముతో నూరేగింప జేసినాడు. పూర్వవీరుల శౌర్య పరాక్రమములను బ్రశంసించుచు నుపన్యాసము లిప్పించినాడు. యుద్ధారంభదశలో పానవాజ్ ఖాను సైన్యము నుద్దేశించి యిట్లు పలికినాడు.

“ఇందు ముఖ్యులైన సైనికులు నుద్యోగులు సున్నారు. యుద్ధమన్న కష్టపరిపరలతో, మృత్యువుతో గూడినది. దాని కెవరైన వెరచువా రున్న నిప్పుజే నిలచిపోండు. మనము సాగింప బోవునది స్వేచ్ఛాసమరిము. ఇందు పందలతో పని లేదు. “భారతము స్వతంత్రమైన వెనుక నేడు మనకు సాయ మొనర్చు చున్న జపానీయులు మనల లొంగదీయ యత్నిం

చిన వారితో గూడ మనము సమర మొనర్పవలసినదే? మనము జపానీయుల కేవిధముగ ననుచులము కాము.”

‘45 మార్చి మూడవ వారము నైహూసేన బ్రిటిష్ వారి 19వ సేనతో దలపడి స్వతంత్రముగ న్యాంగు, పాగను నదీముఖముల ఘోర సమర మొనర్చుచున్నది. పానవాజ్ నాయకత్వమున గొంతసేన ‘పోపా’ ప్రాంతమున పోరాడు చున్నది. ఫిరంగులు లేవు, వాయువిమానములు లేవు. నెల దినములు సైన్యము ‘పోపా’ ను రక్షించుకొనినది.

అజాద్ హింద్ ఫౌజ్ బ్రిటన్ సేనల పురోగమమును గొంతకాల మాపగలిగినది. కాని యది కేవల నైతికబల ముతో బోరాడి లేకున్నది. ఇంతలో బర్మా జాతీయ సైన్యము లొంగిపోయినది. జపాను బలములు యుద్ధరంగమును బరిత్యజించి యేనాడో పారిపోవ నారంభించినవి.

నేతాజీ సైన్య మొంటిగ మహత్తర శత్రు సైన్యము నెదుర్కొని పోరాడవలసి వచ్చినది. ‘నేతాజీ కీ జై, ఇంక్విలాబ్ - జిందా బాద్, అజాద్ హింద్ ఫౌజ్ - జిందా బాద్, చలో ఢిల్లీ’ -నినాదములు శత్రువులు కురిపించిన యగ్నివర్షములపై నాకసమున ప్రతిధ్వనించు చున్నవి.

యుద్ధముల వ్యక్తిగతములైన వీరోచిత కృత్యము లనేకములు. ముష్టి యుద్ధములలో రామసింగ్, గ్యానీసింగుల వంటి వీరాధివీరుల పోరాటముల జూచి శత్రువులు భయకంపితులైనారు. వారు నేతాజీ యాదర్శముల కనుగుణముగ పోరాడినారు. కేవల సాహసమేగాని సాధన సంపత్తి లేదు. ఎంత కాలము యుద్ధమును సాగింపగలరు?

మోల్ మేన్ వరకు తిరోగమింప వలసినదని నేతాజీ సేనల కాజ్ఞ నొసగినాడు. సైన్యమును శత్రుపక్షమునుండి పెగూ యోమా సైన్యములు చుట్టుముట్టచున్నారు. మే 13 నాడు పానవాజ్ సైన్యము చక్రవ్యూహమున జిక్కుకొనినది. ఆనా డతని సైన్యములో నలుబది శోమ్మిది మంది మాత్రమున్నారు. వారికి కతడు తమ స్థితిని విశదీకరించి నాడు. కాసే వారు లొంగిపోవుట కిష్టపడలేదు? పోరాడుచున్నారు.

జనరల్ స్లిమ్ నాయకత్వమున బ్రిటిష్ శత్రుసైన్యములు వర్షాకాల జలదములవలె గ్రమ్ముకొని వచ్చుచున్నవి. ఒక యరణ్యమునుండి మరియొక యరణ్యమునకు అజాద్ హింద్ ఫౌజ్ నవి వెంటబడితరుము చున్నవి. అంతలో మైటి కినా ఓడిపోయినది. జపానువారు రంగూను వదలిపెట్టినారు. నేతాజీ “తుదిప్రాణి యున్నంత వరకును క్షిించి తీర” పలెనని యాజ్ఞాపించినాడు.

యుద్ధమంత్రుల కొరికపై నేతాజీ రంగూను నగరమును వదలిపెట్ట వలసి వచ్చినది. అట్టి స్థితిలో నారువేల జాతీయ సైన్యమును నగరప్రజల రక్షణార్థము నియమించి నేతాజీ వెడలినాడు. ఆయనవెంట నమ్మినసేన, రెండువేల బలముతో, బాంకాక్ వర కనుసరించినది. స్వరాజ్యదీపుల హైకమీషనరు జనరల్ లోకనాథము ‘బర్మారంగములోని జాతీయ సైన్యమును, భారతీయ సైన్యమును, భారతీయ ప్రజలను గాపాడెద’ నని నేతాజీకి వాగ్దానము జేసినాడు.

సింగపూరుకు వెడలుచు 24 ఏప్రిల్ '44 న నేతాజీ సైన్యమున కీప్రత్యే కాదేశ మిచ్చినాడు.

“వీరోద్యోగులారా! సైనికులారా!! భరింపరాని హృదయభారతముతో నేను బర్మానుండి వెడలిపోవుచున్నాను. ‘44 ఫిబ్రవరి నుండి స్వాతంత్ర్యసమరము సాగించినాము. ఇంఫాల్ బర్మారంగములలో మనకు విజయము చేకూరలేదు. ఇంక నిట్టి సమరము లెన్నియో సాగింప వలసియున్నది.

“ ఎట్టి విషమస్థితి నైన నే నపజయ మంగీకరింప చేరని యాశావాదిని. ఇంఫాల్ మైదానము లందును, బర్మారంగ ములోను, ఆరకాన్ అరణ్యములలోను శత్రువులతో పోరాడు వేళ మీరు నిరూపించిన వీరోచిత సాహసకృత్యములు చిర స్థాయులుగ మనస్వాతంత్ర్య సమరచరిత్రలో సజీవములై నిలువ గలవు.

“ సోదరులారా! ఈ క్షిప్రస్థితిలో నా యాదేశ మొకటి మాత్రమే. తాత్కాలిక ముగ మీరు లొంగవలసినచ్చిన నాకృత్యమును వీరులనలె నొనర్పుడు. మీరు పొందిన యున్నత శిక్షణమున కనుగుణముగ వ్యవహరింపుడు. మీ యనంత త్యాగమువలన భవిష్యద్భారతమున నిక బానిసలు జన్మింపరు. అట్టిస్వేచ్ఛామూర్తుల మహోదయమునకు గౌరవులు మీరని గర్వింపుడు!

“ వారు మీ సమరచరిత్రను స్వర్నాక్షరములతో లిఖించి లోకమున బ్రకటింతురు. విజయకీర్తికి వైచిన మీరాచ బాటలో మీ పదచిహ్నముల ననుసరించి పునఃగమింతురు.

“భారతదేశ విముక్తియెడ నా కచంచల విశ్వాసము. అది యీనాడైన నణుమాత్రమును జలింప లేదు. మన జాతీయ త్రివర్ణ పతాకను, జాతిగౌరవమును, భారతవీరుల మహత్తర

సంస్కృతిని మీ హస్తగత మొనర్చినాను. మీరు సర్వస్వమును ధారపోసి భావియుగముల కాద్యముయ్యలై వర్తింతురనుటలో నా కేమాత్రమును సందేహము లేదు.

“నా యిష్టానుసారముగ నైన మీతోనుండి తాత్కాలికమగు నపజయమున గలిగిన కష్టముల బాలు పంచుకొనువాడనే. కాని నామంత్రులు, సిత రోన్నహోద్యోగులు బర్తాను వదలి స్వాతంత్ర్య సమరమును సాగింప వలసిన దని కొరినారు. తూర్పు ఆసియాలో నున్న నాదేశీయు లెట్టి క్లిష్టస్థితిలో నైన సమరము సాగింతురు. వారు మీధైర్య సాహసముల సత్వి, త్యాగముల మరచిపోరు.

21 అక్టోబరు '43 న నే నైకొనిన ప్రమాణము నెన్నడును విస్మరింపను. ముప్పది యెనిమిది కొట్ల భారతీయుల క్షేమసాభాగ్యములకే నేను యత్నింతును. ఈ యాశతోనే మీరును బ్రవర్తింపుడు. ఉపస్సునకు ముం దెన్నడును సంభకారమే కనుపించును — జై హింద్”

నేతాజీ యాదేశము ననుసరించి జాతీయసేన బోరాడుచున్నది; మరొక మానముకాలము శత్రువుల పురోగమన మాపగలిగినది. అందున్నవారు శారీరకముగ యుద్ధమునకు నిరుపయోగులు, రోగగ్రస్తులు.

నలుబది యైదుగురు సేనతో కల్నల్ మెహర్ దాస్, పానవాజ్ ఖానులు, మరి యితరోద్యోగులు తుములయుద్ధములు సాగించినారు. కల్నల్ థాకూర్ సింగు 'యక్కు పటాలము' నేతాజీని బాంకాకు వరకు జేర్చినది. దీనిని శత్రువులే మెచ్చుకొనినారు.

కెప్టెన్. లక్ష్మి నాయకత్వమున ఝాన్సీ దళము మోల్ మైన్ యొద్ద శత్రుసేనలతో దలపడి విశేషనష్టములేకుండ దిరోగమించినది. తుట్టతుదకు 16 మే '45 సమస్తసైన్యము లును శత్రువులకు లొంగిపోయినది.

నేతాజీ అంగరక్షక సైన్యము మాత్రము వారికి లొంగ లేదు. 9 ఆగష్టున జపానీయులు లొంగిపోయినారు. “జపానీయులు లొంగినారు. మేములొంగ” మను నినాదములతో జాతీయసైనికులు బాంకాకున గగ్గోలొనర్చుచున్నారు.

17 ఆగష్టున నేతాజీ బాంకాంకుకు వచ్చి వాని చూచినాడు. వారి యుత్సాహ నినాదములను విన్నతరువాత “మీరు లొంగిపో” డని చెప్పట కాయనకు మనస్కరింపలేదు. “నిజము మనము లొంగ” మని వారు చేయు నినాదములకు సమాధానము చెప్పి, తరువాత నెల్లైన వారిని బ్రిటీషు వారికి లొంగిపోవు నట్లు చెప్పవలసిన దని భోన్లేన్ కాజ్ఞాపించి వెళ్లిపోయినాడు. చొల్పురి శిబిరములోని సైనికులు. ఒకటి రెండు (జనబజ్) ఆత్మహత్యా దళములు లొంగ మని చెప్పవచ్చిన వారి ప్రాణముల హరింతు మని ప్రతిపక్షకొనినారు. బ్రిటీష్ యుద్ధోగులు వారి శిబిరములలో బ్రవేశింపని పరితులతో దుట్టతుదకు వారు లొంగుట కంగీకరించిరి. దానికి కల్నల్ శివదత్త సింగు ముఖమున బ్రిటీష్వా రంగీకరించిరి. కాని తరువాత తప్పినారు.

6 ఆగష్టున ‘హిందూషిమా’ మీదను, 9 ఆగష్టున ‘నాగసాకి’ మీదను, ఆటం బాంబులు ప్రియోగించి నందు

న కలిగిన ప్రమాదముచే సమస్తమును తారుమారైనది.

15 ఆగష్టు '45 న జపానువారు ' బేవరతు ' గ
లొంగిపోయినారు.

అందువలన అజాద్ హిందు ఫౌజ్ కును, తూర్పు ఆసియా
రాజ్యములలోని భారతీయులకును బ్రమాదము సంభవించున
ట్లున్నది. ఆసందర్భమున టోక్యో కేగి కొన్ని విషయముల
నిర్ధారణ జేసుకొనుటకు పయనించుచుండ విమానము వ్యత్య
స్త మగుటచే బోనుబాబు మరణించినా డని యాయన ననుస
రించిన కల్నల్ హబిబుర్ రహమాన్ నలన తెలియుచున్నది.
కొంద రామహా పురుషుడు నేటికిని సజీవు డని విశ్వసించు
చున్నారు.

స్వర్గము చేరినను సజీవుడైనను నేతాజీ భారతజాతి
బ్రతికి యున్నంత వరకును సజీవుడు! అమరుడు !!

నేడు మన మనుభవించు స్వాతంత్ర్యమున కామహాత్ముని
యత్నము దోహద మిచ్చినది. మనము కృతజ్ఞతతో నా మహా
నాయకుని శిలావిగ్రహముల గ్రామగ్రామముల స్థాపించి య
చంచల భక్తిభావమున నా యగ్రగామికి జోహారు లర్పించు
చున్నాము. — జైహింద్!

